

DEN STORE KONFLIKTEN

Inkluderer
også studieopplegget
«BIBELSAMTALEN»
www.sabbatsskolen.no

Bibelstudier

for sabbatsskolen

2. kvartal, 2024

DEN STORE KONFLIKTEN

AV MARK FINLEY

UTGITT AV
SYVENDEDEGAS ADVENTISTKIRKENS
SABBATSSKOLEAVDELING

Syvendedags
Adventistkirken

Norsk Bokforlag, Røyse

UTARBEIDELSE

Utarbeidelsen av bibelstudiene ledes av en komité med medlemmer fra verdensfeltet. Komiteens medlemmer er rådgivende redaktører, og de studiene som utgis hvert kvartal, gjenspeiler komiteens synspunkter og representerer ikke bare eller nødvendigvis forfatterens hensikter.

HENVISNINGER

Der forfatternavn ikke er oppgitt, men bare tittelen på en bok eller en artikkel, er henvisningen til en av Ellen G. Whites skrifter. Der en norsk oversettelse foreligger, er henvisningen til denne, men i parentes står også henvisningen til den engelske originalen, med standard forkortelse for tittelen, for eksempel: *AA står for Acts of the Apostles*.

BIBELOVERSETTELSE

Der intet er sagt om versjon, er Bibelselskapets oversettelse av 2011 brukt. I noen tilfeller er tidligere versjoner av Bibelselskapets oversettelse brukt (1930,1978,1985). Der ingen av Bibelselskapets bibeloversettelser støtter forfatterens poeng, har vi oversatt etter forfatterens versjon og merket det med versjonens alminnelige forkortelse, f.eks. NKJV for New King James Version.

Originalens tittel: *The Great Controversy*

Studieforfatter dette kvartal: Mark Finley

Redaktør: Clifford R. Goldstein (goldsteinc@gc.adventist.org)

Oversettelse: Egil Fredheim (egilfredheim@gmail.com)

Illustrasjoner: Lars Justinen

Sats: Norsk Bokforlag, Røyse 2024

Trykk: X-IDE AS

Copyright © Norsk Bokforlag

BIBELSTUDIER utgis kvartalsvis, og kan abonneres på ved å ta kontakt med Norsk Bokforlag.

Telefon: 32 16 15 60 • E-post: ordre@norskbokforlag.no • Internett: www.norbok.no

Introduksjon til dette heftet

I hånden holder du Adventistkirkens bibelstudieopplegg for andre kvartal 2024. Det utarbeides fra Adventistkirkens hovedkontor i Washington D. C, og oversettes til ulike språk over hele verden. Det skaper et unikt fellesskap i Adventistkirken globalt.

To bibelstudieopplegg i et hefte

Det som er nytt med det heftet du holder hånden nå, er at det for første gang også inneholder et bibelstudieopplegg som adventistkirkene i Skandinavia har gått sammen om for å utarbeide. I Norge har det til nå kun vært å finne på www.sabbatsskolen.no. Det er ikke ment som ikke en erstatning, men som et *supplement* eller *alternativ* til «originalen». Vi håper særlig det kan være et alternativ som tiltrekker de som ikke kjenner seg helt hjemme i «originalen», men det kan selvsagt brukes av alle som ønsker. Bruk gjerne begge. Temaet for hver ukes studium er det samme, men spørsmålene er mer utforskende og åpne i det skandinaviske, og det legges enda mer opp til at det som studeres kan omsettes til levd liv.

Det skandinaviske opplegget har som oftest bibeltekster som man finner igjen i «originalen», men vil nesten gjennomgående ta med hele sammenhengen til teksten. Fordi de er lengre, er de også færre, og går mer i dybden. Alle tekstene har en medfølgende og egen «bibelkommentar» som setter leseren på sporet av hva teksten kan bety.

Vi har også vært veldig bevisste på å luke ut alt internt språk, slik at hvem som helst kan ha nytte av å bruke opplegget. Det er også laget med det for øyet at man ikke trenger å kunne noe fra før, eller å ha lest «leksen» på forhånd, for å ta del i samtalen. For det er nettopp «samtalen» som det store nøkkelordet med det skandinaviske opplegget. Vi vil at folk skal snakke sammen – ha den gode, jordnære samtalen om Guds Ord. Derfor har vi kalt opplegge «Bibelsamtalen».

Den kosmiske konflikten

Temaet for dette kvartalet er den kosmiske kampen mellom Gud og hans motstander. Dette har historisk sett vært et sentralt tema i adventistteologien. Det er fortsatt et aktuelt og viktig tema i vår tid. Det handler om kampen mellom det gode og onde i verden, om krigen bak alle kriger. Om sannhet og løgn. Pionérene våre så kampen mellom godt og ondt i den framvoksende spirtismen i deres tid – som vi kan se det i dag. De så hvordan det de forstod som bibelske sannheter, hadde blitt holdt nede gjennom kirkehistorien, og tok på seg oppgaven med å grave dem fram igjen og løfte dem opp for verden. Likevel, i vår litteratur, er det kanskje spørsmålet om Guds karakter som har vært den viktigste siden ved den kosmiske krigen. Tvilen slangen sådde om Gud i Eden, skal en gang for alle bli tilbakevist.

Har du spørsmål? Ta gjerne kontakt med sabbatsskoleavdelingen i Adventistkirken.
Du kan skrive til vidar.hovden@adventist.no

Innføring i det alternative opplegget

BIBELSAMTALEN på 1-2-3

- 1) Hovedmålet er at bibelteksten, skal være fokus for samtalen. Derfor foreslår dette materialet lengre bibeltekstavsnitt. Utforskningsspørsmålene (se nedenfor) er ment å brukes når man utforsker disse tekstene.
- 2) Det er to typer med støtte-stoff i tillegg til utforskningsspørsmålene. (1) Kommentarer til tekstene gir noen impulser til å gå dypere ned i selve bibeltekstene. og (2) Noen refleksjonsspørsmål over temaer man kommer inn på i tekstene.
- 3) Det er ikke sannsynlig at man kommer gjennom alle tekstene og temaene. Ordstyreren må derfor velge ut noen av dem.

Noen av tankene bak BIBELSAMTALEN

- **Lese Bibelen:** Det viktigste er å lese og reflektere over bibelteksten og hvordan den angår oss.
- **Livsnært:** Formuleringer, spørsmål og refleksjoner har ofte en personlig vinkling. Forhåpentligvis vil det stimulere til å dele både tanker, følelser og livserfaringer.
- **Lærerikt:** Hvert studium gir kommentarer og/eller bakgrunn til bibeltekstene. Det kan også bli lagt ut supplerende materiale på www.sabbatsskolen.no.
- **Fleksibelt:** Gruppen eller ordstyreren velger selv hvilke tekster og tema de vil fokusere på.
- **Enkelt:** Det skal være enkelt å lede og enkelt å delta. Tekstene, utforskningsspørsmålene og støttestoffet kan brukes som en mal for

samtalen enten ordstyrer/deltakere stiller forberedt eller ikke. Gruppen kan være med å velge hvilke tekster og spørsmål de synes er mest relevante.

Forberedelsesforslag til samtalelederen

- Les bibeltekstene.
- Velg en eller flere tekster du ønsker å fokusere på.
- Velg noen utforskningsspørsmål som vil være nyttige når dere utforsker bibeltekstene.
- Les evt. støttematerialet og strek under noen spørsmål eller tema derfra du synes er viktig å snakke om.

Noter for deg selv ved hjelp av følgende spørsmål:

- Hvilke tanker og tekster vil jeg begynne med?
- Hvilke hovedtanker ønsker jeg at vi snakker mest om?
- Hva håper jeg at gruppen vil ta med seg fra bibelsamtalen?

Alternativt kan gruppen være med å velge hvilke tekster og spørsmål de synes er mest relevante å snakke om.

TIPS TIL SELVE SAMTALEN

Fortell hvilke tekster du har planlagt å fokusere på. Les teksten høyt. Start samtalen ved å stille det første spørsmålet du har valgt. La alle som vil få komme til orde, også om det blir noen avstikkere. Forsøk å holde samtalen til det overordnede temaet.

Vi har utarbeidet noen «utforskningsspørsmål» du kan lese mer om her:
Gå til www.sabbatsskolen.no og finn overskriften «Bibelsamtaler forklart».

REDAKTØRENS FORORD

Innledning

Hva ville du ha svart hvis du ble spurt: «Hvilket tema går igjen i hele Bibelen?»

Jesus? Frelsesplanen? Korset? Ja, men disse tre temaene utspiller seg mot et enda mer omfattende tema: «den store konflikten». Det gjennomsyrrer Bibelen fra 1. Mosebok til Åpenbaringen.

Den store konflikten begynte i himmelen med Lucifers opprør mot Gud. Spørsmålet om Guds kjærlighet står sentralt i den kosmiske konflikten. Er han virkelig kjærlighet? Har han sine skapningers beste for øye? Eller er han en diktator som gjør det som er i hans egen interesse?

Dette kvartalets studier sporer verdenshistorien fra Guds synspunkt, slik profetien åpenbarer det, fra Kristi tid ned til vår tid og fremover. Gud er kjærlighet, og derfor handler han alltid i kjærlighet, selv om dette ikke alltid er opplagt for oss mennesker eller til og med englene. Men Guds kjærlighet blir tydeligere etter som den store konflikten utspiller seg. Vi ser dens høyde og dybde tydeligst på korset. På Golgata kunne hele universet se Guds kjærlighet da Kristus ga sitt liv for å frelse menneskene og Satans endelige nederlag ble sikret.

Likevel raser kampen. Satan prøvde å ødelegge Jesus på korset, og siden ser vi ham prøve å ødelegge Guds folk. Satan har forfulgt Kristi kirke og drept millioner, men Gud har alltid vært hos sitt folk og vil aldri forlate dem.

Dette kvartalet sporer vi de store utviklingslinjene i den store konflikten som begynner med opprøret i himmelen. Vi vil se på de sentrale spørsmålene i konflikten mellom Kristus og Satan. Vi skal se valdensernes ukuelige mot til tross for forfølgelse og at reformatorene fulgte Bibelens sannhet til tross for tortur, lenker og martyrdøden.

Ellen G. White kommenterer deres tro: «Bibelen var deres autoritet, og med den prøvde de alle læresetninger og alle påstander. Troen på Gud og hans ord holdt dem oppe når de ofret sitt liv på bålet.» – *Mot historiens klimaks* (1989), side 196.

Reformasjonen tente en sannhetens fakkell som fortsatt brenner sterkt. Reformatorenes faste tro på Skriften og deres visshet om at de var frelst av nåde ved tro banet vei for adventsbevegelsen, anført av William Miller og flere andre rundt om i verden.

Gud startet Syvendedags Adventistkirken for at den skulle bygge på reformatorenes grunn for å gjenreise bibelske sannheter som gikk tapt av syne gjennom århundrene. Sentralt i oppdraget er forkynnelsen av de tre englebudskapene i Åp 14,6–12, Guds siste advarsel til en verden som snart tar slutt.

Denne forkynnelsen vekker Satans vrede, som Johannes fremstiller som en drage: «Dragen ble rasende på kvinnen og dro av sted for å føre krig mot de andre i hennes ætt, mot dem som følger Guds bud og holder fast på vitnesbyrdet om Jesus» (Åp 12,17). Vi skal også studere de siste hendelsene i den store konflikten, så som Guds

kjærlighets seier over alle helvetes makter, som innleder skapelsen av en ny himmel og en ny jord.

Selv om grunnlaget for dette kvartalets studier er Bibelen, vil vi bruke boken *Mot historiens klimaks* (1989) (originaltittel: *The Great Controversy*) av Ellen G. White som tematiske disposisjon for emnet. Hvert studium er bygget på kapitler fra boken slik at den kan brukes som ledsagerbok for videre studier så vi kan «kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap» (Ef 3,19).

Mark Finley er evangelist og assistent for generalkonferansens (verdensforbundets) formann.

Innhold

1 6. APRIL	Krigen bak alle kriger	8
2 13. APRIL	Hovedsaken: Kjærlighet eller egoisme?	20
3 20. APRIL	Lyset skinner i mørket	32
4 27. APRIL	Stå for sannheten	44
5 4. MAI	Tro mot alle odds	56
6 11. MAI	De to vitnene	68
7 18. MAI	Motivert av håp	80
8 25. MAI	Lys fra helligdommen	92
9 1. JUNI	Grunnlaget for Guds styre	104
10 8. JUNI	Spiritismen avslørt	116
11 15. JUNI	Den forestående konflikt	128
12 22. JUNI	Jordens avsluttende begivenheter	140
13 29. JUNI	Guds kjærlighet seirer	152
	Solnedgangstabell	165

Ønsker du å lære mer om temaet dette kvartalet har vi følgende tilleggsmateriale som du kan få kjøpt på engelsk:

Adult Teacher's Quarterly

Dette er den tradisjonelle engelske leksehjelpen for bibelstudier, med mye ekstra informasjon, flere henvisninger og utfyllende spørsmål som du kan bruke i gjennomgåelsen.

<http://sspm.gc.adventist.org>

Bible Study Guide

Det engelske bibelstudieheftet. 1. og 2. kvartal er i et hefte og 3. og 4. kvartal i et hefte. Det er forlaget i England som deler inn materialet slik.

E. G. White Notes

Dette heftet kommer også ut kvartalsvis og er en samling med Ellen G. White-sitater og henvisninger som er av betydning for temaet.

Companion Book

Hvert kvartal kommer det ut en bok som består av 13 kapitler (1 for hver uke) med mange gode tanker rundt de samme temaene som bibelstudiet tar opp. Boken er uavhengig av studieheftet, men kan også være et fint tillegg til det.

Collegiate Quarterly

Dette er en ungdomsversjon med kommentarer og henvisninger som passer til tenåringer/ungdommer/studenter. Det er mye brukt på universitetene, hvor studentene forstår og kan snakke engelsk.

Andre interessante internettadresser:

www.ssnet.org

www.GoBible.org

Den raskeste måten å bestille heftene på er via internett:

www.adventistbookcenter.com

Du kan også bestille hos Norsk Bokforlag,

Postboks 103, 3529 RØYSE Tlf. 32 16 15 60, faks 32 16 15 51 eller epost: ordre@norskbokforlag.no

Krigen bak alle kriger

Bakgrunnsstoff:

Åp 12,7–9; Esek 28,12–15; Jes 14,12–14; 1 Mos 3,15; Joh 17,24–26.

Minnevers:

Da brøt det ut en krig i himmelen: Mikael og englene hans gikk til krig mot dragen. Dragen kjempet sammen med englene sine, men de ble overvunnet, og det fantes ikke lenger plass for dem i himmelen (Åp 12,7,8).

Hvorfor er verden så ond hvis Gud er god? Hvordan kan kjærlighetens Gud tillate så mye ondskap? Hvorfor opplever gode mennesker onde ting? I denne ukens studium skal vi se på den evige konflikten mellom godt og ondt. Fra Lucifers opprør i himmelen vil vi se på det ondes opphav og Guds langmodighet med å håndtere syndens problem.

Guds natur er kjærlighet (1 Joh 4,7,8). Alle hans handlinger er kjærlige (Jer 31,3). Kjærlighet kan ikke påbys eller lovfestes. Ellen G. White sier: «Bare kjærlighet kan vekke kjærlighet». – *Desire of Ages*, s. 22. Å nekte noen muligheten til å velge er å ødelegge evnen til å elske, og fjernes evnen til å elske, fjernes muligheten for sann lykke. Gud vinner vår troskap ved sin kjærlighet. Han håndterer den store konflikten mellom godt og ondt slik at synd aldri vil oppstå i universet igjen. Gud vil vise hele universet at han alltid har handlet til beste for sine skapninger. Når vi ser verden i lys av Guds kjærlighet og den store konflikten mellom godt og ondt, skjønner vi at rett vil seire over galt og vil gjøre det i all fremtid.

KRIG I HIMMELEN

Les Åp 12,7–9. Hva avslører dette avsnittet om friheten i himmelen og det ondes opphav? Hvordan kunne Gud ha reagert da Lucifer gjorde opprør?

Her beskrives en kosmisk konflikt mellom godt og ondt. Satan og englene hans kjempet mot Kristus og ble til slutt kastet ut av himmelen. Det er rart at krig skulle bryte ut på et sted som himmelen. Hvorfor skjedde det? Skapte en kjærlig Gud en djevlsk engel som startet denne krigen? Var det en feil ved denne engelen som førte til hans opprør? Bibelen forklarer det ondes opphav. Den trekker forhenget til side i konflikten mellom godt og ondt.

Sammenlign Esek 28,12–15 og Jes 14,12–14. Hva skjedde i Lucifers sinn som førte til hans opprør?

Gud skapte ikke en djevel. Han skapte et skinnende vesen som het Lucifer. Han ble skapt fullkommen. Frihet til å velge var en del av hans natur – et grunnprinsipp for Guds styre som drives av kjærlighet, ikke tvang. Synden oppsto hos Lucifer i selve himmelen. Det finnes ingen logisk forklaring på hvorfor denne fullkomne engelen lot stolthet og sjalusi slå rot i hjertet og vokse til opprør mot sin Skaper.

Lucifer var et skapt vesen og ønsket den tilbedelsen som bare tilkom Skaperen. Han forsøkte å tilrane seg Guds trone ved å reise tvil om Guds autoritet. Hans opprør førte til åpen krig i himmelen.

Gud holdt ut lenge med Lucifer, men han kunne ikke la ham få ødelegge himmelen med sitt opprør. «Guddommen tryglet Lucifer om å oppgi sine planer. Guds Sønn minnet ham om Skaperens storhet, kjærlighet og rettvishet og at hans lov var hellig og uforanderlig. Gud hadde selv innført den orden som eksisterte i himmelen. Hvis Lucifer vek av fra den, ville han vanære Skaperen og bringe ødeleggelse over seg selv. Men denne advarselen, som ble gitt i ubeskrivelig kjærlighet og medlidenhet, resulterte bare i trass.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 8, side 11.

Hva viser Guds behandling av det onde om hans karakter?

LUCIFER BEDRAR, KRISTUS SEIRER

Det er ingen logisk forklaring på hvorfor denne perfekte engelen lot stolthet og sjalusi slå rot i hjertet og vokse til opprør mot Skaperen. Satans stolthet ble til åpent opprør. Han sa at Gud var urettferdig. Han sådde tvil og anklager hos englene.

Les Åp 12,4. Hva sier dette om Satans evne til å forføre? Hvor mange av englene falt for løgnene hans?

Da det brøt ut krig i himmelen, måtte englene bestemme seg – ville de følge Jesus eller Lucifer? Hva slags krig var det? Var det en fysisk krig, eller en ideens krig, eller begge deler? Vi kjenner ikke detaljene, men konflikten var fysisk nok til at Satan og englene hans til slutt ble «kastet ned», og «det fantes ikke lenger plass for dem i himmelen» (Åp 12,8.9). Krigen hadde tydeligvis en fysisk side.

En ting er sikkert: Hver enkelt engel måtte velge for eller mot Kristus. Hvem skulle de følge? Hvem ville de lytte til? De lojale englene valgte å være lydige mot Kristi kjærlighetsbud, men en tredjedel lyttet til Lucifers røst, var ulydig mot Gud og mistet himmelen. Vi er også kalt til å velge for eller mot Kristus. Vi må også si hvem sin side vi er på – Kristi eller Satans.

Les 1 Mos 2,15–17; 2 Mos 32,26; Jos 24,15; 1 Kong 18,20.21 og Åp 22,17. Hvilket grunnprinsipp i den store konflikten lærer disse versene oss?

Da Gud skapte mennesket, ga han det evnen til å tenke, resonnere og velge. Kjernen i vår menneskelighet er evnen til å ta moralske valg. Vi er ikke roboter. Vi ble skapt i Guds bilde, med evne til å ta moralske valg og leve etter evige åndelige prinsipper. Etter Lucifers opprør i himmelen og etter fallet, har Gud kalt sitt folk til å svare på hans kjærlighet og vise troskap mot hans befalinger ved å velge å tjene ham.

Hva kan kampen i himmelen lære oss om vår egen kamp med det onde? Hvis Satan kunne forføre rettferdige, hellige himmelske vesener, hva da med forsøket på å lure oss?

JORDEN RIVES MED

Da Gud skapte verden, skapte han den fullkommen. Bibelen sier at han «så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt!» (1 Mos 1,31). Det fantes ikke spor av synd eller ondskap noe sted. Men Adam og Eva fikk den samme valgfriheten som Lucifer. Gud ville ikke ha roboter på jorden like lite som han ville ha det i himmelen.

Han gjorde alt han kunne for å forklare denne friheten. Han plantet et tre i hagen og kalte det «treet til kunnskap om godt og ondt». Han gjorde et poeng av å fortelle Adam og Eva om det, for han ville sikre seg at de visste at de hadde et valg.

Satan kom til treet, og mens Eva sto der, sa han: «Dere skal slett ikke dø. Men Gud vet at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.» (1 Mos 3,5). Med andre ord, hvis du spiser av treet, kommer du over i en ny tilstand. Det blir spennende. Du får oppleve noe du aldri har følt før. Gud skjuler noe for deg, Eva. Her, ta den forbudte frukten og spis.

Da Eva, og senere Adam, gjorde det, åpnet de en dør som Gud hadde ønsket skulle være lukket for alltid. Det var inngangen til synd, lidelse, sorg, sykdom og død.

Les 1 Mos 3,1–3 sammen med Rom 3,23 og Rom 5,12. Hva har tekstene felles? Beskriv de resultatene av synd som plager hele menneskeslekten.

Syndens kjerne er opprør mot Gud. Synd atskiller oss fra Gud. Gud er kilden til liv, og adskillelse fra Gud fører til døden. Det fører også til bekymring, angst og sykdom. Verdens lidelser er egentlig et resultat av å leve på syndens planet. Det betyr ikke at all lidelse skyldes at vi syndet. Det betyr at vi er påvirket av livet på en klode herjet av synd.

Les 1 Mos 3,15; 3 Mos 5,5,6; og Joh 1,29. Hvilket løfte fikk Adam og Eva etter at de syndet, et løfte som ga håp midt i deres fortvilelse? Hvilken tjeneste innledet han i Eden som ville peke på løsningen på syndens problem?

KJÆRLIGHETEN FINNER EN UTVEI

Adam og Eva har syndet, og Gud har sagt at de må forlate hjemmet i hagen. Fra nå av blir det slit og lidelse. Skal de lide og dø uten håp? Er døden det siste?

Det var da Gud ga dem løftet i 1 Mos 3,15: Han så rett på Satan, slangen, og sa: «Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Den skal ramme ditt hode, men du skal ramme dens hæl.» Kanskje skjønnte de ikke helt hva dette betydde, men de visste at de kunne håpe igjen. På en eller annen måte skulle redningen komme gjennom «kvinnens ætt».

«Kvinnens ætt» er Jesus Kristus (Gal 3,16). På korset såret Satan hælen hans. Men Jesu seier er garantien for at en dag skal slangens hode bli knust, og den lidelsens og dødens dør som Adam og Eva åpnet, skal en dag vil bli stengt.

Les Hebr 2,9; Gal 3,13 og 2 Kor 5,21. Hva sier dette om omfanget av Kristi offer på korset?

Lurer du noen gang på om Gud egentlig elsker deg? Se på korset, se på tornekronen, se på naglene i hans hender og føtter. Med hver bloddråpe som Jesus utøste på Golgata, sier han: Jeg elsker deg. Jeg vil ikke være i himmelen uten deg. Ja, du har syndet; du solgte deg til fienden; ja, i deg selv er du ikke verdig til evig liv. Men jeg har betalt prisen for å få deg tilbake. Du behøver aldri mer lure på om du er elsket når du ser på korset.

Bibelen snakker om en Jesus som kom til denne verden og opplevde sorg, skuffelse og smerte som alle mennesker. Den åpenbarer en Kristus som møtte de samme fristelsene som oss – en Kristus som seiret over helvetesmaktene – for hver enkelt av oss.

Tenk på det: Jesus, Han som skapte kosmos (se Joh 1,3), kom ned fra himmelen og ikke bare inn i vår syndige verden, men led mer i den enn vi noen gang kommer til å gjøre (se Jes 53,1–5). Og han gjorde det fordi han elsket hver en av oss – en mektig grunn til å ha håp!

Hvordan besvarte Kristus Satans anklager på korset? Hva utrettet hans død i lys av den store konflikten mellom godt og ondt?

VÅR ØVERSTEPREST

Det Jesus gjorde på korset, gjør at han også kan gå i forbønn for oss i himmelen. Vår oppstandne Herre er vår store øversteprest og sørger for alt vi trenger for å bli frelst og leve i Guds rike for alltid.

Les Hebr 4,15.16 og Hebr 7,25. Hvordan gir disse versene trygghet i en verden av fristelser, lidelse, sykdom og død?

Teksten sier at han er «prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd» (Hebr 4,15). Og den tilføyer: «La oss derfor frimodig tre fram for nådens trone, så vi kan finne barmhjertighet og finne nåde som gir hjelp i rette tid» (Hebr 4,16). Enkelt sagt: Jesus viser oss for universet som kledd i hans rettferdighet, frelst ved hans død og frikjøpt med hans blod. Han var alt det vi skulle ha vært. I Kristus er det ingen fordømmelse for fortidens synder. I Kristus er vår skyld borte, og med hans mektige forbønn brytes syndens grep om vårt liv. Lenkene som binder oss, blir løst, og vi er frie.

Les Joh 17,24–26. Hva er Kristi ønske i den store konflikten mellom godt og ondt?

«Da Kristus hadde ofret seg selv, for han opp til himmelen. Men han ville ikke ta imot englenes hyllest før han hadde lagt frem sitt ønske: 'Jeg vil at der jeg er, skal de som du har gitt meg, være hos meg.' Guds svar kom med ubeskrivelig kjærlighet og kraft. 'Alle Guds engler skal tilbe ham.' Hebr 1,6. Jesus var plettfri. Ydmykelsen var slutt, offeret fullbrakt, og han fikk det navnet som er over alle navn.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 8, side 18. Mer enn noe annet vil Jesus at vi skal være sammen med ham i himmelen. Hans inderligste ønske, grunnen til hans død og forbønn, er å frelse oss. Har du et spesielt behov? Fortell det til Jesus. Der det er sorg, bringer han trøst. Der det er frykt, bringer han fred. Der det er skyld, bringer han tilgivelse. Der det er svakhet, bringer han kraft.

Hvorfor tror du Kristus ofret seg for oss? Hvorfor er vi så verdifulle for ham?

TIL ETTERTANKE

«Da Gud fjernet Satan fra himmelen, viste han sin rettvishet og opprettholdt respekten for sin styreform. Men da mennesket hadde syndet ved å gi etter for bedrageren, åpenbarte Gud sin kjærlighet ved å gi sin enbårne Sønn i døden for den syndige menneskeslekten. Guds natur kommer til syne i forsoningen. Korsets mektige tale gir til kjenne for hele universet at Guds ledelse på ingen måte var årsak til Lucifers syndige atferd.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 8, side 16.

«Golgatas kors, som vitner om at Guds lov er uforanderlig, kunngjør for universet at syndens lønn er døden. Da Jesus ropte: ‘Det er fullbrakt!’ ringte dødsklokken over Satan. Da ble den langvarige konflikten avgjort, og syndens endelige utryddelse var et faktum. Guds Sønn hadde gått igjennom dødsrikets port. ‘Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som hersker ved døden, det er djevelen.’ Hebr 2,14.» – *Alfa og Omega*, bind 8, side 19.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvis Gud visste at Lucifer kom til å gjøre opprør, hvorfor ga han ham da evnen til å velge? Eller da Lucifer gjorde opprør, hvorfor utslettet ikke Gud ham straks? Hvordan kunne resten av universet ha reagert hvis Gud hadde utslettet Lucifer med en gang? Hvorfor er universets interesse for frelsesplanen (*1 Pet 1,12; Åp 5,13; Åp 16,7*) så viktig for å forstå den store konflikten?
2. Hvilken eller hvilke grunner kan det ha vært for Kristi død på korset? Var det bare for å åpenbare Guds karakter? Var det for å betale løsepenger for synd? Hvem ble det i så fall betalt løsepenger til? Del tankene dine og gi bibelske begrunnelser for dem.
3. Hva mener vi når vi bruker begrepet «den store konflikten»? Drøft de ulike sidene ved den store konflikten og hva denne ukens studium har å si for ditt liv.
4. Hvilke bibeltekster taler om den store konflikten som en realitet? (Se f.eks. *Job 1,2; Ef 6,12*.)
5. Hvordan skiller Syvendedags adventistkirkens forståelse seg ut fra andre kristne kirkesamfunn? Hva er det i temaet den store konflikten som skiller adventistene fra andre?

BIBELSAMTALE 1

Sabbaten 6. april 2024

Kampen vi alle føler

Tekstene:

- Åp 12,7–18
- Ef 6,10–20
- 1 Mos 3

OVERSIKT

Alle mennesker, uavhengig av livssyn og religion, har en følelse av at noen ting er gode og andre er mindre gode, skadelige eller onde. Denne forståelsen utvikles svært tidlig, og allerede som barn lærer vi at det er viktig å kjempe for egne rettigheter. At vi ender opp med å være uvennlige mot andre i denne prosessen, forsvares som en nødvendighet.

Tilværelsens godhet og ondskap er en felles forståelse mellom mennesker, men tolkningen av hva som er godt og ondt, varierer. Ifølge evolusjonsteorien er det den sterkeste eller best egnede som overlever på bekostning av andre. I vårt moderne samfunn er det imidlertid en utbredt forståelse av at det er viktig og nyttig å ta hensyn til andre og hjelpe hverandre. Den bibelske fortellingen har også en sammenhengende forståelse av godt og ondt. Det er denne fortellingen vi skal utforske dette kvartalet.

Da står alle fritt til å velge det verdensbildet som gir mest mening for deres liv.

DEN GORDISKE KNUTEN

En gordisk knute er en knute som ikke kan løses. I dag brukes begrepet for å beskrive et uløselig problem. Forståelsen av godt og ondt, hvor det kommer fra, hva det gjør med oss og hvordan vi håndterer det, er en slik gordisk knute. Selv om kristne henviser til Bibelen for å formidle en forståelse av dette, utelukker det ikke at det kan være mange flere fasetter av dette enn vi mennesker kan fatte. En ydmykhet og en «det er vanskelig å vite»-holdning trenger ikke å stå i motsetning til bibelsk kunnskap. Manglende forståelse for kompleksiteten i disse grunnleggende spørsmålene kan gjøre den bibelske fortellingen komplisert for andre mennesker.

Er det gode avhengig av det onde?

Bibelen forteller oss at Gud er ubetinget god. At alt han skapte var godt. At alt var godt i universet inntil onde tanker oppsto i en av Guds engler. At dette førte til uenighet og kamp i himmelen, og at opprøret mot Gud spredte seg til en ren og nyskapt verden, der vi mennesker ble fristet av det onde til å tro på løgnen og tvile på Gud. Det er denne kampen vi observerer mellom mennesker, der det gode og det onde kan synes å være gjensidig avhengig av hverandre for å synliggjøre den andre parten. Hva vet vi egentlig om hvordan dette henger sammen? Den bibelske fortellingen forklarer mye, men ikke alt. Er vi begrenset av vårt språk og vår forståelse av juridiske forhold, psykologiske og sosiale mekanismer og filosofiske retninger når vi ønsker å forstå godt og ondt? Kan det gode eksistere uten det onde? Og kan det onde eksistere uten det gode? Hvorfor (ikke)?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ **Åp 12,7–18 | Krigen bak alle kriger**

Johannes' Åpenbaring er en bok skrevet av en person som var forfulgt for sin tro, til mennesker som var forfulgt for sin tro. Både forfatteren og mottakerne av boka hadde del i de samme lidelsene (Åp 1,9). Hele skriftet er stilet til syv menigheter i dagens Tyrkia, i det første århundrede, og budskapene til dem hinner flere ganger om forfølgelse (Åp 2,3.10.13; 3,10). Men det er også skrevet til alle har ører og kan høre hva «Ånden sier til menighetene» (2,7.11.17.29; 3,6.13.22). Midt i boken er det noen martyrer som roper: *«Herre, du hellige og troverdige, hvor lenge vil du vente før du holder dom og lar straffen for vårt blod komme over dem som bor på jorden?»* (Åp 6,9–11).

Åpenbaringsbokens svaret på hvorfor dens lesere lider og forfølges, ligger i kapittel 12. Det er på grunn av at *«den store dragen ble kastet ned, den gamle slangen, han som kalles djevelen og Satan, og som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og englene hans ble kastet ned sammen med ham.»*

Dragen brakte krigen med seg til jorden. Han forsøkte å sluke guttebarnet – Jesus. Han forfulgte kvinnen, Guds folk, som han gjorde det med Elia (1 Kong 17, 1–6; Jak 5,17.18). Han samler engler og andre med seg i kampen mot Gud og hans allierte. Gud har ikke forlatt oss, han kjemper MED oss. Og seieren ligger i det som så ut som et tap – Lamets blod, vitnesbyrde de gav, og martyrdommen deres (v.11). Seieren ligger i at Gud allerede har seiret (v.10).

Det er trøsten Åpenbaringsboken har for sine forfulgte lesere.

➔ **Ef 6,10-20 | Om våpenbruk i kampen mot onde åndskrefter**

I vår krig mot onde åndskrefter i verden kreves andre våpen enn i en vanlig krig. Alle våpnene som Paulus nevner, skader ikke andre. Deres bruk fordrer ikke voldsbruk. Og Paulus krig, er en ren forsvarskrig: *«Ta derfor på Guds fulle rustning, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt»* (Ef 6,13). Hva kreves for å gjøre motstand?

Reflekter litt over listen til Paulus: sannhet, rettferdighet, fredens evangelium, tro, frelse, Ånden. Dette er våpnene i en åndelig kamp. Og hvordan bruker man slike våpen? I bønn (v. 18-20).

➔ 1 Mos 3 | Da slangen kom inn i paradiset

Vi får ikke noe forvarsel om noen slange i paradiset i 1 Mos 3. Vi fortelles ikke hvem den er, hvor den kommer ifra (det får vi først vite i Åp 12!), hva den gjør i hagen eller hvilke motiver den har. Men vi skjønner den ikke har edle hensikter. Slangen sår tvil om Guds handlinger og karakter og spør: «*Har Gud virkelig sagt?*» (v.1) Og slangen sier rett ut at Gud lyver: «*Dere skal slett ikke dø! Men Gud vet at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt*» (v. 4b-5).

Dette er ikke en fortelling om epleslang i en hage. Dette er fortellingen om da mennesket trodde på slangen, og tvilte på Guds godhet. Dette er fortellingen om da mennesket trosset sine naturlige grenser (sin egen dødelighet og sin sviktende kunnskap), og satte ut på sin ville ferd uten Gud. Dette er fortellingen om mennesket som ikke ville være en forvalter – men å bli gud selv.

ETTERTANKE

Er det for enkelt å peke på djevelen når vi skal forklare det onde i verden? Hvorfor/hvorfor ikke?

I hvilken grad gir det deg trøst at Gud har seiret over det onde på korset?

Hvordan kan bønn overvinne onde åndskrefter?

Er fortellingen om slangen en historisk hendelse, eller er den mer en representativ fortelling om menneskets generelle tendens til å velge sin egen vei? Kan den være både og?

6. april

VULKANER, BRANNER OG COVID-19

Av Andrew McChesney

Den kubanske misjonæren Misael Delgado Rodríguez sto overfor en stor utfordring på sin første sabbat på Kanariøyene. Bare fem personer kom til gudstjenesten.

Misael kastet seg ut i misjonsarbeidet og besøkte tidligere menighetsmedlemmer og andre på øya La Palma. En måned senere kunne han glede seg over den første dåpen. Men så ble misjonsarbeidet innstilt på grunn av covid-19, og problemene syntes å bli flere og flere. En brann brøt ut nord på øya, og noen medlemmer ble husløse. Så brøt det ut brann i sør. Så var det et vulkanutbrudd som varte i 85 dager og etterlot øyboerne med jordskjelv, giftig gass og aske. To av kirkens familier mistet alt.

Midt i uværet skjedde det noe fantastisk. Troen blomstret opp. Tre år etter Misael's ankomst kom 45 personer regelmessig til gudstjeneste på sabbaten. I tillegg var syv personer døpt, fem forberedte seg til dåp og 15 deltok i bibelstudier. Hva var det som skjedde?

Misael sier at forbønn var nøkkelen. «Vi ber hver dag klokken 7, 14 og 21», sier han. «Hvert medlem ber for fem personer».

Alle menighetens avdelinger har også engasjert seg i praktisk evangelisering. Et av prosjektene, et initiativ fra den spanske unionen, gikk ut på at kirkemedlemmer ringte kontakter over telefon og tilbød Ellen Whites bok *Veien til Kristus* og relaterte bibelstudier. Andre prosjekter omfattet undervisningskurs på kirkens Facebook-side rettet mot familier, unge og små barn, musikalisk evangelisering der adventistungdom holdt minikonsert på gaten eller besøkte syke og trengende, et program med ADRA der medlemmer delte ut kort som kunne brukes til å kjøpe mat i supermarkeder, helsepresentasjoner, bibelstudier og utdeling av Slektenes håp og andre bøker. På høytider som morsdagen la kirkemedlemmene et spesielt kort i hver bok.

Kirken åpnet også en disippelskole der lekfolk kunne lære å evangelisere, og fire smågrupper møttes regelmessig i hjemmene.

«Vennskapsevangelisering har vist seg å være svært vellykket», sier Misael. Under vulkanutbruddet brukte kirkens medlemmer to måneder på å dele ut masker og litteratur med helseinformasjon om vulkaner. «På den måten ble kirken godt kjent», sier Misael. Mange av de 15 personene som deltar i bibelstudiene, mistet faktisk alt i vulkanen, og de har erkjent at krisen førte dem til Gud, sier han. «Ellers ville de ikke ha vært interessert i å lære om Gud».

Misael ser tilbake på opplevelsen på Kanariøyene med glede. «Begynnelsen var veldig vanskelig», sier han. «Vi har vært gjennom mye. Men resultatene er veldig tilfredsstillende. Vi har sett hvordan Gud har velsignet oss».

Takk for sabbatsskolens misjonsgaver som bidrar til å spre evangeliet på Kanariøyene og rundt om i verden.

Hovedsaken: Kjærlighet eller egoisme?

Bakgrunnsstoff:

Luk 19,41–44; Matt 23,37.38; Hebr 11,35–38; Åp 2,10; Åp 2,44–47; Joh 13,35.

Minnevers:

Frykt ikke, for jeg er med deg, vær ikke redd, for jeg er din Gud! Jeg gjør deg sterk og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd (Jes 41,10).

Tenk deg at du er gjeter og passer geitene dine i skråningene på Oljeberget med utsikt over byen Jerusalem. Du hører stemmer. Du kjenner straks igjen Jesu stemme. Mens solnedgangen reflekteres av tempelet med de kritthvite marmormurene, sier Jesus ettertrykkelig: «Sannelig, jeg sier dere: Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned» (Matt 24,2). Disiplene blir forvirret, og det blir du også. Hva kan Jesus mene med slikt? Hva har det med verdens undergang å gjøre, som disiplene spurte om?

Du lytter med idet Jesus behendig blander hendelser som skulle føre til ødeleggelsen av Jerusalem, med det som skjer like før hans gjenkomst. I ødeleggelsen av Jerusalem får vi et forvarsel om Satans strategi både med å forføre og ødelegge Guds folk i endetiden. Jesu undervisning i Matt 24 skisserer endetidsbegivenheter i sammenheng med Jerusalems fall.

Vi skal studere Satans todelte strategi både for å forføre og ødelegge Guds folk. Det den onde ikke oppnår med forfølgelse, håper han å klare med kompromisser. Gud blir aldri overrasket, og selv i de vanskeligste tider bevarer han sitt folk.

EN SØNDERKNUST FRELSE

Da Jesus satt på Oljeberget og så ut over Jerusalem, ble hans hjerte knust. Johannes skriver: «Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham» (Joh 1,11). Jesus gjorde alt han kunne for å redde sitt folk fra ødeleggelsen av deres elskede by. Jesus elsket sitt folk med uendelig kjærlighet. Han tryglet dem gjentatte ganger om å vende om og ta imot hans invitasjon om barmhjertighet.

Les Luk 19,41–44; Matt 23,37.38; og Joh 5,40. Hva sier disse versene om Jesu holdning til sitt folk og deres reaksjon på hans invitasjon? Hvordan åpenbares Guds karakter?

Det er vanskelig å forstå en hendelse som ødeleggelsen av Jerusalem i lys av Guds kjærlighet. Historien viser at titusener døde da den romerske generalen Titus førte sine soldater mot byen. Jerusalem ble rasert. Menn, kvinner og barn ble drept for fote. Hvor var Gud da? Svaret er klart, men ikke lett å forstå. Hjertet hans var knust. Øynene var fulle av tårer. I århundrer rakte han hånden ut til sitt folk. Ved sitt opprør mot hans godhet mistet de hans beskyttelse. Gud griper ikke alltid inn for å begrense resultatene av sitt folks valg. Han tillater opprørs naturlige følger. Gud sto ikke bak nedslakting av uskyldige barn da Jerusalem ble ødelagt. De uskyldiges tragiske død var Satans verk, ikke Guds.

Satan gleder seg over krig, for det vekker menneskets verste lidenskaper. Det har vært hans hensikt å bedra og ødelegge for så å gi Gud skylden for sin ondskap.

Les Matt 24,15–20. Hva sa Jesus hans folk skulle gjøre for å unngå Jerusalems ødeleggelse?

Det store flertallet av de kristne som bodde i Jerusalem i år 70, hadde jødisk bakgrunn. Gud ønsket å bevare så mange av sitt folk som mulig. Derfor sa han at de skulle flykte fra byen når romernes hærer nærmet seg.

Tenk over dette: Vi dømmer ikke Guds karakter ut fra det vi ser rundt oss; vi filtrerer alt vi ser gjennom hans kjærlige karakters prisme slik den er åpenbart i Bibelen. Hvorfor er dette et godt råd?

KRISTNE BLE BEVART

Guds barmhjertighet, nåde, forsyn og forhåndskunnskap ses tydelig i hendelsene som førte til Jerusalems ødeleggelse. Cestius Gallus og de romerske hærene omringet byen. Ganske uventet trakk de seg tilbake da angrepet virket nært forestående. De jødiske hærene forfulgte dem og vant en stor seier.

Mens romerne flyktet og jødene fulgte etter, flyktet de kristne i Jerusalem til Pella i Perea, på den andre siden av elven Jordan. «De ventende kristne hadde fått det lovede tegnet, og nå meldte det seg en mulighet for alle som ville, til å følge Frelserens advarsel. Begivenhetene ble overstyrt så verken jøder eller romere kunne hindre de kristnes flukt.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, side 30.

Les Sal 46,2 og Jes 41,10. Hva sier disse skriftstedene om Guds forsyn og omsorg?

Gud er suveren og overstyrer hendelser på jorden for å oppfylle sine hensikter. Selv om Gud iblant endrer sine planer ut fra våre valg, vil hans endelige plan for vår verden bli oppfylt. Til tider vil Guds folk oppleve motgang, forfølgelse, fengsel og død for Kristi sak. Men selv i de tyngste tider med Satans harde angrep bevarer Gud sin menighet.

Les Hebr 11,35–38 og Åp 2,10. Hvilken virkelighet avslører dette om kampen mot ondskapens krefter? Hvordan harmonerer disse tekstene med tanken om Guds beskyttelse i det forrige spørsmålet? Er det en motsigelse mellom tanken om Guds beskyttelse og det at Gud lar noen møte lidelse og kanskje død for Kristi sak?

«Satan forsøkte forgjeves å ødelegge Kristi kirke med vold. Den store konflikten der Jesu disipler ofret livet, var ikke slutt da de falt på sin post. De seiret gjennom nederlaget. Guds arbeidere ble drept, men hans arbeid gikk jevnt og trutt fremover.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, side 41.

Hva burde det bety for oss at Bibelens forfattere, som var kjent med smerte og lidelse, likevel skrev om Guds kjærlighet som virkelig? Hvordan kan vi oppleve den samme kjærligheten?

TROFAST UNDER FORFØLGELSE

Gjennom de første århundrene vokste den kristne kirke raskt, til tross for fengsel, tortur og forfølgelse. Trofaste kristne forkynte Guds Ord med kraft, liv ble forandret, og titusener ble omvendt.

Les Apg 2,41; Apg 4,4.31; Apg 5,42; og Apg 8,1–8. Hva sier disse versene oss om de utfordringene den første menighet sto overfor og hvorfor den vokste så raskt?

Disiplene møtte trusler (Apg 4,17), fengsling (Apg 5,17.18), forfølgelse (Apg 8,1) og død (Apg 7,59; Apg 12,2), men i Den hellige ånds kraft forkynte de den oppstandne Kristus, og det ble mange menigheter i Judea, Galilea og Samaria (Apg 9,31).

Helvetes bastioner ble rystet. Satans lenker ble brutt. Hedensk overtro smuldret under den oppstandne Kristi kraft. Evangeliet seiret på tross av overveldende motgang. Disiplene krøp ikke lenger sammen oppe på salen. Frykten svant bort som en falmende skygge.

I stedet fylte troen disiplenes hjerte. Ett glimt av deres oppstandne Herre forandret deres liv. Jesus ga dem ny mening i livet. Herren hadde ikke bare gitt dem misjonsbefalingen (Mark 16,15), han hadde gitt dem det store løftet: «Dere skal få kraft når Den hellige ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ende» (Apg 1,8).

Evangeliet trengte gjennom i jordens fjerneste avkroker (Kol 1,23). Selv om den siste av disiplene, Johannes, døde på slutten av det første århundre, grep andre sannhetens fakkell og forkynte den levende Kristus. Plinius den yngre, guvernør i den romerske provinsen Bitynia på nordkysten av det moderne Tyrkia, skrev til keiser Trajan rundt år 110 e.Kr. Plinius' uttalelse er viktig fordi det var nesten åtti år etter korsfestelsen. Plinius skildret de offentlige rettssakene han holdt for å finne og henrette kristne. Han sa «anklager utsetter mange personer av alle aldre og klasser og av begge kjønn for fare, og dette vil fortsette. Denne overtroen [kristendommen] har spredt seg ikke bare i byene, men også i landsbyene og landdistriktene.» – Henry Bettenson: *Documents of the Christian Church* (New York: Oxford University Press, 2011), s. 4.

Til tross for djevelens grusomme angrep vokste den kristne kirke raskt.

Hva kan vi lære av den første menighet som kan hjelpe menigheten i endetiden?

OMSORG FOR FELLESSKAPET

Den første kristne kirke vokste ikke bare fordi medlemmene forkynte evangeliet, men fordi de levde ut evangeliet. De kristne brukte Jesus som sitt mønster, han som dro «omkring i hele Galilea; han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage hos folket» (Matt 4,23). Jesus var opptatt av mennesker, og det var også den første menighet. Det var denne uselviske kjærligheten og forkynnelsen av det gode budskap om evangeliet i Den hellige ånds kraft som gjorde så sterkt et inntrykk på folk i de første århundrene av den kristne kirke.

Les Apg 2,44–47; Apg 3,6–9 og Apg 6,1–7. Omstendighetene kan variere, men hva kan disse tekstene si oss om autentisk kristendom?

Disse nytestamentlige troende fulgte Kristi modell, han som ble «salvet av Gud med Hellig Ånd og kraft, og han gikk omkring overalt og gjorde vel og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham» (Apg 10,38). Kristi kirke var hans legeme på jorden, og den viste også Kristi offerkjærlighet og omsorg for menneskeheten. Disse kristne var levende eksempler på Kristi medfølelse.

I universets store konflikt ønsker djevelen å ødelegge Guds bilde i menneskene. Hensikten med evangeliet er å gjenopprette Guds bilde i menneskeheten. Denne gjenreisningen omfatter fysisk, mental, emosjonell og åndelig helbredelse.

I Joh 10,10 åpenbarer Jesus sin plan for hver enkelt av oss. «Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.» (Joh 10,10). Han vil vi skal være fysisk sunne, mentalt våkne, emosjonelt stabile og åndelig hele.

Dette gjelder spesielt i lys av hans lovede gjenkomst. Denne verden står overfor en stor krise. Jesu egne forutsigelser i Matt 24 og Luk 21 ser katastrofale forhold på jorden før hans gjenkomst. Når Kristus berører oss med sin nåde, lengter vi etter å berøre andre med Kristi berøring, slik at de kan bli hele. Jesus sender oss ut i en ødelagt verden som ambassadører for Kristus for å nå andre med hans kjærlighet. NTs kristendom var kjennetegnet av kjærlighet til hverandre og fellesskapet.

Drøft: Hva er kirkens rolle i å samarbeide med Kristus for å bevise at Satans anklager er feil?

EN KJÆRLIGHETSARV

Les Joh 13,35 og 1 Joh 4,21. Hva viser disse tekstene om Satans utfordring mot Guds styre i den store konflikten? Hva sier de om sann kristendom?

Kjærlighet var normen for kristne samfunn i de første århundrene. Tertullian hevdet: «Det er i grunnen de edle kjærlighetshandlingene som gjør at mange legger merke til oss. Se, sier de, som de elsker hverandre.» (Se Tertullian's Apology 39 som oversatt av S. Thelwall på <https://www.logoslibrary.org/tertullian/apology/39.html> .)

En av de største åpenbaringene av Guds kjærlighet ble demonstrert da to store pandemier kom i 160 og 260 e.Kr. Kristne trådte til og tjente de syke og døende. Titusener døde og etterlot hele landsbyer og byer med knapt en innbygger. Kristnes uselviske omsorg og kjærlige tjeneste gjorde et sterkt inntrykk på befolkningen. Over tid kom tusener, og til slutt hundretusener, og deretter millioner i Romerriket til troen på Jesus under disse to epidemiene. Kjærlighet og organisert, uselvisk omsorg for de syke og døende skapte beundring for de kristne og den Kristus de representerte.

The Rise of Christianity av Rodney Stark skildrer disse hendelsene i et nytt og bedre lys. Han viser at under den andre epidemien ble det kristne fellesskapet en hel hær av sykepleiere som dekket grunnleggende behov så folk kunne overleve. «Da den andre epidemien var på det verste, rundt år 260, skrev Dionysios i et påskebrev en lang hyllest til de kristnes heroiske sykepleieinnsats, enda mange av dem mistet livet mens de pleide andre.

«De fleste av våre kristne søsken viste ubegrenset kjærlighet og troskap. De sparte aldri seg selv og tenkte bare på hverandre. De ensat ikke faren, men tok seg av de syke og alle deres behov mens de tjente dem i Kristus. Sammen med dem forlot de dette livet dypt lykkelige, for andre smittet dem med sykdommen. De fikk sine naboers sykdommer og godtok smerten med glede.» – Rodney Stark: *The Rise of Christianity* (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1996), side 82.

Hva er budskapet til oss her? Hvordan lærer vi å dø fra selvet slik at vi også kan vise denne samme uselviske holdningen? Det er ikke lett, vel?

TIL ETTERTANKE

«Evangeliet ble utbredt, og antallet tilhengere vokste. Den trengte inn i regioner som selv ikke Romas ørner nådde. En kristen sa til de hedenske herskerne som drev forfølgelsen fremover: 'Dere kan drepe oss, torturere oss, fordømme oss. ... Deres urettferdighet er beviset på at vi er uskyldige. ... Deres grusomhet ... fører ikke frem.' Det førte bare til at stadig nye ble overbevist. 'Jo oftere du hogger oss ned, desto flere blir vi; de kristnes blod er såkorn.' — Tertullians *Apology*, avsnitt 50.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 41, 42.

«Det mystiske forsynet som tillater at de rettferdige blir forfulgt av de ugudelige, har skapt stor forvirring hos mange som er svake i troen. Noen er parate til å oppgi tilliten til Gud fordi han lar de dårligste mennesker ha fremgang mens de beste og reneste lider under deres grusomme makt. Hvordan, spør de, kan en som er rettferdig og barmhjertig, og som også har uendelig makt, tåle slik urett og undertrykkelse? Dette er et spørsmål vi ikke har noe å gjøre med. Gud har gitt oss nok bevis for sin kjærlighet, og vi skal ikke tvile på hans godhet fordi vi ikke forstår hvordan hans forsyn virker.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 47.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvilken verdi har forfølgelse? Hvorfor tror du Gud lar sitt folk lide? Selv om det i enkelte tilfeller, som i den tidlige kristendommen, kom noe godt ut av det, hva med tider hvor det tilsynelatende ikke kommer noe godt ut av det? Hvorfor er vår personlige erfaring med Guds kjærlighet så viktig for å bevare vår tro i slike situasjoner?
2. Hvordan ville du ha svart hvis en venn stilte deg dette spørsmålet: «Hvor er Gud i min lidelse? Hvis han elsker meg, hvorfor går jeg gjennom en så vanskelig tid?»
3. Hvordan kan din lokale menighet bli et omsorgsfullt fellesskap som påvirker verden? Drøft praktiske måter å bruke denne ukens studium på.

BIBELSAMTALE 2

Sabbaten 13. april 2024

Tro og kjærlighet

Tekstene:

- Heb 11
- Joh 13,31–35
- Jak 1,1–18

OVERSIKT

De fleste mennesker i verden verdsetter en tro på noe, spesielt noe godt, i fremtiden. De har også kjærlighet til sine nærmeste, selv om det kan variere veldig hvor langt denne kjærligheten strekker seg.

Bibelen er full av historier om hvordan mennesker så frem til noe godt som de ennå ikke hadde oppnådd. I Bibelen er denne egenskapen gjengitt som «tro». Men hvordan kan en slik tro trives i møte med den ondskapen vi stadig møter i menneskehetens historie? Hvordan blir troen og tilliten til en god fremtid så sterk at den overvinner all motgang i livet? Og hvilken plass har denne troen i menneskers liv i dag?

Hva er sammenhengen mellom troen på Guds plan og kjærligheten? Er det noe spesielt med den kristne kjærligheten, eller er kjærlighet en allmennmenneskelig egenskap? Hvilken plass har kjærligheten i henholdsvis skapelsesberetningen og evolusjonsteorien?

La min vilje skje

Verdenshistorien er full av beskrivelser av forfølgelse av dem som tenkte eller handlet annerledes enn makthaverne. Hva er trusselen bak forfølgelse eller trakassering av andre? Forfølgelse har mange ansikter. Det kan være systematisk utvisking av andres eksistens, diskriminering av dem som er annerledes, hetsing av andre på sosiale medier eller rett og slett maktutøvelse i familien. Hvilken forklaring gir den bibelske fortellingen på dette fenomenet?

Jesu bønn inneholdt uttrykket «la din vilje skje». Er det slik at grunnlaget for all forfølgelse er basert på «la min vilje skje»? Hvor langt må vi gå for å oppfylle det vi tror på og kjemper for? Er det galt å være idealist og forsøke å spre budskapet sitt? Hvor går grensene for individuell frihet og utfoldelse i en sosial kontekst?

Er kjærligheten selvutslettende?

Jesus sier at kjærlighet er den største egenskapen vi kan vise. Bibelen nevner at vi viser kjærlighet når vi, i likhet med Gud selv, gir avkall på vårt eget til fordel for andre. Hvor går grensen mellom å elske Gud og min neste, samtidig som jeg er opptatt av min egen verdi? Er sann kjærlighet selvutslettende? Hvorfor (ikke)?

Skal vi bare la andre trække på oss? Hvor går grensen mellom å stå for det man tror på og å underkaste seg andres tvang? Hvorfor presenteres gjensidig kjærlighet i Bibelen som et bevis på Guds eksistens og troens kraft? Hva er forholdet og balansen mellom gjensidig kjærlighet og ortodoksi?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➤ Heb 11 | Troens kontur

Det er en imponerende liste med troshelter som nevnes i dette kapittelet. Alt det våger seg ut på. Alt de utholder. Alt de får utført. Igjennom og ved sin tro.

Dette kapittelet gir oss en beskrivelse av troens kontur, først ved en slags teoretisk definisjon, og deretter illustrert ved konkrete eksempler. «*Troen er et pant på det vi håper*» (v.1a – NO11) Andre oversettelser er «*sikkerhet for*» (NO78) og «*full visshet om*» (NO30). Et pant er jo bl.a. et bevis på at man eier noe man ikke nødvendigvis ser. Man tar pant i en bil, for å sikre lånet. Hebreerbrevets forfatter fortsetter: «*Et bevis på det man ikke ser*» (v.1b). «*Visshet om*» (NO78) og «*overbevisning om*» (NO30). Tro er en overbevisning. Det er en tillit til – oftest Guds løfter. Det er troen på at det kommer mer. Det umulige kan være mulig.

Men hovedpoenget er dette: ingen av dem oppnådde alt de trodde på. Alt de håpet på. Det var mer i vente. Og dette var det Jesus kom med. Men selv med han er det mer å vente på.

➤ Joh 13, 31–35 | Et bud om å elske

Dette avsnittet er fortsettelsen av at Judas går ut i natten for å forråde Jesus. I det Judas gjør det sier Jesus: «*Nå ble Menneskesønnen herliggjort*» (v. 31). Hva er sammenhengen mellom Judas forrådelse og Jesu forherligelse? Er det at Judas' svik møtes av Jesu trofasthet? At selv når han sviktes fortsetter Jesus å elske?

I hvert fall munner denne litt uforståelige innledningen av teksten ut i at Jesus vil at hans disipler skal elske hverandre. Og at det skal få folk til å forstå at de er ekte disipler (v.34–35)

Men var dette egentlig et nytt bud?

➔ Jak 1,1-18 | Tro i fristelser og prøvelser

«Se det bare som en glede, søsken, når dere møter alle slags prøvelser» (v.2) Er det mulig? Og hvorfor skulle det være en glede? Jo, sier Jakob, som er en av Jesu brødre (Mat 13,35; Mar 6,3), fordi det fører til utholdenhet. Det styrker troen. Men kan det ikke også drepe den? Det synes ikke Jakob å være opptatt av her. Han er i det hele tatt ganske pragmatisk og kommer med ene one-lineren etter den andre gjennom hele brevet sitt. Men ingen kan fornekte, at prøvelser, litt motstand, KAN gjøre den sterkere, fordi man må bruke den.

Dessuten, kan man be om visdom i prøvelsen. Og Gud vil gi (v.5).

Den som er rik, sier Jakob, skal ikke rike briske seg fordi de er rike. Og fattige skal tenke hvordan Jesus hadde satt de fattige høyt (v.9–11). Rikdom eller fattigdom sier ingenting om hvor elsket man er.

Det hjelper også, foreslår Jakob, at man tenker på at Gud ikke er den som sender fristelser og prøvelser. Fristelser kommer fra det negative begjæret inne i oss. Og det KAN lede til synd. Det gjelder å stoppe det før det blir for stort. For synd fører ultimativt til død (v.13–15). Synd er selvutslettende.

ETTERTANKE

Hva skiller utfordrende og vågal tro fra uklokt overmot?

Hva kan jeg gjøre om jeg ikke får til å elske?

Blir du oppmuntret eller mismodig av at kjærligheten er kjennetegnet på en ekte disippel av Jesus?

Er begjær i seg selv negativt? Finnes det positivt begjær?

Har vanskeligheter og prøvelser alltid en hensikt? Hvorfor / hvorfor ikke?

13. april

TROFAST TURNER I ITALIA

Av Andrew McChesney

Sju år gamle Sara elsket turn. Det var lett for henne, og hun var god til det. Hun likte spesielt godt å slå hjul. Hun kunne slå det ene hjulet etter det andre på rad, og hun stoppet bare når hun falt.

Men det var noe Sara elsket enda mer enn gymnastikk. Hun elsket Gud.

Derfor lot hun seg ikke friste til å skulke kirken da turntreneren annonserte at det skulle arrangeres en stor turnoppvisning på sabbaten i hjembyen Jesi i Italia. Oppvisningen fant bare sted én gang i året, og barna skulle vise foreldrene og familiene sine hva de hadde lært.

Sara ble lei seg da treneren sa at oppvisningen var lagt til sabbaten.

Hjemme så mor Saras nedslåtte ansikt.

«Gud kan løse alle problemer», sa hun.

Hun foreslo at Sara kunne ta sabbatsproblemet sitt til Gud.

Den kvelden ba Sara: «Kjære Gud, jeg er veldig lei meg for å høre at jeg må gå glipp av showet, men din vilje skjer».

Sara og de andre barna møttes til gymnastikktrening hver tirsdag og torsdag. Treneren hadde kunngjort datoen for turnoppvisningen på tirsdagstreningen.

Sara ba både tirsdag kveld og onsdag kveld. På torsdagstreningen kunngjorde treneren plutselig at datoen for turnoppvisningen var blitt endret.

«Vi må utsette oppvisningen med én dag, til søndag, på grunn av noen organisatoriske problemer», sa hun.

Sara trodde ikke sine egne ører. Hun var i ekstase av glede! Da hun litt senere fortalte nyheten til mor, smilte hun større enn solen.

«Du må alltid stole på Gud!» sa hun.

Og det har Sara alltid gjort. Dette var hennes første erfaring med bønn, og det styrket hennes tro på Gud betraktelig. På sabbaten fortalte hun menigheten om det som hadde skjedd. Et menighetsmedlem forberedte en spesiell preken om bønnen og inviterte Sara opp på talerstolen for å fortelle sin historie.

«Jeg har alltid bedt når jeg har hatt problemer i livet», forteller Sara, som nå er 19 år, til Adventistmisjonen.

Denne misjonshistorien illustrerer mål nr. 7 for åndelig vekst i Syvendedags Adventistkirkens strategiplan «I Will Go»: «Å hjelpe ungdom og unge voksne til å sette Gud først». Du finner mer informasjon på nettstedet: IWillGo2020.org. Les mer om Sara i neste uke.

Lyset skinner i mørket

Bakgrunnsstoff:

Joh 8,44; Ordsp 23,23; Apg 20,27–32; 2 Tess 2,7–12; Sal 119,105.116.130.133.160; Ordsp 16,25; 2 Kor 4,3–6

Minnevers:

Jesus svarte: «Ennå en liten stund er lyset hos dere. Dere må vandre mens dere har lyset, så ikke mørket faller over dere. Den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går hen.» (Joh 12,35).

I Bibelens siste bok er djevelen avbildet som drage og slange (Åp 12,9). Han er en drage fordi han vil ødelegge Guds folk, og en slange fordi han bruker sin list mot dem. I årene etter Kristi død ble tusenvis torturert, kastet til løvene og brent på bålet av keiserens Roma fordi de nektet å tilbe deres «guder». Men i møte med den grusomme straffen forble mange trofaste, evangeliet fortsatte å spre seg, og kirken vokste.

Derfor endret Satan strategi. Mange hedninger ble døpt, men uten grundig opplæring i Bibelens sannhet. Vranglære flommet inn i kirken da ledere blandet Skriftens sannheter med populære skikker. Det fjerde og femte århundre var epoker med kompromisser da kirkens prelater blandet hedensk praksis med kristen lære.

Men selv i livets vanskeligste tider var Gud med sitt folk. De fant Jesus, «veien, sannheten og livet», og gjennom Den hellige ånds kraft sto de fast, selv i møte med et overveldende press for å oppgi sin overbevisning. De var lojale mot Guds åpenbarte vilje i Skriften og sto urokkelig for sannheten i hans Ord, tross presset de ble utsatt for.

KOMPROMISS: SATANS UTSPEKULERTE STRATEGI

Sammenlign Joh 14,6 med 8,44. Hvilken kontrast ser du mellom Jesus og Satan?

Det Jesus sier, er sant fordi han er sannhetens opphav. Sannheten kommer fra en allvis, allkjærlig, allvitende Guds hjerte. Han er grunnlaget for virkeligheten og for all sannhet mens Satan er en løgner og løgnens far. Han bruker løgn, bedrag, feilinformasjon og forvrengning av sannheten for å villed Guds folk. Han lurte Eva i Edens hage ved å forvrengte sannheten, så tvil og benekte det Gud sa. Satans ord «dere skal slett ikke dø» var det motsatte av det Gud hadde sagt. Siden har Satan brukt den samme strategien. Han undergraver tilliten til Guds Ord, motsier Guds åpenbarte vilje, forvrenger Skriften og feilsiterer Bibelen når det er til hans fordel.

Les Ordsp 23,23; Joh 17,17; 8,32. Hva er likt i disse bibelstedene når det gjelder sannheten i Guds Ord? Hva er det sentrale budskapet?

«Satan visste godt at de hellige skrifter ville sette mennesker i stand til å se hans bedrag og motstå hans makt. Det var ved ordet at selv verdens Frelser hadde motstått hans angrep. Ved hvert angrep brukte Kristus den evige sannhets skjold og sa: 'Det står skrevet.' Hvert av motstanderens forslag ble møtt med ordets visdom og kraft. For å kunne bevare sin makt over menneskene og etablere den pavelige ranerens autoritet, må Satan holde dem i uvitenhet om Skriften. Bibelen ville opphøye Gud og sette begrensede mennesker i deres sanne posisjon; derfor må dens hellige sannheter skjules og undertrykkes. Denne logikken fulgte romerkirken. I hundrevis av år var det forbudt å utbre Bibelen. Folket fikk forbud mot å lese den eller ha den hjemme, og prinsipløse prester og prelater tolket læren til egen fordel. Dermed ble paven nesten universelt anerkjent som Guds stedfortreder på jorden, utstyrt med myndighet over kirke og stat.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, p 51.

Drøft måter Satan forsøker å forvrengte eller feiltolke Guds Ord på i dag.

GLUPSKE ULVER

Les Apg 20,27–32. Hva sa Paulus om det kommende frafallet?

Paulus ville forberede menigheten på det som skulle komme. Her er hans største bekymringer.

Det første er at snart «vil glupske ulver trenge inn blant dere, og de skåner ikke flokken» (Apg 20,29). Med andre ord, de kristne ville bli forfulgt innad i menigheten.

Det andre var at «blant deres egne skal det stå fram menn som farer med falsk lære for å få dratt disiplene med seg» (Apg 20,30). Vranglære ville komme inn i kirken. Falske læresetninger ville erstatte guddommelige sannheter. Hedensk praksis ville seire. I det fjerde og femte århundret snek kompromissene seg inn i kirken, og fremgang på misjonsmarken var den sannsynlige begrunnelsen. Men resultatet ble avvik fra sannhetene i Guds Ord.

Les 2 Tess 2,7–12. Hva sier Paulus om det kommende frafallet? Hvilke kjennetegn bør de se etter?

Paulus' ord, «Lovløsheten virker allerede med sin kraft», er viktig. Alt på hans tid skjedde det et gradvis avvik fra sannheten i Guds ord når det gjaldt lydighet mot Guds lov. Dette avviket ville tilta i de senere århundrene.

I strid med det andre budet ble avguder innført i kristen tilbedelse. I årtusener sto avguder sentralt i alle hedenske religioner. For å gjøre kristendommen mer akseptabel for hedninger som kom inn i den kristne kirke ble hedenske guder omdøpt til såkalte helgener. Søndagen, solgudens dag, ble gradvis dagen for kristen tilbedelse til ære for oppstandelsen. Denne falske dagen, som ikke er godkjent i Skriften, består den dag i dag.

Hvilke kompromisser ser vi komme inn i kirken i dag? Og hvilke kompromisser er du med på? Hender det at du blander sannhet og løgn?

BESKYTTET AV ORDET

Sammenlign Joh 17,15–17 og Apg 20,32. Hva sier Jesus og Paulus om vern mot Satans bedrag?

Bibelen er en ufeilbarlig åpenbaring av Guds vilje. Den gir himmelens plan for menneskehetens frelse. Siden «hver bok i Skriften er innblåst av Gud», er den «nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd» (2 Tim 3,16). Det vil si at «hele Skriften» er inspirert av Gud; ikke visse deler, eller noen deler mer enn andre. Hele Bibelen må godtas som Guds Ord. Ellers står døren åpen for bedrag.

Bibelen viser Guds uendelige kjærlighet i lys av den store konflikten. Den avslører også Satans vrangforestillinger og bedrag. Djevelen hater Guds Ord og har gjort alt for å ødelegge dets innflytelse.

For hva ville vi vite om frelsesplanen uten Bibelen? Hvor mye ville vi vite om Jesu fødsel, liv, lære og tjeneste? Ville vi kunne forstå dybden av Kristi offer, herligheten i hans oppstandelse, kraften i hans forbønn og majesteten i hans gjenkomst uten Bibelen?

Alt dette blir åpenbart, undervist og understreket i Guds Ord. Det, og det alene, må være standarden for å forstå all hellig sannhet.

Derfor må vi kjempe mot alle forsøk på å undergrave dens autoritet eller inspirasjon, også fra folk som bekjenner stor kjærlighet til Bibelen, men reiser tvil om den. Mange teologer og kristne vektlegger den menneskelige siden av Skriften så sterkt at Bibelen blir menneskets ord i stedet for Guds ord. Bibelen, sier de, er skrevet av konger, hyrder, fiskere, prester, poeter og andre som delte sine oppfatninger og tanker om Gud, naturen og virkeligheten så godt de forsto dem i sin tid og sted.

Jaså? Hvorfor bør i så fall vi som lever i dag bry oss om hva disse menneskene tenkte, for ikke å snakke om å gjøre det de trodde til grunnlaget for vårt håp om evigheten?

Det burde vi ikke.

Les Sal 119,105.116.130.133 og 160. Hva lærer salmisten om Guds Ords betydning i frelsesplanen?

MENNESKELIGE SPEKULASJONER UTEN SKRIFTEN

Den hellige ånd virker gjennom vårt sinn. Han inviterer oss til å utforske universets mysterier. Som noen treffende har sagt: «Som kristne legger vi ikke igjen hjernen ved kirkedøren». Ikke desto mindre er mennesketanken alene ute av stand til å oppdage Skriftens guddommelige sannheter. Sannhet handler ikke om menneskers meninger, men om åpenbaring fra Gud.

Les Ordsp 16,25; Dom 21,25 og Jes 53,6. Hva sier de om Satans strategi for å bedra?

Et av djevelens bedrag er å få oss til å tro at menneskelig resonnement, uten hjelp av Den hellige ånd og Guds Ord, er nok til å forstå Guds vilje. Det kan virke riktig for oss, eller for hele kulturer, men det kan være helt feil i Guds øyne.

For noen år siden bestemte min kone og jeg oss for å gå noen fotturer i skogene i nærheten av hotellet vi bodde på for natten. Jeg er ganske god til å orientere meg, og etter en time eller så på diverse stier, var jeg ganske sikker på at jeg kunne finne tilbake uten særlige problemer, men skjønte snart at vi hadde gått oss bort i skogen. Solen var på vei ned, og jeg fryktet det verste. Heldigvis møtte vi noen som kjente veien. Vi hadde vært minst 8 km ute av kurs, men nær en hovedvei. Siden bilen deres sto i nærheten, kjørte de oss til hotellet. Å finne noen som kjente veien og kunne få oss tilbake til målet gjorde hele forskjellen.

Vi er ikke alene på vår reise fra jord til himmel. Den hellige ånd viser oss til skriftene som leder oss hjemover. Sannhet og feil, rett og galt, godt og ondt – det kan bare forstås rett i lys av Guds Ord. Det som er mot Gud og hans Ord, er feil, og feil er alltid farlig. Det som er i harmoni med Gud, er sannhet og godhet. Så vi må la Guds Ord avgjøre sannhet og moral.

Hvorfor kan ikke menneskesinnet oppdage Guds sannhet uten Den hellige ånd? Drøft forholdet mellom menneskelig fornuft og guddommelig åpenbaring. Hvordan hjelper fornuften oss å forstå Guds åpenbaring? Se f.eks. på Dan 2, en profeti om verdenshistorien fra Babylons tid og fremover. Hvordan appellerer en slik profeti til menneskers fornuft?

KAMP OM SINNET

Les 2 Kor 4,3–6. Hva betyr det at «denne verdens gud har blindet de vantro sinn» (2 Kor 4,4)? Hvordan er øynene deres blindet? Hvordan åpnes øyne?

Det greske ordet for «sinn» er *noema*. Det betyr bokstavelig talt vår sansning eller mentale evner. *SDA Bible Commentary* sier: «Kampen mellom Kristus og Satan er en kamp om menneskesinnet. (Rom 7,23.25; 12,2; 2 Kor 3,14; 11,3; Fil 2,5; 4,7.8). Satan legger vinn på å blinde eller formørke menneskesinnet. Han gjør det ved å holde dem borte fra studiet av Guds Ord, ved å forstyrre sinnets krefter med utsvevelser på kropp og sjel, ved helt å fylle sinnet med dette livets ting og ved å fremme stolthet og selvopphøyelse.» – Bind 6, s. 854.

De fortaptes mangel på kunnskap skyldes ikke at de ikke kunne vite. Det er fordi de ikke ville vite. Mange har hatt alle muligheter til å kjenne sannheten, men valgte å ikke tro, og Satan blindet øynene deres. Satans rike er et mørkets rike. Som *SDA Bible Commentary* tilføyer: «Evangeliet er det eneste middelet som kan avsløre Satans djevelske planer og bedrag, og som kan vise vei fra mørke til lys.» – Bind 6, s. 854. Essensen i NTs budskap er Jesu liv, død og oppstandelse. Jesus er evangeliets kjerne og Skriftens sentrum. Hele Skriften vitner om ham (Joh 5,39).

Les Joh 1,4.5.9 og 14. Hvordan skildrer disse versene Jesus? Legg spesielt merke til Joh 1,14.

I de første århundrene av den kristne kirke var NTs kristne helt overgitt til Kristus som den som var lyset i deres mørke. De ble frikjøpt av hans nåde, forvandlet av hans kraft og motivert av hans kjærlighet. Selv døden kunne ikke bryte deres lojalitet til Kristus. De gjenkjente djevelens bedrag i evangeliets strålende lys. Kristus har alltid hatt menn og kvinner som modig og ved hans nåde har stått for hans sannhet. I disse tidlige århundrene skinte lyset fra Kristi kjærlighet, nåde og sannhet gjennom mørket.

TIL ETTERTANKE

«Den samme hatets og motstandens ånd overfor sannheten har inspirert Guds fiender til alle tider, og hans tjenere har måttet vise den samme årvåkenhet og troskap. Kristi ord til sine første disipler gjelder hans etterfølgere til tidens slutt: 'Det jeg sier dere, sier jeg til alle: Våk.' Mark 13,37.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 56, 57.

I mange deler av verden, spesielt der folk har fri tilgang til Bibelen, har Satan brukt andre midler for å svekke dens innflytelse. En måte har vært gjennom ulike vitenskapelige bestrebelser eller også bibelforskning som noen ganger kan undergrave tilliten til Guds Ord. For eksempel: Selv om Daniels bok daterer seg til mer enn 500 år før Kristus, daterer mange bibelforskere den i stedet til midten av det andre århundre f.Kr. De hevder at den må være skrevet da; ellers ville profeten ha fortalt fremtiden nøyaktig, og det er ikke mulig. Derfor, sier de, ble ikke Daniel skrevet da det står at den ble det, men hundrevis av år senere. Dessverre er denne løgnen om Bibelen en av mange som moderne vitenskap prøver å påtvinge oss. Og dessverre er det mange som godtar denne feilen fordi bibelforskere sier det. Ikke rart Paulus advarer oss: «Prøv alt og hold fast på det gode» (1 Tess 5,21).

Spørsmål til drøftelse:

1. Se sitatet i tirsdagens studium og tenk over følgende: Hvordan bruker Satan lignende metoder i dag for å undergrave Skriftens autoritet?
2. Hva er våre beste garantier mot å feiltolke Guds Ord?
3. I den store konflikten mellom godt og ondt prøver Satan å sverte Guds karakter og fremstille ham som en autoritær og hard tyrann. Hvordan prøver den onde å gjøre dette, og hva er Guds svar på løgnene hans?
4. Peter sier at «en ikke kan tyde noe profetord i Skriften på egen hånd» (2 Pet 1,20). Hvordan kan vi være sikre på at vi ikke forvrenger Skriftens betydning for å oppnå våre egne mål? Hvorfor kan dette være lettere å gjøre enn vi er klar over, så må vi beskytte oss mot denne praksisen?

BIBELSAMTALE 3

Sabbaten 20. april 2024

Lyset fjerner mørket

Tekstene:

- Joh 1,1–18
- Joh 8,31–47
- 2 Tes 2,1–12

OVERSIKT

«Falske nyheter» er dessverre ganske vanlig i dag. I medielandskapet kan det være ganske vanskelig å skille den virkelige historien fra noe som er oppdiktet for å bedra. Hensikten med bedrag er å påvirke mottakeren til å tro på noe som ikke nødvendigvis er sant, men som fremmer saken til skaperen av de falske nyhetene. Bibelen fremstiller Satan som en mester i falske nyheter. Historien om en krig i himmelen fikk mange til å lytte til Satans falske historier. Mange engler trodde han hadde et godt poeng, men resultatet ble et stort mørke der Guds lys var fraværende.

Bibelen forteller at Satan aldri har sluttet å gi en feilaktig fremstilling av Gud. Mennesker vet at Gud er lys og ikke mørke, så Satan utgir seg for å være en «lysets engel», mens resultatet av å lytte til ham er totalt mørke.

Det handler ikke bare om hva som er riktig eller feil tro, men snarere om at Guds vesen og karakter blir forvrengt.

Hva mener Gud, eller hvem er han?

Kristne i dag er på mange måter ikke mye annerledes enn jødene på Jesu tid når det gjelder å forstå hva Jesus prøvde å vise oss mennesker. I likhet med jødene er vi ofte veldig opptatt av «den rette troen» og «den rette tilbedelsen» og «den rette måten å leve på». Men hva ville resultatet bli hvis «det rette» ikke var så viktig i Guds øyne?

Bibelen forteller oss at verden ble innhyllet i mørke da mennesket lyttet til Satans fremstilling av hvem Gud er. Helt siden skapelsen har vi vært opptatt av «hva Gud egentlig har sagt», og dermed er menneskeheten på en akademisk reise for å finne ut hva Gud egentlig har sagt. Å finne sannheten i dette fører ikke nødvendigvis til kjærlighet til Gud. Å vite hva Gud mener, er kanskje ikke like viktig som å vite hvem han er.

Er det lett å gjennomskue Satans påfunn?

Noen kristne mener at vi «bare skal lese Bibelen slik den står», så er vi på trygg grunn. Noen mener at vi lett kan gjennomskue Satans planer ved å ha den rette troen. Noen mener at vi ikke bør tenke for mye selv, da det lett kan føre oss på villspor med menneskelig kunnskap. Noen tror at det bare finnes to sider av en sak, og at alt er enten rett eller galt.

Hvordan kan det ha seg at vi tror at vi lett kan gjennomskue Satans bedrag hvis vi bare leser Bibelens profetier, Åpenbaringsboken og holder oss til den troen vi har lært? Hvordan vil det se ut hvis mange som har ropt høyt om hvordan vi skal unngå Satans bedrag, selv blir bedratt?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ Joh 1,1–18 | Logos, lys og liv

Johannes' evangelium skiller seg fra de tre andre evangeliene, som vi gjerne kaller de synoptiske evangeliene, fordi de ligner slik på hverandre («syn» – som i «synkronisere». Og «optisk» – det som har med synet å gjøre). De synoptiske evangeliene har mye handling og ikke så mye tale fra Jesus. Johannes har nesten bare tale, og heller lite handling. De synoptiske evangeliene forteller om det som hadde hendt, men Johannes synes å være mer opptatt av hva det betød.

Det er særlig tre begreper Johannes benytter for å få sine lesere til å skjønne hva Jesu komme innebærer og betyr. Alle tre begrepene forekommer i Joh 1,1–18. Det første er «Ordet» eller logos. Ulike greske filosofer brukte begrepet på ulike måter, men Johannes ser ut til å ligne mest på stoikerne, som ofte satte logos i forbindelse med pneuma, «ånd». Logos er verdens ordnende prinsipp, en kraft som gjennomsyrrer og styrer hele kosmos. Logos er også relatert til moralen. For Johannes var Jesus alt dette. Kosmos er skapt ved logos, slik at kosmos ikke ble kaos.

Hvis det er slik Johannes bruker logos, gir det mening at han også bruker de to andre begrepene om Jesus og hans komme til verden: lys og liv. Jesus er lyset inn i verden, som ikke noe mørke kunne overvinne (v. 4.5.9). Han er lyset som driver mørket bort. Jesus er liv. Overalt hvor han kom brakte Jesus med seg livskrefter som fordrev dødskreftene i verden. Sånn er det fortsatt.

➔ Joh 8,31–47 | Det ligger i slekten

Dette er en av de mange og lange samtalene Jesus har med «jødene», dvs. det jødiske lederskapet. I dette tilfellet har noen av dem «*kommet til tro på ham*», og Jesus forteller dem at ekte disipler «*blir i hans ord*» og at det vil «*gjøre dem fri*» (v.31). Det triggert tydeligvis jødene, for selv om de i realiteten har vært under andre nasjoner siden 600 år f.kr. (med unntak av hundre år med det jødiske hasmoneiske dynastiet, før romerne rullet inn

i landet), nekter de å erkjenne at de ikke er fri. Men Jesus vil de skal forstå at slaveri under en annen nasjon ikke er det virkelige problemet deres. Det slaveriet under synd som er det. Men de vil ikke høre på han, sier Jesus, fordi de har «*djevelen til far*» (v.44). Og om djevelen har Jesus dette å si: «*han vært en morder fra begynnelsen*» og han er «*løgnens far*» (v.44). Hadde de hatt Gud til far, hadde de vært «*fra Gud*», hadde de hørt med interesse til de han hadde å si (v.47).

➔ 2 Tes 2,1–12 | Den lovløse

Dette er en av de mest gåtefulle tekster i NT. Jesus kan ikke komme igjen, påstås det i denne teksten, før «den lovløse» har stått fram (v.3). Han vil ha sin kraft fra Satan selv og vil bedra mange med tegn og under (v.9). Hvem er denne personen eller makten? Vi vet ikke. Men en setning i denne teksten kan være en nøkkel: «*lovløsheten virker allerede med sin kraft, men i hemmelighet*» (v.7). Johannes skriver i sitt første brev om Antikrist som skal komme, og at «*mange antikrister har alt stått fram*» (1 Joh 2,18). Antikrist betyr «imot» eller «i stedet for» Kristus. Og har tydeligvis mange ansikter og skikkelser. Så kanskje holder å vite at det vil være krefter som står imot Jesus og det han står for, til han kommer igjen? Kanskje er det dumt å se seg blind på en enkelt fiende? Det vil være ting som vil forføre og bedra. Det trenger vi ikke være redde for, men oppmerksomme på. «*Se da til at dere ikke lar dere skremme*», sier Jesus (Matt 24,6).

ETTERTANKE

På hvilken måte kan Jesus være lys og liv i livet ditt?

Synes du Jesus er for streng med jødene i Johannes 8?

Hvorfor / hvorfor ikke?

Hva gjør profetier om frafall, bedrag og forfølge med deg?

20. april

TROFAST STUDENT I ITALIA

Av Andrew McChesney

Italia har skolebarn mulighet til å delta i en times religionsundervisning hver uke på den offentlige skolen. Som liten jente bestemte Sara seg for å delta fordi hun ville vite mer om Bibelen.

Klassekameratene skjønte raskt at hun kunne Bibelen godt. Så når læreren stilte et spørsmål, sa de: «Sara vet svaret!»

Etter å ha hørt barna si dette i mange måneder, spurte læreren Sara: «Hvordan kan det ha seg at du kan Bibelen så godt?»

«Jeg går i syvendedags adventistkirken», sa Sara.

Læreren ville vite mer, så hun ble med Sara til kirken.

Sara fikk en ny religionslærer i sjette klasse. Igjen kunne hun svare på lærerens spørsmål. Læreren var imponert og inviterte henne til å holde en timelang presentasjon om Adventistkirken for klassen. Sara forberedte seg med hjelp fra pastoren og andre ledere i kirken. Etter presentasjonen ble hun peppet med spørsmål om syvendedagssabbaten av klassekameratene.

I dag går Sara på videregående skole, og religionslæreren hennes er nonne. En gang imponerte hun nonnen ved å skrive et bibelvers på eksamen. Andre ungdommer siterte sjeldent Bibelen. Nonnen ba om en forklaring, og Sara fortalte henne om troen sin. Etterpå kom nonnen til kirken hennes.

I en annen skoleklasse ble læreren opprørt da Sara ikke kunne svare på et spørsmål om religion i Italia. Sara forklarte at hun ikke visste det fordi hun ikke var medlem av Italias største trossamfunn. Læreren stilte flere spørsmål og inviterte Sara til å gi klassen en leksjon om Adventistkirken. Læreren var fornøyd med Saras presentasjon og sa: «Det er fantastisk å lære om en annen tro i klassen vår».

Året etter hadde Sara en lørdagstime med den samme læreren. Læreren presset Sara til å delta, og da hun ikke gjorde det, ertet hun henne. «Vær så snill å komme på skolen», sa hun. «Vi skal ikke si til noen at du kom». Uke etter uke gjorde hun narr av Sara. «Jeg kan også være hjemme på lørdager», sa hun. «Det ville vært bedre enn å komme på skolen».

Til Saras overraskelse begynte klassekameratene å forsvare henne overfor læreren.

En sabbat, da Sara var i kirken, roste læreren henne for klassen. «Selv om Sara bare er her halvparten av tiden, får hun bedre karakterer enn dere andre», sa hun.

Sara mener at Gud har velsignet henne fordi hun er åpen om troen sin.

«Jeg har aldri skjult troen min for klassekameratene mine», sier hun til Adventistsamfunnet. «Klassekameratene mine respekterer meg og vet at troen min er viktig for meg».

Denne misjonshistorien illustrerer mål nr. 7 for åndelig vekst i Syvendedags Adventistkirkens strategiplan «I Will Og»: «Å hjelpe ungdom og unge voksne til å sette Gud først». Du finner mer informasjon på nettstedet: IWillGo2020.org. Les mer om Sara i forrige uke.

Stå for sannheten

Bakgrunnsstoff:

Dan 7,23 – 25; Åp 12,6.14; Jud 3.4; Åp 2,10; Apg 5,28 –32; Sal 19,7–11; 1 Joh 5,11–13.

Minnevers:

Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv (Joh 3,14.15).

Den moderne tyrkiske kystbyen Izmir var en gang den bibelske byen Smyrna, som er nevnt i Åpenbaringen. Denne gamle byen med omtrent 100 000 innbyggere blomstret på slutten av første og i andre århundre. Det var en velstående by, og lojal mot Roma.

En gang i året skulle alle i Smyrna brenne røkelse for de romerske gudene. I det andre århundre hadde Smyrna tydeligvis også et blomstrende kristent fellesskap, og mange ville ikke følge påbudet. Kirkelederen Polykarp led martyrdøden på Smyrnas offentlige plass, brent på bålet fordi han ikke ville forråde sin Herre ved å brenne røkelse for de romerske gudene. Da han siste gang ble bedt om å fornekte Kristus, svarte den gamle mannen: «I 86 år har jeg tjent ham, og han har ikke gjort meg urett. Hvordan kan jeg snakke ondt om min konge som reddet meg?»

Gjennom tidene har menn og kvinner vært villige til å dø martyrdøden i stedet for å oppgi troen på Kristus. Deres offer vekker vårt mot til live. Historien om deres overgivelse til Kristus fornyer vår egen overgivelse. Denne uken skal vi se på noen bibelske prinsipper som motiverte valdenserne og senere reformatorer som Hus og Hieronymus til å være tro mot Herren uansett – også ved dødstrusselen fra den samme makten som drepte Polykarp: Roma, men nå i pavefasen.

FORFULGT, MEN SEIRENDE

Les Dan 7,23–25 og Åp 12,6.14. Hvilke profetiske tidsperioder er det vist til her?

Når Guds folk er trofaste mot ham, blir Satan rasende. Ofte blir det forfølgelse. Profeten Daniel beskrev en tid, fortsatt fremtidig for ham, da middelalderkirken ville «føre krig mot» og «fare hardt frem mot» Guds folk (Dan 7,21.25). Profeten Johannes beskrev denne samme perioden som en tid da Guds menighet måtte flykte ut i ørkenen, hvor hun ville «få den maten hun trenger i én tid og tider og en halv tid» (Åp 12,14). Åpenbaringen 12,6 tilføyer at «kvinnen rømte ut i ødemarken, til et sted som Gud hadde gjort i stand». Guds folk fikk mat i ødemarken. Hans Ord styrket dem og ga dem kraft mens den store konflikten raste i denne lange og mørke perioden med pavelig overhøyhet.

Guds folk fant et sted som Gud hadde «gjort i stand» for dem. I livets største utfordringer gjør Gud alltid i stand et sted for sine. I sine største prøvelser har hans folk funnet tilflukt i hans kjærlighet og omsorg. (*Se Salme 46.*)

Både de 1260 dagene og tiden, tidene og en halv tid i Åpenbaringen 12,6.14 viser til samme periode ($3\frac{1}{2}$ ganger eller år x 360 dager/år = 1260 dager). Bibelens profetier er ofte symbolske. I de profetiske delene av Daniel og Åpenbaringen tilsvarer én profetisk dag ett bokstavelig år. Vi finner dette dag-år-prinsippet i 4 Mos 14,34 og Esek 4,6.

Dag-år-prinsippet hviler ikke bare på disse to tekstene, men på et bredt bibelsk grunnlag. Dr. William Shea, kronolog og GT-forsker, gir 23 linjer med bibelske bevis for dette prinsippet gjennom hele GT. Bibeltolkere har brukt det gjennom tidene.

Vestgoterne, vandalene og østgoterne var stammer som trodde på andre doktriner enn Romas offisielle lære. De 1260 dagene begynte da den siste av disse barbarstammene, østgoterne, ble drevet ut av Roma i år 538. Denne perioden med åndelig mørke fortsatte til 1798 e.Kr., da Napoleons general Berthier fjernet paven fra Roma. Uttallige kristne led martyrdøden i denne lange perioden fordi de adlød Guds Ord. Selv i døden seiret de. I Kristus var de fri fra syndens skyld og herredømme, og de seiret «ved Lammets blod». Kristi seier over Satan på korset var deres seier. Selv om de døde, er deres død bare en hvile frem til Kristi gjenkomst.

Hvordan har oppfylte bibelprofetier styrket din tro?

LYS VINNER OVER MØRKET

Les Jud 3.4. Hva er advarselen og hvordan gjaldt den den senere kristne kirke?

Judas brev ble skrevet en gang før år 65 til kristne som var «elsket av Gud, vår Far, og bevart for Jesus Kristus» (Jud 1). De ble oppfordret til å «kjempe for den tro som de hellige én gang for alle har fått overlevert. For det har sneket seg inn visse folk blant dere ... De misbruker vår Guds nåde til et utsvevende liv» (Jud 3.4). Denne formaningen betydde enda mer for kristne i middelalderen etter at hedenske skikker hadde strømmet inn i kirken og menneskelige tradisjoner kompromitterte Guds Ord. I mange århundrer sto folk som valdenserne som forkjempere for Skriftens sannheter. De trodde at Kristus var deres eneste mellommann og Bibelen deres eneste autoritative kilde. «Til alle tider har det vært vitner for Gud – menn som elsket troen på Kristus som den eneste mellommannen mellom Gud og mennesker, som hadde Bibelen som sin eneste leveregel og holdt den sanne sabbat hellig.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, side 61.

Les Åp 2,10. Hvilket løfte gir Gud dem som er tro mot ham, også i møte med døden?

Dette ble skrevet til menigheten i Smyrna. En av byens skytsguder var Dionysos, guden for festlighet og fruktbarhet. Når Dionysos-prestene døde, ble det satt en krone på hodet deres i begravelsesfølget. Johannes setter denne kronen i kontrast til livets krone som settes på hodet til dem som seier over ondskapens krefter. Livets krone gis til dem som utholdt prøvelser, vanskeligheter, lidelser og død for Kristi skyld.

Livets krone inspirerer trofaste troende til å tåle døden for Kristi skyld. Livets krone motiverer alltid kristne i utfordrende omstendigheter. Den inspirerte valdenserne gjennom smerte og forfølgelse. De visste at de ville få se Jesus en dag og leve med ham for alltid. Livets krone taler også til oss: Vi kan ha prøvelser nå, men livets krone venter oss når vi har blikket festet på Jesus.

Hva oppmuntrer deg i utfordrende tider? Hva skremmer deg? Hvilke løfter kan du ty til da?

MOT TIL Å STÅ

Sammenlign Apg 5,28–32; Ef 6,10–12 og Åp 3,11. Hvilket grunnleggende prinsipp finner vi i disse versene?

Et av kjennetegnene på valdenserne og reformatorene var deres troskap mot Gud, deres lydighet mot Skriftens autoritet og deres forpliktelse på Kristi overherredømme, ikke pavedømmets. Deres sinn var mettet av NTs historier om tro og mot.

Sammen med Peter og apostlene kunne de si: «En skal lyde Gud mer enn mennesker» (Apg 5,29). De grep Paulus' formaning: «Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft!» (Ef 6,10). De tok Jesu råd på alvor: «Hold fast på det du har, så ingen tar seierskransen fra deg!» (Åp 3,11). I stedet for å underkaste seg romerkirkens tradisjoner hadde disse troens menn og kvinner mot til å stå for sannhetene i Guds Ord.

Valdenserne var en av de første gruppene som fikk Bibelen på sitt eget språk. En rørende beretning om deres kopiering av Bibelen skrevet av Jean Leger inneholder førstehånds opplysninger om arbeidet deres, inkludert tegninger. Valdenserne kopierte i hemmelighet Skriftene i fjellene der de bodde i Nord-Italia og Sør-Frankrike. Fra ung alder ble de satt til å lære store deler av Skriften utenat. Team av bibelavskrivere jobbet sammen og kopierte møysommelig Bibelen. Mange av dem reiste rundt i Europa som kjøpmenn og delte i det stille Skriftens sannheter. Noen skrev seg inn på universiteter, og, når muligheten bød seg, delte de deler av Bibelen med andre studenter. Veiledet av Den hellige ånd ble utvalgte deler av deres dyrebare skriftsteder gitt bort når de merket at en eller annen ærlig søker var mottakelig. Mange betalte for sin troskap og hengivenhet med livet. Selv om valdenserne ikke forsto Bibelens lære klart, bevarte de sannheten i Guds Ord i århundrer ved å dele den med andre.

«De rettferdiges sti er som morgenlyset, som stadig vokser til dagen kommer» (Ordsp 4,18). Salomo sammenligner den veien Gud leder sine barn, med en sol som stiger høyere og høyere. Hvis Gud bare skrudde på en kosmisk bryter så solen skinte i all sin lysstyrke, ville den blende oss. Etter at mørket hadde oppslukt verden i århundrer, reiste Gud opp menn og kvinner som fortsatte å søke etter mer.

Hvordan kan vi reflektere Kristi lys og skinne i vårt eget samfunn? Gjør vi det?

REFORMASJONENS MORGENSTJERNE

Les Sal 19,8–12; Sal 119,140.162 og Jer 15,16. Hvilke holdninger hadde David og Jeremia til Guds Ord som lignet hjørnesteinen i reformasjonen?

Alle reformatorene «frydet seg» over Guds Ord. De «frydet» seg over å gjøre Guds vilje. De «elsket» hans lov. En av reformasjonens største sannheter var gleden som studiet av Skriften ga. Bibelstudium var ikke en tung plikt. Det var ikke en legalistisk øvelse. Det var ikke et stivt krav, men en fryd.

Når de studerte Skriften, ble de forvandlet ved Den hellige ånds kraft. «Wycliffes karakter vitner om Skriftens oppdragende, forvandlende kraft. Det var Bibelen som gjorde ham til det han var. Anstrengelsene for å fatte åpenbaringens store sannheter gir sinnet friske krefter. Det utvider tanken, skjerper oppfatningene og modner dømmekraften. Studiet av Bibelen vil foredle enhver tanke, følelse og ambisjon slik ingen andre studier kan. Det gir stabilitet, formål, tålmodighet og mot; det foredler karakteren og helliggjør sjelen. Et oppriktig, ærbødig studium av Skriften, som setter sinnet i direkte kontakt med det uendelige sinn, gir verden mennesker med sterkere og mer aktivt intellekt og edlere prinsipper enn det som noen gang har vært resultatet av den dyktigste undervisning som menneskelig filosofi gir.» – *The Great Controversy*, side 94.

Les 2 Tim 2,1–3. Hvilket råd ga Paulus Timoteus om å dele Guds Ord?

Sannheten i Guds Ord og gleden over frelsen i Kristus fylte reformatorenes hjerte slik at de måtte dele den. John Wycliffe brukte livet på å oversette Guds Ord til engelsk av to grunner: Den levende Kristus forandret ham gjennom Ordet, og Kristi kjærlighet motiverte ham til å dele det han hadde lært med andre.

Før Wycliffe fantes svært lite av Bibelen på engelsk. Han døde før Roma kom etter ham, men pavens folk gravde opp liket, brente det og kastet asken i en elv. Men slik asken ble spredt av vannet, slik ble Guds Ord, livets vann, spredt vidt og bredt som et resultat av hans verk. Slik brukte Gud ham – «Reformasjonens morgenstjerne».

OPPMUNTRET AV HÅPET

Les Hebr 2,14.15. Hvordan opplevde de kristne i middelalderen den store konflikten?

Hva var det som oppmuntret valdenserne under forfølgelsene? Hva ga Hus og Hieronymus, Tyndale, Latimer og middelalderens martyrer mot til å møte flammer og sverd? Troen på Guds løfter. De trodde Kristi løfte: «For jeg lever, og dere skal også leve» (Joh 14,19). De fant hans kraft nok til livets største prøvelser. De fant også glede i fellesskapet med Kristus i hans lidelser. Og deres trofasthet var et sterkt vitne for verden.

De så utover det som var til det som skal bli. De visste at døden var en beseiret fiende takket være Kristi oppstandelse. For disse modige menneskene ble dødens kvelertak brutt. De holdt fast ved løftene i Guds Ord og seiret.

Les Joh 5,24; Joh 11,25.26 og 1 Joh 5,11–13. Hvilke forsikringer gir disse løftene deg personlig? Hvordan hjelper de oss i livets prøvelser?

Jan Hus vaklet ikke i møte med fengsling, urett og død. Han satt fengslet i flere måneder. De kalde, fuktige forholdene ga ham en feber som nesten kostet ham livet. Men «Guds nåde holdt ham oppe. I de ukene han led før den endelige dommen, fylte himmelens fred hans sjel. ‘Jeg skriver dette brevet’, sa han til en venn, ‘mens jeg sitter i fengsel og venter på min dødsdom i morgen. ... Når vi, med Jesu Kristi hjelp, møtes igjen i det fremtidige livs deilige fred, vil du få vite hvor barmhjertig Gud har vært mot meg, hvor effektivt han har støttet meg midt i mine fristelser og prøvelser.’ – Bonnechose, bind 2, s. 67. I det dystre fangehullet forutså han den sanne tros triumf.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 107, 108.

Denne formaningen taler til oss med stadig større relevans i dag: «La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast» (Hebr 10,23). På samme måte som Guds løfter har hjulpet hans folk i tidligere tider, hjelper de oss i dag.

Hva kan det innebære å miste alt for Kristus? Hva er det egentlig man mister når det kommer til stykket? (Se Mark 8,36.) Hva kan vi lære av valdenserne og reformatorene som kan hjelpe oss i verdens siste konflikt?

TIL ETTERTANKE:

«Gud lot et stort lys skinne over disse utvalgte menneskenes sinn og åpenbarte mange av Romas villfarelser for dem, men de mottok ikke alt det lyset som skulle gis til verden. Gjennom disse tjenerne ledet Gud folket ut av det romerske mørket, men det var mange og store hindringer som de måtte møte, og han førte dem videre, skritt for skritt, i den grad de kunne tåle det. De var ikke rede til å ta imot alt lyset på én gang. Slik middagssolens fulle prakt fremstår for dem som lenge har levd i mørket, ville det ha fått dem til å vende seg bort hvis de hadde fått se det. Derfor åpenbarte han det for lederne litt etter litt, etter hvert som folket kunne ta imot det. Fra århundre til århundre skulle andre trofaste arbeidere følge etter og føre folket videre på reformens vei.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 103.

«I et annet brev, til en prest som var blitt en evangeliets disippel, snakket Hus med stor ydmykhet om sine egne feil og beskyldte seg selv for 'å ha følt glede ved å gå i dyre klær og for å ha kastet bort tid på lettsindige sysler'. Så føyde han til disse rørende formaningene: 'Måtte Guds ære og sjelenes frelse oppta ditt sinn, og ikke privilegier og gods. Vokt deg for å pryde ditt hus mer enn din sjel, og legg først og fremst vekt på det åndelige byggverket. Vær from og ydmyk mot de fattige, og bruk ikke dine midler til fest. Hvis du ikke forbedrer ditt liv og avstår fra overflødigheter, frykter jeg at du vil bli strengt tuktet, slik jeg selv blir.'» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 105, 106.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hva er «progressivt lys»? Hvorfor åpenbarer Gud sannheten gradvis? Hvordan gjelder dette Guds menighet i dag?
2. Hvordan forholder nye oppdagelser av sannhet seg til tidligere sannheter Guds folk har forstått? Hvorfor må nytt lys aldri motsi gammelt lys?
3. Samme hvor du bor, kommer kulturen din til å fremme noen verdier, ideer og moralkodekser som er i strid med Bibelens lære. Etter å ha kartlagt disse konfliktområdene, hvordan ser du for deg at du og kirken kan håndtere utfordringene? Hvordan kan vi være gode samfunnsborgere uten å gi etter for forskrudde verdier som vår kultur forkynner?
4. Hvordan påvirker Jan Hus' brev din tenkning i dag? Hva gjør inntrykk på deg i dette brevet?

BIBELSAMTALE 4

Sabbaten 27. april 2024

Hold fast i det gode

Tekstene:

- Apg 5,17–32
- Åp 2,8–11
- Sal 19,8–12

OVERSIKT

Mange barn har sett opp til Bibelens Daniel som et eksempel på standhaftighet og prinsippfasthet. Satt på spissen er det mulig å argumentere for at man heller vil dø enn å la være å spise grønnsaker. Men hvorfor så Daniel og vennene hans dette valget som den ultimate testen på trofasthet mot Gud? Var det fordi grønnsaker er sunnere enn kjøtt? Fordi kjøtt hadde blitt ofret til avguder? Fordi de mente at et enkelt kosthold var bedre enn kongens luksusretter? Det er opp til oss å tolke. Men denne historien illustrerer det store dilemmaet vi mennesker ofte står overfor. Hvordan navigerer vi mellom en urokkelig tro når skipet forsvinner i havet, og en tro der vi inngår kompromisser for å velge den løsningen som holder oss i live en dag til? Skal vi overlate resonnementene til et «så sier Herren», eller skal vi tenke og konkludere selv? Skal vi velge mellom pest og kolera, men prøve å holde fast ved det gode, eller er det bedre å se troskap som ubetinget lydighet mot et prinsipp? Og er det virkelig et enten-eller?

«Dø om så det gjelder»

Vi vemmes i forakt når vi hører om selvmordsbombere som omkommer i et angrep. Men vi har også hørt om martyrer som lider døden for sin tros skyld, noe vi anser som ærefullt og godt. Men hva er forskjellen på disse to situasjonene? Hvorfor føler vi avsky for den ene og ikke den andre? Er det fordi vi sympatiserer med den ene saken og ikke den andre? Eller er det fordi du dreper mennesker som har en annen oppfatning enn deg selv når det gjelder å dø for din tro? Bør vi sympatisere med en selvmordsbomber på grunn av det ultimate prinsippet og offeret for saken? Hvordan kan vi vise trofasthet mot troen samtidig som vi vurderer situasjonen? Er det forskjell på å være prinsippfast, kjempe for en sak, lydighet mot overordnede og trofasthet i tjenesten? Sier Bibelen at vi må dø for alle prinsipper? Når er det viktig å stå fast inntil døden? Kan det tenkes at troende har dødd for en prinsipiell sak som ikke var nødvendig?

Er prinsipper og kjærlighet motsetninger?

Vi har sikkert møtt mennesker som vi tror er prinsippfaste, men som er likegyldige når det gjelder andres ve og vel eller andres tolkning av situasjonen. Kan prinsippfasthet være et skalkeskjul for egoisme? Hvordan håndterer vi balansen mellom et prinsipielt standpunkt og kjærlig omtanke for andre mennesker? Hva er hensikten med prinsipper?

Er alle prinsipper i livet verdt å dø for? Hvor går grensen for dette? Når er prinsipper individuelle og når er de kollektive? Hvordan håndterte Jesus skjæringspunktet mellom prinsipper og kjærlighet til andre mennesker?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ Apg 5,17-32 | En no-brainer?

Lenge før de ble kalt «kristne» i Antiokia, eller «veien» mens Paulus herjet, fikk det nye budskapet en beskrivelse av Guds egen engel: Bokstavelig: «ordene om dette livet» (5,20). Det handlet først og fremst om en ny radikal måte å leve på, et liv i Den hellige ånd med Jesus som Herre, der man levde som en storfamilie og tok vare på hverandre og delte med hverandre. Ordene om DETTE livet som de hadde begynt å leve, måtte ut. Det var ikke teori de forynte, men en oppskrift de selv levde etter. Noe folk kunne observere og se. «Folket satte dem høyt» (5,12) «Vaktsjefen og vaktene dro da av sted og hentet dem, men uten å bruke makt; de var redde for å bli steinet av folket» (5,26).

Engelen sa: Gå og forkynn!

Prestene sa: Slutt å forkynn!

For mennesker som hadde Jesus som Herre var dette en no-brainer!

(Wright, Tom, Acts for Everyone, Part 1: Chapters 1–12 (London: Society for Promoting Christian Knowledge, 2008), pp. 87–89)

Hva er du så sikker på at Gud har sagt, at det er en no-brainer for deg å gjøre det eller leve det - uansett?

➔ Åp 2,8–11 | Tro til døden

Det er lett å romantisere de første kristnes lidelser. Men det var langt fra romantisk å sitte i fengsel, å bli skilt fra familien sin, å miste hus og hjem, bli torturert, eller ikke lenger å kunne ta vare på barna sine. Både Hebreerbrevet og Åpenbaringsboken er skrevet til mennesker som har ofret mye for «saken», uten at Jesus hadde kommet og verden blitt forvandlet. Begge handler om et håp – verd å fortsette å kjempe for. I et brilliant innlegg på Facebook 1. januar i år adresserte Silja Nordahl en NRK-reportasje om Awni Faharat som midt i krigen har reist fra trygge Nederland, TIL Gaza for hjelpe 250 traumatiserte barn.

Hun skriver om betydningen av håp i kriser. «At håp ikke primært er emosjon, ikke moralsk valg, ikke religiøs lydighet, ikke intellektuell posisjon støttet av mer eller mindre gode argumenter, men en livbøye, redning, beskyttelse, skjold, overlevelsestrategi. Den eneste, skjøre, skrøpelige hengebroen mellom desperat nåtid og mulig fremtid.

Da blir håp noe aktivt, et verktøy, en praksis som kan kultiveres, handlinger vi kaster mot fremtiden og (forhåpentlig) lager muligheter med.

Håp er fremtidsrettet. Og siden fremtiden per definisjon ikke har landet i virkeligheten ennå, er håp noe vi bruker til å lage ny virkelighet med.

Håp som sannferdighet og realisme, faktisk, for uten håp lager vi ingenting.»

Håp er toveis. Man kan spørre: Hvilket håp har mennesker som opplever en slik krise? Men man kan også spørre: Hvordan lever mennesker som har et slikt håp? Er ditt håp et redskap du bruker til å lage ny virkelighet med? Eller er det et redskap for virkelighetsflukt? Er håpet sterkt nok til å satse livet på? Er «Tro til døden» et relevant uttrykk i ditt liv?

➔ Sal 19,8–12 | Fra ytre til indre motivasjon

På så mange måter viser Bibelen at den vil hjelpe oss fra ytre motivasjon (Jeg må holde reglene, ellers blir jeg straffet) til indre motivasjon («Åh så klokt og smart det viser seg å være å følge skaperens egen bruksanvisning»). Har du selv opplevd vers 12? Fortell? Hvordan kan vi vite at vi ikke misforstår eller feiltolker Bibelen? Er «dårlig frukt» et bevis på at vi har misforstått?

ETTERTANKE

Skråsikkerhet og firkantethet er egentlig «ut» i vår kultur. Det er lite tillitsvekkende. Ofte forbundet med fundamentalisme og ekstremisme. Men har vi sluttet å beundre integritet og prinsippfasthet? Helten som heller vil dø enn å svike sine idealer? Hvilke idealer er du villige til å lide tap for? Og hvor mye?

27. april

HISTORIEN OM TO NABOER

Av Andrew McChesney

Mussas religion lærte ham at det er galt å avle opp griser for salg. Men Mussa jobbet som svinnebonde.

Nicolonagas religion lærte at det er galt å skille seg uansett grunn, bortsett fra seksuell umoral. Men Nicolonaga giftet seg tre ganger og hadde i tillegg tre samboere på forskjellige tidspunkt.

De to mennene, som var naboer, levde et liv som lå langt fra deres religiøse overbevisning. Men Gud hadde en plan for dem i Mosambik.

En dag gikk en av Mussas griser inn i Nicolonagas grønnsakshage og gjorde stor skade.

Nicolonaga ble rasende og krevde nevekamp. Han vant slagsmålet, og Mussa haltet bort blodig og forslått. Men Mussa hadde ikke tenkt å gi opp. Han sverget hevn ved hjelp av heksekunst. «Du har 30 dager på deg til å forberede deg på å dø», sa han til Nicolonaga.

Dagen etter våknet Nicolonaga opp alvorlig syk. Han fortalte om Mussas trussel til vennene sine i syvendedagsadventistkirken, der han en gang hadde vært medlem.

Nicolonagas tilstand ble stadig dårligere, og han ble stadig mer bekymret. Etter 15 dager ba han kirkemedlemmene om å be for ham, og pastoren organiserte et bønneteam som besøkte huset hans.

Men Nicolonaga ble ikke bedre. Det gikk enda en uke, og alternativene virket få.

Da klokken tikket ned mot Mussas 30-dagersfrist, innkalte pastoren til en natt med faste og bønn for Nicolonaga.

Tidlig neste morgen banket Mussa på døren til pastorens hus. Han fortalte en fantastisk historie om hvordan gudene hans hadde kjempet mot Nicolonagas gud, og Nicolonagas gud hadde vunnet. Han sa at han ikke lenger kunne ta Nicolonagas liv. Han ønsket å bli en kristen.

«Jeg vil tilbe Nicolonagas Gud», sa han.

Nicolonaga ble frisk, og både han og Mussa ble med i en dåpsklasse i menigheten. Begge ga sitt hjerte til Jesus i dåpen. I dag er begge to sterke krefter for det gode i sin region i Mosambik.

«Gud er mektig, og han besvarer bønnene til dem som søker ham i tro», sier Nelson A. Quenesse, pastoren.

Når alt kommer til alt, sa han, «... uten tro er det umulig å være til behag for ham, for den som kommer til Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som flittig søker ham». (Hebreeer 11:6, NKJV).

Takk for sabbatsskolens misjonsoffer som bidrar til å spre evangeliet i Mosambik og rundt om i verden.

Tro mot alle odds

Bakgrunnsstoff:

Sal 119,162; Joh 16,13–15; 2 Pet 1,20.21; Ef 2,8.9; Rom 3,23.24; Rom 6,15–18.

Minnevers:

Jeg gjemmer ditt ord i hjertet så jeg ikke skal synde mot deg (Sal 119,11).

Reformatorene hadde noe det 21. århundret sårt trenger – en mening med livet. I boken *The Empty Self* skriver den amerikanske psykologen Philip Cushman om mennesker som lever et formålsløst liv. Troen deres er overfladisk. Det er lite som betyr noe for dem, de har ikke noe som er verdt å dø for, og derfor har de ikke stort som er verdt å leve for.

Men den protestantiske reformasjonens menn, kvinner og barn var helt annerledes. De hadde noe som var verdt å leve for. Det de trodde, betydde noe, og de ville ikke gå på akkord med sin overbevisning, for det var en uløselig del av dem. Å fornekte troen var å fornekte sin identitet. I møte med døden hadde de en indre fred.

Denne uken skal vi, med eksempler fra reformasjonstiden, utforske hvordan Skriftens lære danner grunnlaget for mål og mening i livet. Når vi forstår disse sannhetene, er vi forberedt på den siste krisen i striden mellom det gode og det onde. Den kampen reformatorene utkjempet, er ennå ikke over, og vi er kalt til å fortsette der de slapp. Også vi kan oppdage at det finnes en Gud som er stor nok til alle utfordringer vi står overfor, en Gud som gir livet mening og formål på en måte som ingenting annet kan gi oss.

GUDS ORD ALENE

Les Sal 119,103.104; Sal 119,147 og Sal 119,162. Hva var Davids holdning til Guds ord? Hvordan påvirket dette reformatorene, og hvordan påvirker det vårt liv i dag?

Bibelen var grunnlaget for reformatorenes tro og selve kjernen i deres lære. De forsto at de håndterte «Guds levende ord som er og blir» (1 Pet 1,23). De satte pris på hvert eneste ord. Når de leste dens sider og trodde løftene, ble troen styrket, og de fikk nytt mot.

«Slik er det med alle løftene i Guds ord. Gjennom dem taler han til hver og en av oss, like direkte som om vi kunne høre stemmen hans. Det er gjennom disse løftene at Kristus deler med oss sin nåde og kraft. De er blader på treet som 'tjener til helse for folkeslagene.' Åp 22,2. Når man tar imot og gjør disse til sine egne, vil de styrke karakteren og gi inspirasjon og livskraft. Ikke noe annet kan ha en slik helbredende kraft i seg eller gi det mot og den tro som fyller hele mennesket med vitale krefter.» – Ellen G. White: *Helse og livsglede*, side 86.

Skriften skinner glede i vår sorg, håp i vår motløshet, lys i vårt mørke. Den gir retning i vår forvirring, visshet i vår rådvillhet, styrke i vår svakhet og visdom i vår uvitenhet. Når vi mediterer over Guds ord og stoler på løftene, gir Guds livgivende kraft energi til hele vårt vesen, både fysisk, mentalt, emosjonelt og åndelig.

Reformatorene fylte sinnet med Skriften. De levde av Ordet, og mange av dem døde på grunn av Ordet. De var ikke tilfeldige, slappe kristne med et overfladisk andaktsliv. De visste at uten Guds ords kraft ville de ikke kunne stå imot de onde kreftene som sto imot dem.

John Wycliffes hjertesak var å oversette Bibelen til engelsk slik at folk flest kunne lese og forstå den. Siden det var ulovlig, ble han stilt for retten for sin tro, fordømt som kjetter og dømt til døden. Under rettssaken kom Wycliffe med en alvorlig appell. 'Hvem tror dere at dere kjemper mot? Mot en gammel mann på gravens rand? Nei! Mot sannheten – sannheten som er sterkere enn dere og vil overvinne dere.'» – Wylie, bok 2, kapittel 13, sitert i Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 90. Wycliffes siste ord gikk i oppfyllelse da Guds sannhets lys fordrev middelalderens mørke.

Hvordan har Skriften trøstet deg i vanskelige tider?

GI GUDS ORD VIDERE

Les 2 Kor 4,1–6 og 2,14. Hva sier disse avsnittene om Paulus' tillit, til tross for utfordringene han møtte da han forkyste sannheten i Guds ord?

Paulus møtte store utfordringer i arbeidet med å spre evangeliet, men han hadde tillit til at Guds ord likevel ville seire til slutt, «for vi makter ikke noe mot sannheten, bare for sannheten» (2 Kor 13,8).

Reformatorene møtte lignende prøvelser, men i tro bevarte de troskapen mot Guds ord. William Tyndale er et eksempel på mot i møte med overveldende odds. Tyndales høyeste ønske var å gi England en nøyaktig og leselig oversettelse av Bibelen. Han ville oversette Bibelen fra originalspråkene og rette opp noen av feilene i Wycliffes oversettelse fra ca. 140 år tidligere. Til slutt ble Tyndale arrestert og stilt for retten. Mange av bibeloversettelsene hans, som ble trykt i Worms i Tyskland, ble beslaglagt og brent offentlig. Rettssaken fant sted i Belgia i 1536 e.Kr. Han ble anklaget for kjetteri og dømt til å bli brent. Bødlene kvalte ham mens de bandt ham til bålet og brente kroppen. Hans siste ord ble uttalt med høy røst og skal ha vært: «Herre, åpne kongen av Englands øyne.» Gud hørte Tyndales bønn.

Innen fire år etter hans død ble det utgitt fire engelske bibeloversettelser. I 1611 ble King James-versjonen av Bibelen trykt, og den var stort sett basert på Tyndales arbeid. De 54 lærde som utarbeidet verket, brukte i stor grad Tyndales engelske oversettelse. Man anslår at GT i King James Bible fra 1611 består for 76 prosents vedkommende av Tyndales oversettelse, og NT 83. I 2011 feiret King James-versjonen av Bibelen 400-årsjubileum ved å passere milepælen én milliard trykte Bibler. Den har påvirket millioner av mennesker over hele verden. William Tyndales offer var vel verdt det.

Enda så vanskelig det virket eller hvor store utfordringene var, stolte Tyndale og hans bibeltro kolleger på at Gud ordnet alt etter sin vilje. Tyndales liv gjorde en forskjell for evigheten.

Les Dan 12,3 og Åp 14,13. Hva kan disse tekstene si oss om Tyndales liv? Tenk så på ditt eget liv og din innvirkning på andre. Hvordan oppmuntrer disse tekstene deg når det gjelder din mulighet til å påvirke andre for evigheten?

OPPLYST AV ÅNDEN

En dag da Martin Luther satt i universitetsbiblioteket og studerte, fikk han et vendepunkt i livet. Han oppdaget en latinsk utgave av Bibelen. Han visste ikke at det fantes en slik bok. Med skrekkblandet fryd leste han kapittel etter kapittel, vers etter vers. Han ble forbløffet over klarheten og kraften i Guds ord. Mens han fordypet seg i sidene, opplyste Den hellige ånd hans sinn. Han fornemmet Den hellige ånds veiledning da sannheter som var tilslørt av tradisjonen, så ut til å springe frem fra sidene i Den hellige skrift. Da han beskrev sin første erfaring med Bibelen, skrev han: «Å, om Gud ville gi meg en slik bok!»

Hvilke prinsipper kan vi lese ut av disse tekstene når det gjelder tolkningen av Bibelen?

Joh 14,25–26 _____

Joh 16,13–15 _____

2 Pet 1,20–21 _____

Det som er så sterkt i disse versene, er vissheten om at Den hellige ånd, som inspirerte Bibelens forfattere, veileder oss når vi leser Skriften. Han er fortolkeren av Guds sannhet. Dessverre nedtoner mange kristne i dag det overnaturlige elementet i Bibelen og overdriver det menneskelige. Siden Satan ikke lenger kan holde Bibelen borte fra oss, gjør han det nest beste: Han fjerner dens overnaturlige karakter og gjør den til bare god litteratur, eller enda verre, til et religiøst verktøy for å undertrykke massene.

Reformatorene så tydelig at Den hellige ånd – ikke prester, prelater og paver – var den ufeilbarlige fortolkeren av Skriften. Det finnes en interessant ordveksling mellom den skotske reformatoren John Knox og Maria, dronning av Skottland. «Maria sa: ‘Dere tolker Skriften på én måte, og de [de romersk-katolske lærerne] tolker den på en annen; hvem skal jeg tro, og hvem skal dømme?’ ‘Du skal tro Gud, som taler klart i sitt ord,’ svarte reformatoren; ‘og lenger enn ordet lærer deg, skal du verken tro den ene eller den andre. Guds ord er klart og tydelig i seg selv, og hvis det skulle vise seg å være noe uklart på ett sted, forklarer Den hellige ånd, som aldri er i strid med seg selv, det samme tydeligere på andre steder, slik at det ikke kan være noen tvil for andre enn dem som hardnakket stiller seg uvitende.» – David Laing: *The Collected Works of John Knox*, bind 2, s. 281, 284, sitert i Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 251.

KRISTUS ALENE ... NÅDEN ALENE

Les Ef 2,8.9; Rom 3,23.24; Rom 6,23 og Rom 5,8–10. Hva lærer disse versene om frelsesplanen?

Gud har gitt oss frelsen som en gave. Hans Hellige Ånd leder oss til å ta imot i tro det Kristus har gitt oss gratis ved sin død på Golgata. Jesus, Guds guddommelige Sønn, ga sitt fullkomne liv til soning for våre synder.

Guds rettferdighet krever fullkommen lydighet. Kristi fullkomne liv står i stedet for våre ufullkomne liv. Vi har brutt Guds lov som dømmer oss til evig død. Bibelen er tydelig. Med våre syndige valg har vi «kommet til kort» overfor Guds ideal for våre liv. Vi har syndet. Vi kan ikke oppfylle de rettferdige kravene som en hellig Gud stiller til oss. Resultatet er at vi fortjener evig død. Men det finnes gode nyheter. Paulus forsikrer oss: «Syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre» (Rom 6,23). Det er en ufortjent gave; hvis det hadde vært ved gjerninger, ville vi ha fortjent det, og hvis det er én sannhet som lyser ut av evangeliet, er det at vi ikke kan gjøre oss fortjent til frelsen.

Martin Luther og reformatorene oppdaget Kristus og Kristus alene som kilden til frelse. Det var da Luther begynte å forkynne budskapet om Kristi frelsende nåde. Folk strømmet til for å høre hans oppriktige, livsforvandlende budskap. Ordene hans var som kaldt vann i deres livs karrige ørken. Folket var bundet av middelalderkirkens tradisjoner og holdt i fangenskap av eldgamle ritualer som ikke ga åndelig liv. Luthers bibelske budskap rørte ved hjertene, og liv ble forvandlet.

Da Luther leste NT, ble han overveldet av Guds godhet. Han ble forbløffet over Guds ønske om å frelse alle mennesker. Datidens kirkeledere var av den oppfatning at frelsen delvis var menneskets verk og delvis Guds verk. Luther oppdaget at Kristi død på korset var fullt ut tilstrekkelig for alle.

«Kristus ble behandlet som vi fortjener, for at vi kunne bli behandlet som han fortjener. Han ble fordømt for våre synder som han ikke hadde noen del i, for at vi kunne bli rettferdiggjort ved hans rettferdighet som vi ikke hadde noen del i. Han led den død som tilkom oss, så vi kunne få det liv som var hans.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 4, side 16.

For en herlig oppsummering av evangeliet, at vi kan bli rettferdiggjort av en rettferdighet «som vi ikke hadde noen del i». For et løfte!

Hvilken rolle spiller våre gode gjerninger i kristenlivet hvis frelsen er Guds verk i Kristus? Hvordan kan vi anerkjenne betydningen av gode gjerninger i vårt liv uten å gjøre dem til grunnlaget for vårt håp?

LYDIGHET: TROENS FRUKT

Les Rom 3,27–31; Rom 6,15–18; og Rom 8,1.2. Hva lærer disse versene om frelse gjennom Kristi rettferdighet alene?

En ny vind blåste gjennom den kristne kirke på Luthers tid. Titusenvi ble opplært til å se bort fra sitt syndige jeg og se på Jesus i stedet. Når de så på seg selv og hvordan de selv var, så de nok bare ting som gjorde dem motløse. Hvilken troende i dag har ikke den samme erfaringen? Derfor må vi heller vende blikket mot Jesus.

Guds nåde forandrer oss. En dag deltok John Wesley på et møte i Brødre-menigheten i London. Wesley satt forbløffet og hørte Luthers innledning til Romerbrevet. For første gang begynte han å forstå evangeliet. Noe rørte seg i ham, og han følte seg underlig tiltrukket av denne Kristus som hadde gitt sitt liv for ham. Han utbrøt: «Jeg følte at jeg stolte på Kristus, Kristus alene til frelse, og jeg fikk visshet om at han hadde tatt bort mine synder og frelst meg fra syndens og dødens lov.» – John Whitehead: *The Life of the Rev. John Wesley, M.A.* (London: Stephen Couchman, 1793), s. 331.

Les 1 Pet 2,2; 2 Pet 3,18; Kol 1,10 og Ef 4,18–24. Hvilke sannheter om kristenlivet avslører disse tekstene?

Reformatorene studerte Ordet systematisk for å finne mer sannhet. De nøyde seg ikke med status quo eller en stivnet religiøs erfaring med liten eller ingen vekst, men lengtet hele tiden etter å lære Kristus bedre å kjenne. I middelalderen måtte mange bibeltro kristne betale en høy pris for sin tro. De ble torturert, fengslet, landsforvist og henrettet. Eiendelene deres ble konfiskert, hjemmene deres ble brent, landområdene deres ble plyndret og familiene deres ble forfulgt. Når de ble fordrevet hjemmefra, søkte de etter en by «som har Gud til byggmester og skaper» (Hebr 11,10). Når de ble torturert, velsignet de torturistene, og når de led i mørke, fuktige fangenhull, påberopte de seg Guds løfter om en lysere morgen. Selv om kroppene deres var fengslet, var de frie – frie i Kristus, frie i hans Ords sannheter, frie i håpet om hans snarlige gjenkomst.

Hvilket håp om frelse har du når du ser på deg selv?

TIL ETTERTANKE:

«Guds trofaste tjenere strevde ikke alene. Herren sviktet ikke sitt folk selv om fyrster og makter og onde ånder i det høye hadde alliert seg mot dem. Hadde øynene deres blitt åpnet, ville de ha sett like tydelige tegn på guddommelig nærvær og hjelp som en profet fikk i gammel tid. Da Elisas tjener viste sin herre fiendehæren som omringet dem og hindret dem i å flykte, ba profeten: 'Å, Herre, lukk opp guttens øyne så han kan se!' 2 Kong 6,17. Og se, fjellet ble fylt av vogner og hester av ild, himmelens hær som var utplassert for å beskytte Guds mann. Slik vokter engler arbeiderne i reformasjonens sak.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 208.

«Da mektige fiender forente seg for å knuse den reformerte tro, og tusenvis av sverd syntes å være i ferd med å bli hevet mot den, skrev Luther: 'Satan viser sitt raseri, ugudelige paver legger planer, og vi trues med krig. Oppfordre folket til å kjempe tappert for Herrens trone i tro og bønn så våre fiender blir overvunnet av Guds Ånd og tvinges til fred. Vårt største behov, vårt største verk, er bønn; la folket vite at de nå er utsatt for sverdetts egg og Satans raseri, og la dem be.'» – D'Aubigné, bok 10, kapittel 14, sitert i Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 209.

Rettferdiggjørelse ved tro, den store sannheten som Luther gjenoppgadet, er evangeliets fundament, den sannheten som vårt håp om frelse hviler på. Hans salme «Vår Gud han er så fast en borg» uttrykker evangeliet på mesterlig vis: «Vår egen makt er intet verd, snart fikk vi banesåret. Men én går frem i denne ferd, som Herren selv har kåret. Vil du hans navn få visst? Han heter Jesus Krist, den høvding for Guds hær, i ham kun frelse er. Han marken skal beholde!» – *Norsk Salmebok* (1985).

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvordan kan vi forklare balansen mellom lov og nåde, mellom tro og gode gjerninger?
2. Hvorfor tror du det er så lett å gli over i loviskhet? Hvordan vil du definere loviskhet? Hvorfor er det så skadelig for kristentroen?
3. Er det fare for at begrepet «frelse av nåde» ikke forstås riktig? Hva kan en slik misforståelse føre til?
4. Hva mener noen når de snakker om «billig nåde»? Er nåden noen gang billig?

BIBELSAMTALE 5

Sabbaten 4. mai 2024

Lys fjerner mørket

Tekstene:

- Rom 6,12–23
- Sal 119,33–40
- 2 Kor 4,1–15

OVERSIKT

De fleste religioner og filosofier har rettferdighet og sannhet som kjerneverdier, og dette er også verdier som de fleste mennesker i dag kjenner seg igjen i. Men hvordan definerer vi rettferdighet og sannhet? Hvem definerer disse begrepene, eller hvem overlater vi tolkningen av dem til?

Bibelen sier at Gud er sannhet og at hans lov er rettferdig. Forfatteren av Salme 119 ønsker å forstå meningen bak Guds bud og ønsker å følge dem som det viktigste for ham. David er overbevist om at det å følge Guds bud vil gi ham Guds hjelp, liv og rettferdighet.

Hvordan kan vi omsette Guds rettferdighet og sannhet i praksis uten at det oppfattes som fordømmelse av andre mennesker?

Guds rettferdighet

Når vi hører ordet «lov», oppfatter vi det ikke alltid som noe positivt. Vi føler oss kanskje utrygge eller hemmet, eller frykter at vi til slutt vil bli straffet. Likevel ønsker de fleste av oss rettferdighet i samfunnet vi lever i, fordi rettferdighet også innebærer beskyttelse.

Når Gud tar kontakt med mennesker i bibelfortellingene, sier han som regel: «Frykt ikke!» Hvorfor skulle vi som urettferdige mennesker ikke frykte en rettferdig Gud?

Tror vi virkelig at Gud vil oss det beste, eller ser vi på Gud som en streng dommer? Hvordan vil vårt bilde av Gud påvirke måten vi utøver vår tro på? Hvordan kan en ren Gud i det hele tatt forholde seg til en verden i forfall?

Rettferdighetens og sannhetens tjenere

Den gylne regel: «Gjør mot andre slik du vil at de skal gjøre mot deg!» stammer fra Bibelen og er fortsatt relevant. Hvordan kan vår forståelse av Guds sannhet og rettferdighet omsettes i praksis i en verden som ikke kjenner Gud? Hvilke verdier er viktige i livet ditt? Hvorfor er de viktige?

Hvordan kan jeg finne styrke og motivasjon til å holde fast ved bibelske verdier, ikke bare når verden er fredelig, men også når jeg møter motstand, utfordringer og det som verre er? Hvordan forener jeg Guds idealer med et liv i en verden der jeg ikke har kontroll?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ Rom 6,12–23 | To herrer

HVEM ER HERRE?			Vers:
1	Synd	Gud	12-14a
2	Loven Synden	Nåden Lydigheten	14b-16
3	Synden Synden Urenhet og Urett	Læren Det som er rett Det som er rett	17 18 19
4	Synden	Gud	20-23
KONSEKVENSER			
1	Følger kroppens lyster så lemmene blir våpen for urett. Var død	Tjener Gud så lemmene blir våpen for det som er rett. Er blitt levende	12-14a
2	Død	Rettferdighet	14b-16
3	Mer urett	Blir hellige	17-19
4	Fri fra det som var rett Høstet ... det skammelige som fører til død Synden lønner sine tjenere med død	Fri fra synden Høster helliggjørelse som fører til evig liv i Messias Jesus vår Herre gir Gud oss sin nådegave – Evig liv.	20-23

Hva er sammenhengen mellom nåde, lydighet, lære, rettferdighet og liv?

Hva er sammenhengen mellom lov, synd, urenhet, urett og død?

Er det Gud eller synden som lønner sine tjenere med død? Hva er forskjellen?

➔ Sal 119,33-40 | Bruksanvisningen

Et lands lover fungerer bare hvis det er en straff for å bryte dem. Vi er glade for lovene, fordi det gir trygghet, forutsigbarhet og gode rammer for å leve sammen. (Tenk deg en kjøretur i storbyen uten trafikkregler eller en arbeidsgiver som kan gjøre akkurat som han vil med de ansatte).

Naturlovene bare er der, som en beskrivelse av hvordan virkeligheten fungerer. Du kan ikke bryte dem selv om du prøver. Du ignorerer dem med fare for ditt liv.

Reisen fra indre til ytre motivasjon er ofte også en reise fra å se på Guds instruksjoner som lovene til et land, til å forstå at det er mer som informasjon om hvordan et univers fungerer. Forfatteren av Salme 119 har skjönt det. Han suger til seg all den informasjonen skaperen er villig til å gi ham som om det var den største gaven han kunne få. Og det er det jo!

➔ 2 Kor 4,1-15 | No compromise

Korinterne var opptatt av innpakningen. Av opphøyd retorikk og verdige lærere som lot rike folk forsørge seg og var på godfot med myndighetene.

Paulus nektet å innordne seg. Jobbet som en slave fra morgen til kveld. Hadde nettopp hatt kjempeproblemer med myndighetene i Efesos (2 Kor 1,8-10), og nektet enhver økonomisk støtte som ville kompromitere hans integritet. For slik burde en etterfølger av en korsfestet konge oppføre seg. Sprengkraften i Jesu tomme grav, var ikke avhengig av at fine mennesker nikket og smilte. Ikke avhengig av intellektuelt finsnakk. Tvert imot. Det var i nøden, elendigheten og fattigdommen at Guds kraft opererte med størst herlighet og gjennomslagskraft. Det korinterne ønsket seg, i følge Paulus, var falske apostler med gale motiver. Korset var hans oppskrift og målestokk.

ETTERTANKE

Når den siste uken har en bibeltekst eller et bibelsk prinsipp påvirket valgene dine. Fortell?

4. mai

BREV TIL DE RIKE OG BERØMTE

Av Rebeca Ruiz Laguardia

En spansk husmor leste en oppsiktsvekkende tekst som fikk henne til å starte en 35 år lang brevkampanje for å forkynne Jesu komme til spanske kongelige, skuespillere og sangere og den avdøde kubanske lederen Fidel Castro.

Misjonsinitiativet ble født da husmoren, min mor, Pilar Laguardia, leste: «Menn i forretningslivet, menn i høye tillitsverv, menn med stor oppfinnsomhet og vitenskapelig innsikt, geniale menn, lærere i evangeliet hvis sinn ikke har blitt kalt til de spesielle sannhetene for denne tiden – disse bør være de første til å høre kallet. Til dem må invitasjonen gis» (Christ's Object Lessons, side 230).

Da moren min leste uttalelsen, lurte hun på: «Hvordan kan jeg, en enkel husmor, nå disse menneskene?» Et øyeblikk senere klekket hun ut en plan. Hun skulle lytte til intervjuer med fremtredende personer på TV og radio og lese dem i aviser og blader. Hun lette etter tegn på at de var interessert i åndelige spørsmål og introduserte dem for Gud. Min mor fant mange muligheter. Så snart hun hørte noen si: «Jeg skulle ønske jeg hadde tro», «Jeg er agnostiker» eller «Jeg har en tomhet inni meg», skrev hun et brev.

Min mor har mistet tellingen på hvor mange brev hun har sendt til spanske presidenter og ministre, biskoper, prester, skuespillere, sangere, forfattere, journalister og innsatte. I tillegg til Fidel Castro har hun mottatt brev fra den spanske kongen Felipe VI og dronning Letizia, den italienske tenoren Al Bano Carrisi og forfatterne Paulo Coelho og José Saramago. Hun har aldri hatt problemer med å finne postadresser, selv før Internett. Noen ganger ga avisartikler ledetråder. Andre ganger ringte hun TV-stasjoner og fengsler.

Mange har svart. Madrids borgermester skrev: «Jeg leser Conflict of the Ages-serien, og jeg er i kapittelet 'Vekkelsen i Spania' i The Great Controversy. Det er veldig interessant, og jeg vil fortsette å lese».

En biskop uttrykte takknemlighet for Steps to Christ og Conflict of the Ages og skrev: «Måtte Guds nåde gjøre det som trengs for å bringe oss lys».

En annen biskop sa: «Jeg ønsker å studere Bibelen bedre og tjene Gud bedre. Kanskje må jeg korrigere noen av tolkningene mine av Bibelen».

Isabel, en lege som ga opp karrieren for å gå i kloster som nonne, holdt kontakt med moren min via telefon og e-post i flere måneder. I sitt første brev skrev hun: «Du kan sende meg så mye bibelmateriell du vil». Så det gjorde moren min, og et frø ble sådd. Resultatene er i Guds hender.

«Det viktigste er å plante frø», sier moren min. «Herren sier: 'Kast ditt brød på vannet, for du skal finne det etter mange dager'» (Forkynneren 11:1, NKJV).

De to vitnene

Bakgrunnsstoff:

Åp 11,3–6; Sak 4,14; Åp 12,5.6.14.15; Dan 7,25; Jes 54,17; Sal 119,89; Åp 11,15–18.

Minnevers:

*Gresset tørker bort, blomsten visner, men ordet fra vår Gud står fast for evig”
(Jes 40,8).*

Opp gjennom århundrene har folk dissekert, tvilt på og forkastet Guds ord. Det har blitt lenket fast i klostre, brent offentlig og revet i fillebiter. De troende har blitt latterliggjort, hånet, fengslet og har til og med lidd martyrdøden. Gjennom alt dette har Guds ord seiret.

Middelalderkirken forfulgte bibeltro kristne. Men Guds ord lyste i mørket. Undertrykkelse og forfølgelse stoppet ikke forkynnelsen av Guds ord. Da den engelske bibeloversetteren William Tyndale ble stilt for retten for sin tro, ble han spurt om hvem som hjalp ham mest med å spre Guds ord. Han tenkte over spørsmålet og svarte så: «Biskopen av Durham.» Dommerne fikk sjokk.

Tyndale forklarte at biskopen ved en anledning kjøpte et parti av hans engelske bibeloversettelse og brente dem offentlig. Det biskopen ikke visste på det tidspunktet, var at han i stor grad hjalp sannhetens sak. Han hadde nemlig kjøpt biblene til en mye høyere pris enn vanlig. Med et så stort kjøp kunne Tyndale trykke mange flere bibler enn det som ble brent. Sannheten som ble knust i støvet, har reist seg gang på gang for å skinne i all sin glans.

Denne uken skal vi se nærmere på et av de ondeste angrepene på Skriften og kristentroen. Under Den franske revolusjonen fløt blodet i Frankrikes gater. Giljotinen ble reist på torget i Paris, og tusenvis ble henrettet. Ateismen ble statsreligion. Likevel kunne ikke Guds ords vitnesbyrd bringes til taushet.

TO VITNER

Les Åp 11,3–6. Oppgi fem kjennetegn ved de to vitnene som du finner i denne teksten.

I Sakarja 4 så profeten to oliventrær på hver side av en lysestake av gull – det samme billedspråket som vi finner her i Åp 11. Sakarja får vite at dette forestiller «de to som er salvet med fin olje, de som står foran hele jordens herre» (Sak 4,14). Oliventrærne gir olje til lysestaken slik at den fortsetter å lyse. Det minner oss om det salmisten skrev: «Ditt ord er en lykt for min fot og et lys for min sti» (Sal 119,105). Oljen står for Den hellige ånd (Sak 4,2.6). Johannes' syn i Åp 11 beskriver hvordan Guds ord forkynnes i Den hellige ånds kraft for å lyse opp verden.

Disse to vitnene kan profetere og hindre regnet i å falle så lenge de forutsier. De kan forvandle vann til blod og slå jorden med plager. Ved Guds ord sa Elia at det ikke ville falle regn over Israel, og som svar på bønnen hans falt det ikke regn på tre og et halvt år (se Jak 5,17). Så ba han til Gud, og regnet kom tilbake etter at de falske Ba'al-profetene ikke klarte å få slutt på tørken (1 Kong 17,18). Ved hjelp av Guds ord førte Moses alle slags plager over egypterne, bl.a. forvandlet han vann til blod fordi Farao nektet å la Guds folk gå fri (2 Mos 7).

De som prøver å skade Skriften, vil bli fortært av ilden fra deres munn. Gud sier: «fordi dere taler slike ord, gjør jeg mine ord til ild i din munn og dette folket til ved som ilden skal fortære» (Jer 5,14). Guds ord feller dom over alle som forkaster det. Hans ord er som ild i munnen.

I Joh 5,39 sier Jesus at GT vitner om ham. Han sier også at evangeliet skal forkynnes «til vitnesbyrd» for hele verden (Matt 24,14), og at NT sammen med GT er grunnlaget for dette vitnesbyrdet. I Åp 11,3 finner vi et ord med samme rot (*martys*) som ordene som brukes om vitne i disse to versene.

Hvem er de to vitnene? Ut fra disse bibelske opplysningene og kjennetegnene i Åp 11 kan vi slutte (dog ikke dogmatisk) at de to vitnene er skriftene i GT og NT som formidler Guds lys og sannhet til verden.

I dag har mange kristne lett for å bagatellisere GT og stemple det som irrelevant og unødvendig fordi vi har NT. Hva er galt med den holdningen?

PROFETISKE TIDSPERIODER

Sammenlign Åp 11,3 og Åp 12,5.6.14.15 med Dan 7,25. Hvilke likheter ser du mellom disse profetiske periodene?

Gud vil sette de to vitnene, «kledd i sekkestrie, til å profetere i 1260 dager» (Åp 11,3). Dette er den samme tidsperioden som de 42 månedene da «hedningene» (de som står Guds sannhet imot) skal trække den hellige byen under føttene (Åp 11,2). Guds fiender trækker Guds sannhet under føttene i 1260 dager ($42 \times 30 = 1260$, der hver dag symboliserer et år i apokalyptisk profeti), og Guds to vitner, GT og NT, profeterer mot dem i denne perioden.

Som vi allerede har sett (studium fire), sier Daniel 7,25 at den lille hornmakten som skulle oppstå etter Romerrikets sammenbrudd, ville forfølge Guds folk «én tid, tider og en halv tid». En «tid» er ett år (360 dager). Tre og en halv tider tilsvarer altså 1260 dager.

Åp 12,6 taler om 1260 dagers forfølgelse for Guds folk. Åp 12,14 taler om en tid, tider og en halv tid. Åp 13,5 taler om 42 måneder. Vi finner både 42 måneder og 1260 dager nevnt i Åp 11,2.3. Alle disse profetiene beskriver ulike sider ved den samme historiske tidsperioden.

Når Skriftens autoritet forsømmes, trer andre (menneskelige) autoriteter frem i stedet. Dette fører ofte til forfølgelse av dem som holder Guds ord i hevd, slik det skjedde under det pavelige herredømmet fra 538 til 1798 e.Kr. da middelalderkirken sank ned i et dypt åndelig mørke. Menneskers forordninger erstattet Guds bud. Menneskelige tradisjoner overskygget evangeliets enkelhet. Romerkirken slo seg sammen med den verdslige makt for å utbre sin makt over hele Europa.

I disse 1260 årene var Guds ord – hans to vitner – kledd i sekkestrie. Sannhetene deres var skjult under en haug av tradisjoner og ritualer. De to vitnene profeterte fortsatt, Bibelen talte fortsatt. Selv i dette åndelige mørket ble Guds ord bevart. Det var dem som satte pris på det og levde etter dets befalinger. Men sammenlignet med massene i Europa var de få. Valdenserne, Jan Huss, Hieronymus, Martin Luther, Ulrich Zwingli, Jean Calvin, John og Charles Wesley og mange andre reformatorer var trofaste mot Guds ord slik de forsto det.

Hvilke læresetninger som mange kristne tror på i dag, er basert på tradisjon og ikke på Guds ord?

DE TO VITNENE DREPES

Les Åp 11,7–9. Husk at språket er symbolsk. Hva forutsier disse versene vil skje med Guds to vitner, GT og NT?

I 538 e.Kr. kollapset det hedenske Romerriket. Den romerske keiseren Justinian overlot den sivile, politiske og religiøse makten til pave Vigilius. Nå begynte den lange perioden da middelalderkirken dominerte. Den fortsatte frem til 1798 e.Kr. På ordre fra Napoleon marsjerte den franske generalen Berthier uhindret inn i Roma 10. februar 1798. Pave Pius 6. ble tatt til fange og ført til Frankrike, der han døde. Denne datoen markerer den profetisk forutsagte slutten på Romerkirkens verdslige autoritet, de 1260 dagene eller årene som er beskrevet i Daniel og Åpenbaringen (se gårdsdagens studie).

For en mektig manifestasjon av de bibelske profetienes sannhet! Daniel, som skrev over 500 år før Kristus, forutså nøyaktig hva som skulle skje mer enn 2300 år senere. Ja, vi kan stole på profetiene i Bibelen.

I mellomtiden ble evangeliets sannhet holdt i live av Ordets vitnesbyrd. Men enda større utfordringer truet Bibelens sannhet. Dyret som steg opp fra avgrunnen (Satan), førte krig mot Skriften. Han innledet nye angrep på Bibelens autoritet gjennom den franske revolusjon som startet i 1789.

Under den franske revolusjon etablerte myndighetene Fornuftskulten som statsstøttet ateistisk religion til erstatning for kristendommen. Den 10. november 1793 ble det avholdt en landsomfattende festival for fornuften. Kirker over hele Frankrike ble omgjort til fornuftstempler, og en levende kvinne ble innsatt som fornuftens gudinne. Bibler ble brent i gatene. Gud ble erklært ikke-eksisterende, og døden ble kunngjort å være en endeløs søvn. Satan arbeidet gjennom gudløse menn for å drepe Guds to vitner. Deres døde kroppar skulle «bli liggende på gaten i den store byen som åndelig talt kalles Sodoma og Egypt, der hvor deres Herre ble korsfestet» (Åp 11,8).

Egypt var en kultur med mange guder som fornektet den sanne Gud (se 2 Mos 5,2). Sodoma står for grov umoral. Under den franske revolusjonen døde Guds to vitner – GT og NT – på grunn av ateismen og umoralen som florerte da vanlige tøyler ble sluppet løs i revolusjon og blodsutgytelse.

Åp 11,9 sier at likene av Guds to vitner skulle ligge ubegravd i «tre og en halv dag», dvs. profetiske «dager» som representerer tre og et halvt år i bokstavelig forstand. Ateismen var på sitt høyeste under den franske revolusjonen, i hvert fall i tre og et halvt år. Denne perioden strakte seg fra 26. november 1793, da et dekret fra Paris avskaffet religionen, til 17. juni 1797, da den franske regjeringen opphevet sine strenge religiøse lover.

DE TO OPPSTANDNE VITNENE

Les Åp 11,11. Hva forutsier denne teksten om Guds ord?

På slutten av den franske revolusjonen skulle Guds ord billedlig talt våkne til liv igjen. Det ville bli en stor vekkelse. Stor frykt ville senke seg over dem som så at Guds ord igjen ble Guds levende kraft til frelse. På slutten av 1700-tallet reiste Gud opp menn og kvinner som var opptatt av å bringe evangeliet til verdens ende. Folk spredte Bibelens budskap raskt, som William Carey som reiste til India og oversatte Bibelen til dusinvis av indiske dialekter. Med Bibelens budskap som drivkraft ble misjonærer sendt ut til hele verden.

Det er ikke tilfeldig at disse globale misjonsbestrebelsene oppsto etter den franske revolusjon. Guds ord er et levende ord, og selv om mange syntes at det var «dødt», levde det fortsatt i de troendes hjerter og ville gjenoppstå til fullt liv, slik Åpenbarings profetier forutsa. «Den vantro Voltaire skrøt en gang: ‘Jeg er lei av å høre folk gjenta at tolv menn grunnla kristendommen. Jeg vil bevise at én mann er nok til å kullkaste den. Generasjoner har gått siden hans død. Millioner har sluttet seg til krigen mot Bibelen. Men den er så langt fra tilintetgjort at der det fantes hundre eksemplarer på Voltaires tid, finnes det nå ti tusen, ja, hundre tusen eksemplarer av Guds bok. Som en av de tidlige reformatorene sa om den kristne kirke: ‘Bibelen er en ambolt som har slitt ut mange hammere’.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 288.

Les Sal 119,89 og Sal 111,7.8. Hva sier tekstene om Bibelen og hvorfor vi kan stole på den?

Guds ord kan bli angrepet eller undertrykt, men det vil aldri bli utryddet. Selv mange som bekjenner seg som kristne, undergraver Bibelens autoritet på forskjellig vis, setter spørsmålsteget ved deler av den eller legger så stor vekt på det menneskelige at den nesten mister sitt guddommelige preg, og Guds sannhet undergraves. Vi må aldri la oss forføre av disse angrepene på Guds ord. Det lever ennå i dag, taler til menneskehjerter og blåser nytt liv i dem som er villige til å lytte til Ordet og følge dets lære.

Hvilke profetier taler spesielt til deg og hvorfor?

SANNHETEN SEIRER

Til tross for fiendens angrep vil Guds verk på jorden nå et fantastisk høydepunkt. Evangeliet skal forkynnes for «alle nasjoner og stammer, tungemål og folk» (Åp 14,6). Den store konflikten mellom Kristus og Satan vil ende med at Kristus overvinner helvetes makter fullstendig. Guds rike vil seire over det onde, og synden vil bli utryddet fra universet for alltid. Åp 11 begynner med Satans forsøk på å ødelegge kristentroen og utslette troen på Gud i den franske revolusjon, men kapitlet avsluttes med Guds rikes triumf over ondskapens makter. Kapitlet gir oppmuntring til alle som går gjennom voldsomme prøvelser for Kristi sak og hans sannhet.

Les Åp 11,15–18. Hvilke hendelser skjer ved tidens slutt når den syvende basunen lyder?

Denne verdens riker er blitt Herrens riker. Kristus har seiret. Ondskapen er nedkjempet. Jesus vinner og Satan taper. Rettferdigheten seirer. Sannheten hersker. Vi gjør klokt i å lytte til følgende: «Alt som er bygget på menneskers autoritet, vil bli omstyrtet, men det som er grunnfestet på Guds uforanderlige ords klippe, skal stå evig.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 288.

Les Åp 11,19. Hva var det Johannes så åpnet i himmelen? Og hva så han da han så opp til himmelen?

Guds tempel i himmelen ble åpnet for Johannes. Da han stirret inn i det aller helligste, så han paktens ark. I helligdommen i GT, som var et bilde på den store originalen i himmelen, åpenbarte Gud sitt herlige nærvær mellom de to englefigurerne på paktens ark. I arken lå Guds lov. Selv om vi er frelst av nåde ved tro alene, er det lydigheten mot Guds lov som viser om troen er ekte. Guds lov er grunnlaget eller målestokken i dommen (Jak 2,12). Dette blir spesielt viktig og relevant ved tidenes ende (se Åp 12,17; Åp 14,12).

Hvordan taler kontrasten mellom den franske revolusjons gudløshet og det strålende klimaket i Åp 11 til oss i dag?

TIL ETTERTANKE:

«Da Bibelen ble bannlyst av religiøse og verdslige myndigheter, da dens vitnesbyrd ble forvrengt og utsatt for alt mennesker og demoner kunne finne på for å få folk til å vende seg bort fra den, da de som våget å forkynne dens hellige sannheter, ble jaget, forrådt, torturert, begravd i fangenhull, martyrdømt for sin tro eller tvunget til å flykte til fjellknauser, huler og grotter i jorden – da profeterte de trofaste vitnene i sekkestrie. Likevel fortsatte de sitt vitnesbyrd gjennom hele perioden på 1260 år. I de mørkeste tider fantes det trofaste menn som elsket Guds ord og var nidkjære for hans ære. Disse lojale tjenerne fikk visdom, makt og myndighet til å forkynne hans sannhet gjennom hele denne tiden.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 267, 268.

«Da Frankrike offentlig forkastet Gud og satte Bibelen til side, jublet onde mennesker og mørkets ånder over at de hadde klart det de så lenge hadde ønsket seg – et rike fritt for Guds lovs begrensninger. ... Guds begrensende Ånd, som legger en demper på Satans grusomme makt, ble i stor grad tilsidesatt, og Satan, hvis eneste glede er menneskenes elendighet, fikk fritt spillerom. De som hadde valgt opprørets tjeneste, fikk høste fruktene av det, helt til landet var fylt av forbrytelser som var for grusomme til at det var mulig å beskrive dem. Fra ødelagte provinser og ruinerte byer hørtes et forferdelig rop – et rop av bitre kvaler. Frankrike ble rystet som av et jordskjelv. Både gudstroen, loven, samfunnsordenen, familien, staten og kirken ble slått i bakken av den ugudelige hånden som hadde reist seg mot Guds lov.» – *The Great Controversy*, s. 286.

«Med mindre kirken følger etter når hans [Guds] forsyn åpner seg, tar imot enhver lysstråle og utfører enhver plikt som måtte bli åpenbart, vil religionen uunngåelig utarte til overholdelse av former, og den levende gudsfryktens ånd vil forsvinne.» – *The Great Controversy*, s. 316.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvordan avdekkes prinsippene for den store konflikten i Den franske revolusjon?
2. Da en person argumenterte for at det ikke finnes noen Gud, skrev han at det «står oss fritt å sette oss våre egne mål og overskride alle intellektuelle grenser uten å lete etter forbudsskilt.» Hvorfor er uttrykket «uten å lete etter forbudsskilt» så betegnende når det gjelder de motivene mange har for å avvise Gud? Hvordan kan slike tanker bidra til å forklare noe av det som skjedde under Den franske revolusjonen?
3. Hvilken betydning har Johannes' syn av helligdommen i forbindelse med de siste hendelsene?

BIBELSAMTALE 6

Sabbaten 11. mai 2024

De to vitner

Tekstene:

- Åp 11,1–13
- Matt 5,17–20
- Sal 119,41–48

OVERSIKT

Åpenbaringen presenterer mange bilder som kan være vanskelige å forstå. Et av disse er omtalen av «de to vitnene». Det er sannsynlig at forfatteren av Johannes' åpenbaring kjente til Sakarias' bok kapittel 4, der vi møter lignende bilder.

Jesus omtalte Guds ord som evig og alltid til stede blant mennesker, men også til tider nedtrampet. Bibelen selv omtaler Jesus som «ordet», og Jesus fremstiller seg selv som budbringeren som skulle vise oss hvem Gud er, hvilke verdier Gud står for og hvilken interesse himmelen har for jordens innbyggere.

På den ene siden kan Bibelen leses som en mattebok eller et mysterium som skal løses. På den andre siden tror mange at den bare er en samling gamle historier. Felles for begge tilnærmingene kan også være at man ikke ser at Bibelens «vitnesbyrd» griper inn i mitt liv i 2024 og påvirker min tro og mine verdier på et svært personlig plan.

Troen har vanskelige vilkår

Grunntanken i den bibelske fortellingen er at det finnes en skaper, Gud, som ønsker å formidle viktige budskap til jordens innbyggere. Jordens innbyggere er imidlertid tunghørte og velger ofte å lytte til propaganda fra mørkets krefter som ønsker å bekjempe Gud og alt han står for. Bibelen forteller oss at du og jeg befinner oss midt i denne kampen. I vår del av verden kan det virke som om «de to vitnene» eller «Guds historie» er helt irrelevant for et godt liv. Man tar ikke stilling for eller imot, men ser på troen på Gud som noe besteforeldrene dine gjorde, eller noe som bare tilhører kulturarven i landets gamle kirkebygg. Den bibelske fortellingen har det derfor vanskelig i dagens samfunn.

Hvorfor hører de ikke hva vi sier?

Troende mennesker ser på seg selv som vitner om Guds rike. Men hvorfor er det ingen som forstår hva vi sier? Kan det ha noe å gjøre med måten vi sier det på? Kan det være fordi vi er så opptatt av bibelske finurligheter som overhodet ikke gir mening for dagens befolkning? Har vi oppfylt vår rolle som vitner hvis vi bare leverer et budskap, men aldri sjekker om mottakeren lytter eller forstår hva vi sier? Er vi mer opptatt av oss selv enn av å nå det andre hjertet? Kanskje folk ikke trenger bibelske Wikipedia-svar like mye som en åpenbaring av Guds interesse og kjærlighet til den enkelte? Når vi klager over at ingen er interessert i budskapet vårt, er det kanskje flere grunner enn manglende interesse. Hva kan det være?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➤ Åp 11,1-13 | Livsånne fra Gud

Jesus åpenbarte for apostelen Johannes «det som snart skal skje» (Åp 1,1). Det Johannes så, skrev han ned å sendte til de sju menighetene i Asia. Da Johannes gjenfortalte hva han hadde sett brukte han ord, vendinger og hentydninger til Det gamle testamentet (GT).

Scenen som presenteres i Åp 11,1-13 minner om Esek 40,3. De neste åtte kapitlene forteller om gjenoppbyggelse av det templet, folket og Guds nærhet. Klimakset kommer i Esek 47,1-12 om en dag den endelige gjenoppbyggelsen, en visjon som ligner på det vi leser i Åp 22,1-5.

➤ Matt 5,17-20 | Den minste bokstav og eneste prikk

Jesus viser til «den minste bokstav eller eneste prikk i loven». Det hebraiske alfabetet har 22 bokstaver, og har kun konsonanter. Bokstaven *yod*, er den minste bokstaven.

«Prikk» kan vise til enten strekene en skriver laget for å skille mellom hebraiske bokstaver som har tilnærmet lik form, eller som skribentens personlige måte å skrive bokstavene.

«Prikk» kan også vise til vokaltegnene som ble tatt i bruk etter bibelsk hebraisk ikke lenger var et levende språk brukt i, noe som trolig skjedde rundt 400 f.Kr. Det ble da utviklet et system med vokaltegn.

Siden den hebraiske teksten i de bibelske manuskriptene ble ansett som hellige ville man ikke endre på teksten ved å legge til vokaler mellom konsonantene. Vokaltegnene ble lagt til over, under og inne i konsonantene som en kombinasjon av prikker og streker.

➔ Sal 119,41-48 | Det Gud har sagt

Salme 119 er et bokstavedikt med 22 sangvers og med åtte linjer i hvert vers. De 22 versene begynner med hver sin bokstav fra det hebraiske alfabetet, fra første til siste bokstav i alfabetet. De åtte linjene i hvert sangvers har samme hebraiske bokstav. Noen nyere bibelutgaver bruker de hebraiske bokstavene til å vise skillet mellom salmens deler.

Salme 119 inneholder takk til Gud og tanker om Gud ord, bud, påbud og lov. Salmisten anerkjener Guds ord og forteller at han vil følge dem.

TIL ETTERTANKE

De to vitner i Åp 11,1-13 blir drept, men vekkes til live. I 11,1 er det ikke bare en hentydning til GT, men et sitat fra Esek 37,5.10. I Esekiels bok fortelles det at Gud skaper liv der alt håp er ute. Hvordan kan teksten om de to vitner i Åp 11,1-13 gi håp til oss som er Guds vitner i dag, og som erfarer at våre ord ikke strekker til eller forstås?

Hvordan kan vi formidle Bibelens ord på en slik måte at de som hører blir kjent med Jesus?

Les Sal 119,41-48. Salmisten forteller hvorfor han setter pris på og ønsker å leve etter det Gud har sagt i budene og loven. Om du skulle fortelle andre hvorfor du leser Bibelen, hvilke grunner vil du trekke fram?

11. mai

ÉN ENGEL, FIRE MØTER

Av Nelson Cinco Reis Chitaonga og Calavete Sabonete Ossifo

Få mennesker kan si at de har sett en engel. Oyele sier at han har sett en engel – ikke bare én gang, men fire ganger.

Oyele mistet troen fra barndommen da han i tre år jobbet hjemmefra med å bygge en 400 kilometer lang vei mellom byene Mocuba og Nampula i Mosambik. Det var hardt arbeid, og han søkte lindring på måter som han visste brøt med Guds lov.

En dag kom flere fremmede bort til Oyele, som var full etter jobb, og spurte om han var klar over at Bibelen lærte at sabbaten var på den syvende dagen i uken. Oyele var overbevist om at de fremmede tok feil. «Bevis det for meg med Bibelen», sa han.

De fremmede, som presenterte seg som syvendedags-adventister, slo opp Bibelen og leste det fjerde budet: «Kom sabbatsdagen i hu og hold den hellig» (2 Mosebok 20,8). Deretter slo de opp i Esekiel 20,20 og leste: «Hellig mine sabbater, og de skal være et tegn mellom meg og dere, så dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud».

Oyele leste og leste versene på nytt de neste dagene. Han lurte på om han leste sannheten fra Gud. Selv om han hadde gått i kirken siden han var liten, hadde han aldri lagt merke til versene før.

Mens han tenkte og ba, viste en lysende engel seg om natten over huset der han bodde. «Styrke!» sa engelen. «Du er på rett vei». Neste natt så han engelen igjen på samme sted. «Styrke!» sa engelen. «Du er på rett vei». Det samme skjedde den tredje natten. Oyele dro til en adventistkirke neste sabbat. Etter det gikk han regelmessig til gudstjeneste sammen med adventistene.

Da treårskontrakten gikk ut, kom han hjem og ble overrasket over at kona og barna hadde sluttet seg til adventistkirken. Han hadde ikke hatt noen kontakt med dem under det lange fraværet.

«For et sammentreff!» sa kona da hun fikk vite at Oyele hadde gått i en adventistkirke. «Er det en tilfeldighet?»

Hjemme igjen, gikk Oyele i adventistkirken på lørdager og i barndomskirken på søndager. Han var usikker på hva han skulle gjøre. Så viste engelen seg for fjerde gang. «Det du studerer, er sant», sa engelen. Oyele bestemte seg på stedet for å bli syvendedagsadventist.

Det er få adventister der Oyele bor, men Gud har velsignet hans innsats for å dele de gode nyhetene om at Jesus snart kommer. Oyele har vært med på å starte tre husmenigheter. «Evangeliser hvem som helst, selv om de er fulle», sier han. «Det er Gud som omvender, og det er mange mennesker som Gud har forberedt til å ta imot evangeliet. De trenger bare å bli berørt av deg».

Takk for sabbatsskolens misjonsoffer som bidrar til å spre evangeliet i Mosambik og rundt om i verden.

Motivert av håp

Bakgrunnsstoff:

1 Tess 4,13–18; Matt 24,27.30.31; 2 Pet 1,19–21; Dan 8,14; Dan 9,20–27; Esra 7,7–13.

Minnevers:

Den dagen skal de si: «Se, dette er vår Gud! Vi håpet på ham, og han frelste oss. Dette er Herren, vi håpet på ham. La oss juble og glede oss over hans frelse!» (Jes 25,9).

Jesu gjenkomst er et av de sentrale temaene i Skriften. Den går som en rød tråd gjennom Bibelens hellige sider. En forsker har anslått at det finnes 1845 henvisninger til Kristi gjenkomst i GT. I NTs 260 kapitler finnes det over 300 henvisninger til Kristi gjenkomst. Hvert 25. vers nevner det. I 23 av de 27 bøkene i NT omtales denne store begivenheten.

Etter at reformasjonen i Europa havarte og ble hemmet av splittelse og strid, slo protestantismen rot i den nye verden, i det som skulle bli USA, hvor mange forsøkte å ta opp sannhetens kappe, inkludert sannheten om Kristi gjenkomst.

Blant dem var baptistbonden William Miller. Etter å ha studert Bibelen trodde han at Jesus skulle komme snart, allerede mens han levde. Han begynte å forkynne dette budskapet og startet en bevegelse som, selv om den ble en stor skuffelse, åpnet opp bibelske sannheter for mange mennesker som fortsatt er relevante den dag i dag. I ukens studium skal vi se nærmere på hvorfor Kristi gjenkomst har fylt de troendes hjerte med glede opp gjennom århundrene, og hvordan vi kan forberede oss på den store begivenheten.

LØFTET OM HANS GJENKOMST

Reformatorene og pilegrimene som dro fra Holland til den nye verden, lengtet etter Jesu gjenkomst. John Wycliffe så frem til Kristi gjenkomst som kirkens håp. Calvin talte på vegne av alle reformatorene da han omtalte Kristi gjenkomst som «den mest oppløftende av alle begivenheter». For Guds trofaste menn og kvinner var Kristi gjenkomst noe å glede seg til, ikke noe å frykte.

Les Joh 14,1–3; 1 Tess 4,13–18 og Tit 2,11–14. Hvorfor har disse bibeltekstene fylt de kristne med håp gjennom århundrene?

Det er lett å forstå hvorfor troen på Kristi gjenkomst har vakt så mye håp og glede hos bibeltro kristne. Den peker fremover mot slutten på sykdom, lidelse og død. Den innvarsler slutten på fattigdom, urett og undertrykkelse. Den foregriper slutten på strid, konflikter og krig. Den forutser en fremtidig verden med fred, lykke og et evig fellesskap med Kristus og de frelste gjennom alle tider. «Herrens gjenkomst har til alle tider vært håpet for hans sanne etterfølgere. Frelserens avskjedsløfte på Oljeberget om at han skulle komme tilbake, lyste opp fremtiden for disiplene og fylte hjertet med glede og håp som sorg ikke kunne slukke og prøvelser ikke kunne dempe. Midt i lidelser og forfølgelse var 'den store Guds og vår Frelser Jesu Kristi tilsynekomst' det 'salige håp'. Da de kristne i Tessalonika ble fylt av sorg fordi de gravla sine kjære, som de hadde håpet skulle få oppleve Herrens komme, viste Paulus dem til oppstandelsen som skulle finne sted ved Frelserens komme. Da skulle de døde i Kristus stå opp og sammen med de levende bli rykket opp for å møte Herren i luften. 'Og så skal vi være sammen med Herren for alltid', sa han. 'Trøst og sett mot i hverandre med disse ordene!' 1 Tess 4,16–18.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 302.

Hvorfor er Jesu gjenkomst så viktig for troen? Hvorfor er denne læren så viktig, spesielt når vi vet at de døde sover (se studium 10)? Hvorfor ville vi, som Paulus sa, vært i en helt håpløs situasjon uten den? (se 1 Kor 15,15–18)?

FORUTSE TIDEN

Selv om reformatorene trodde på Kristi bokstavelige, synlige, hørbare og storslåtte gjenkomst, endret forståelsen av denne bibelske sannheten seg gradvis. Populære predikanter på 1800-tallet lærte at Kristus ville komme for å opprette sitt rike på jorden og innlede 1000 år med fred. Dette førte til åndelig sløvhet og et apatisk engasjement for åndelige verdier.

På lignende måte misforsto Kristi disipler hva Messias' komme ville innebære. De trodde han ville komme som en erobrende general som skulle bryte det romerske trelldomsåket, ikke som en som skulle befri dem fra syndens fordømmelse og lenker. Derfor forsto de ikke hvordan han skulle komme.

Les Apg 1,9–11; Åp 1,7 og Matt 24,27.30.31. Hva lærer disse versene om hvordan Herren kommer tilbake?

Da Kristus kom første gang som et spedbarn i krybben i Betlehem, var det få som så at han kom. Men når han kommer andre gang, skal «hvert øye» se ham. Hvert øre skal høre basunstøtet om hans gjenkomst. Hvert eneste menneske skal få se hans herlighet. Vi behøver ikke å la oss lure. Skriften har gjort hendelsene rundt hans gjenkomst helt klare.

«En av de mest høytidelige og samtidig mest herlige sannheter som er åpenbart i Bibelen, er Kristi gjenkomst for å fullføre det store frelsesverket. For Guds pilegrimsfolk, som i så lang tid har vært henvist til å bo i 'dødsskyggens land', ligger det et dyrebart og gledefyllt håp i løftet om hans gjenkomst, han som er 'oppstandelsen og livet', for å 'la dem som er støtt bort, vende tilbake'. Læren om Jesu gjenkomst er selve grunntonen i Den hellige skrift. Fra den dagen da det første paret gikk fra Eden i sorg, har troens barn ventet på at den lovede skulle komme for å bryte ødeleggerens makt og føre dem tilbake til det tapte paradiset.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 299.

En av adventistenes tidlige ledere, Luther Warren, pleide å si til de unge: «Den eneste måten å være beredt til Kristi gjenkomst, er å gjøre seg klar og holde seg klar.» Budskapet om Kristi snarlige gjenkomst, er en inntrengende oppfordring til hver og en om å granske sitt hjerte og tenke gjennom sitt åndelige liv. Det er en oppfordring til et gudfryktig liv. Det finnes ingen nøytralitet i det strålende lyset fra Kristi gjenkomst.

Les 1 Tess 5,2–5 og Hebr 9,28. Hvordan er disse versene en oppmuntring når det gjelder måten Kristus kommer på?

WILLIAM MILLER OG BIBELEN

Slik Gud brukte reformatorene til å gjenoppdage sannheten om rettferdiggjørelse ved tro på Kristus alene, slik brukte han William Miller til å gjenoppdage sannheten om Kristi gjenkomst. Da Miller studerte Skriften, oppdaget han en Kristus som elsket ham mer enn han kunne forestille seg. Med bibel, penn og notisbok begynte han å lese i 1. Mosebok, og han leste ikke fortore enn at han forsto avsnittet han holdt på med. Ved å sammenligne Skriften med Skriften lot han Bibelen forklare seg selv.

Les Jes 28,9.10; Ordsp 8,8.9; Joh 16,13; og 2 Pet 1,19–21. Hvilke prinsipper for bibeltolkning finner du i disse avsnittene?

Da William Miller sammenlignet Skriften med Skriften, åpnet Bibelens mysterier seg for ham. Han søkte som en som leter etter en skjult skatt og ble rikt belønnet. Den hellige ånd åpnet Guds ord for ham. Han nærmet seg profetiene med samme flid som han studerte de andre bibeltekstene.

Les Dan 1,17; Dan 2,45; 1 Pet 1,10.11 og Åp 1,1–3. Hva sier disse tekstene om hvordan vi skal forstå Bibelens profetier?

De profetiske bøkernes symboler er ikke noe mysterium. En kjærlig Gud har gitt oss sitt profetiske ord for å forberede oss på de avgjørende hendelsene som snart skal utspille seg her i verden. William Miller var klar over at profetien var sin egen beste tolk. Symbolene i profetien blir forklart av Bibelen selv. Dyrene står for konger eller riker (Dan 7,17.23). Vind står for ødeleggelse (Jer 49,36). Vann står for folk eller nasjoner (Åp 17,15). En kvinne står for menigheten (Jer 6,2; Ef 5,22–32). Tidsprofetiene i Daniel og Åpenbaringen er også gitt i symbolsk språk der én profetisk dag står for ett bokstavelig år (4 Mos 14,34; Esek 4,6). Da William Miller anvendte disse prinsippene for bibeltolkning, ble han overrasket over hva han oppdaget om det han trodde var tidspunktet for Kristi gjenkomst.

Hvorfor er det så viktig for troen vår at vi forstår profetiske symboler riktig?

DE 2300 DAGENE I DANIEL 8,14

William Miller la merke til at de hendelsene profetene hadde forutsagt, ble nøyaktig oppfylt: de 400 årene Abrahams etterkommere bodde i Egypt, Israels 40 år lange vandring i ørkenen, Israels 70 år lange fangenskap og Daniels 70 uker som ble tildelt Israel (1 Mos 15,13; 4 Mos 14,34; Jer 25,11 og Dan 9,24).

Les Mark 1,15; Gal 4,4 og Rom 5,6. Hva sier disse versene om Guds tidsplan for Jesu første komme?

Da Miller studerte profetiene og sammenlignet Skriften med Skriften, kom han til at hvis Gud har en tidsplan gjennom hele Bibelen, må han også ha en tidsplan når det gjelder Herrens gjenkomst.

Les Dan 8,14. Hva skulle skje ved slutten av de 2300 dagene?

William Miller godtok den utbredte oppfatningen at «renselsen av helligdommen» var renselsen av jorden ved ild. Han studerte Skriftene flittig for å forstå en så viktig hendelse. Han oppdaget sammenhengen mellom Dan 8 og 9. I Dan 8 fikk engelen beskjeden: «forklar synet for ham» (Dan 8,16). Ved slutten av kapittelet var det bare delen om de 2300 dagene som var uforklart i hele synet i Dan 8 (se Dan 8,27). Senere vendte engelen tilbake til Daniel og sa at «nå er jeg kommet for å gi deg innsikt» (Dan 9,22; se også Dan 9,23.25–27). Dette var for å hjelpe ham å forstå de 2300 dagene.

Dette vet vi fordi de første ordene engelen sa til Daniel etter å ha sagt «Legg merke til ordet, så du forstår synet» (Dan 9,23), var: «Sytti uker er bestemt for ditt folk og din hellige by» (Dan 9,24). Ordet som er oversatt med «bestemt», betyr bokstavelig talt «avskåret». Sytti uker, 490 år, skal skjæres av. Men av hva? Åpenbart av synet om de 2300 dagene – den eneste delen av Dan 8 som Daniel ikke forsto, og som engelen nå kom for å forklare.

Og siden startpunktet for de 70 ukene var «Fra ordet gikk ut om at Jerusalem skal gjenreises og bygges opp igjen» (Dan 9,25), visste Miller at hvis han fant denne datoen, ville han vite når de 70 ukene og profetien om de 2300 dagene begynte.

DEN LENGSTE PROFETISKE TIDSLINJEN

Les Esra 7,7–13. Når ble dekretet om at Israels fanger i Persia skulle få friheten til å gjenoppbygge tempelet sitt utstedt?

Dekretet ble utstedt av Artaxerxes, kongen av Persia, i 457 f.Kr. Dette var det siste av tre dekreter som lot jødene vende tilbake for å gjenoppbygge Jerusalem og gjeninnføre tempelgudstjenesten. Dette tredje dekretet var det mest omfattende og markerer begynnelsen på profetien om de 2300 dagene/årene.

Les Dan 9,25.26. Når begynner hele denne profetiske perioden? Hvilke store hendelser forutsier disse versene?

I denne utrolige profetien forutsa Daniel at det skulle gå 69 profetiske uker, eller 483 profetiske dager, eller bokstavelige år, fra «ordet gikk ut om at Jerusalem skal gjenreises og bygges opp igjen» til Messias kom. Siden påbudet ble gitt høsten 457 f.Kr., strekker de 483 årene seg til høsten år 27 e.Kr. Ordet «Messias» betyr «den salvede». Høsten år 27 e.Kr. ble Kristus døpt og fikk Åndens salvelse (Apg 10,38). Etter dåpen dro Jesus til Galilea og «forkynte Guds evangelium og sa: 'Tiden er inne'» (Mark 1,14.15).

Våren 31 e.Kr., midt i denne siste profetiske uken, tre og et halvt år etter dåpen, ble Jesus korsfestet. Offerordningen som pekte frem mot Guds lam, tok slutt med Kristi offer på Golgata. Forbildet hadde møtt motbildet, og til slutt opphørte alle ofringene i seremonisystemet.

Les Dan 9,27. Hvordan ville den sytti uker lange profetien slutte?

De sytti ukene, eller 490 årene, som var spesielt tildelt jødene, endte i år 34 e.Kr. da Sanhedrinen avviste evangeliets budskap (Apg 6,8–7,60).

Når vi trekker 490 år fra profetien på 2300 år, har vi 1810 år igjen til å fullføre profetien. Dette fører oss til 1844 e.Kr. William Miller og de første adventistene trodde helligdommen i Daniel 8,14 var jorden, og de antok at Kristus ville komme for å rense jorden ved ild i 1844. (Se diagrammet på fredag.)

TIL ETTERTANKE:

Se på diagrammet nedenfor med profetiene om de 70 ukene og de 2300 dagene. Profetiene starter i 457 f.Kr. og forutsier hendelsene rundt «en som er salvet, en fyrste», som er grunnlaget for 70-ukersprofetien. Med dette som grunnlag avsluttes profetien om de 2300 dagene i året 1844.

2300 dager (2300 år)

<u>70 uker (490 år)</u>		<u>1810 år</u>	
457 f.Kr.	34 e.Kr.		1844

«I likhet med de første disiplene forsto heller ikke William Miller og hans medarbeidere fullt ut betydningen av budskapet de bar frem. Feil som lenge hadde vært utbredt i kirken, hindret dem i å tolke et viktig punkt i profetien riktig. Derfor ble de skuffet, selv om de forkynte det budskapet som Gud hadde gitt dem å gi til verden, ettersom de hadde misforstått dets betydning.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 351, 352.

«Likevel fullførte Gud sin egen gode hensikt ved å tillate at domsadvarselen ble gitt akkurat slik den var. Den store dagen var nær, og i sitt forsyn ble folket satt på prøve omkring en bestemt tid for å vise dem hva som bodde i deres hjerte. Budskapet var utformet for å teste og rense kirken. De skulle bli ledet til å se om deres hengivenhet var rettet mot denne verden eller mot Kristus og himmelen. De bekjente at de elsket Frelseren; nå skulle de bevise sin kjærlighet. Var de klare til å gi avkall på sine verdslige forhåpninger og ambisjoner og ta imot Herrens komme med glede? Budskapet var utformet for å sette dem i stand til å se sin sanne åndelige tilstand; det ble sendt i nåde for å vekke dem til å søke Herren i anger og ydmykhet.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 353.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hva kan vi lære av William Millers erfaringer? Hender det at Gud overprøver vår feilaktige forståelse?
2. Hvorfor er det viktig å forstå Daniel 9,24–27 for å kunne fastslå Bibelens integritet og Kristi guddom?
3. Hvilken rolle spiller forståelsen av profetiene for frelsesplanen? Hvorfor er profetiene så viktige i Guds plan?

BIBELSAMTALE 7

Sabbaten 18. mai 2024

Alle trenger håp

Tekstene:

- 1 Tes 4,13–18
- Tit 2,11–15
- Rom 8,18–30

OVERSIKT

Hva vil fremtiden bringe? Det er mange som prøver å skaffe seg informasjon om fremtiden, men hvorfor? Vil vi virkelig vite hva som kommer til å skje?

Det sies at man ikke skal ta håpet fra folk. Med det mener de vel at alle skal ha muligheten til å ønske seg noe eller se frem til noe godt. Håp kan være svært viktig for å finne mening i livet eller for å beholde livsmotet.

Bibelen snakker også om håp, både her og nå i hverdagen og for fremtiden. Hva er konsekvensene av ikke å ha håp? Hva er konsekvensene av at kristne bare lever i håpet om en bedre verden, men unnlater å arbeide for den nåværende?

Oppmuntring eller livline?

Når det går bra i livet, er vi som regel glade og har positive forventninger til fremtiden. Man kan være «full av håp». Men livet er som regel fullt av oppturer og nedturer, så noen ganger kan det være vanskelig å ha positive forventninger, og i noen tilfeller kan man miste dem helt av syne. Å gjenopprette håpet kan være en oppmuntring for noen og en livline for andre.

Hvorfor er håp så viktig? Hva kan du gjøre for å gi håp til andre? Hvorfor har våre forsøk på å oppmuntre noen ganger motsatt effekt? Hvordan finner du håp i vanskelige tider?

Det ender godt

Bibelen forteller de gode nyhetene om at Gud har frelst alle mennesker som ønsker det. Det betyr: ingen flere anklager og ingen fordømmelse! Dette gir håp og glede for mange mennesker her og nå, selv om hverdagen kan være tung og vanskelig. Men Bibelen gir oss et annet håp: at Jesus en dag skal komme igjen, tilintetgjøre alt ondt og skape en ny verden der alt blir godt. Vi har altså en spoiler for verdenshistorien: Den ender godt!

Hvilken informasjon om fremtiden er til å stole på? Hvorfor tror du det? Tror du at alt vil ende godt? Hvorfor (ikke)? Hva kan gi deg håp for fremtiden?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ 1. Tess 4,13–18 | Trøst og mot

Søvn og hvile var vanlige bilder på døden i antikken, både i greske (for eksempel Homers Illiaden), jødiske (feks 1. Mos 47:30; 2. Makabeerne 12,45) og kristne skrifter (feks Joh 11,11–15; 1. Kor 15,20).

Det virker som det i menigheten i Tessalonika var forvirring og usikkerhet om døden. Det står ikke direkte hva dette dreide seg om, men kanskje det var en lignende situasjon som i Korint? Der var det noen som forkyste at det ikke finnes noen oppstandelse fra de døde (1. Kor 15,12).

Selv om vi ikke med sikkerhet vet hva som lå bak Paulus sine ord til menigheten i Tessalonika, så er det tydelig at denne usikkerheten ledet til sorg og tap av håp.

Hvorfor vil Paulus (og Silvanus og Timoteus, jmf 1. Tess 1,1) at menigheten skal vite hva som skjer med de døde?

Hvor mange ganger brukes ordet «sammen» i dette avsnittet? Hva forteller bruken av ordet «sammen» om oppstandelsen og evigheten?

Er det forskjell på den troendes sorg sammenlignet med den som ikke tror på en oppstandelse? Hva er likt?

➔ Tit 2,11–15 | Ventetid

For Paulus, Titus, og kristne gjennom alle tider har det vært, og for oss er det en ventetid før Kristus Jesus skal komme i herlighet. Ventetiden er påvirket av hva som har skjedd før (Jesu død og oppstandelse) og det som skal komme i framtiden (Jesu komme).

På hvilken måte kan Jesus død og oppstandelse og det salige håp, (Jesu komme) påvirke motivasjonen for å leve «forstandig, rettskaffent og gudfryktig»?

➔ Rom 8,18–30 | Lengsel

Det er en kontrast mellom «den tiden som nå er» og «herligheten som en gang skal åpenbares» (Rom 8,18).

Les igjennom teksten og se etter:

- Hvordan beskrives «den tiden som nå er»?
- Hvordan beskrives «herligheten»?

ETTERTANKE

I 1 Tess 4,18 står det: «Trøst og sett mot i hverandre med disse ordene».

Hvordan gir ordene om oppstandelsen og Jesu komme deg trøst og mot i møte med død og sorg?

Hvordan har Guds nåde blitt åpenbart i ditt liv (Tit 2,11)? Hvordan ser du Guds nåde åpenbart i andres liv?

Paulus inkluderer «det skapte», både mennesker og natur, når han forteller om lengsel etter noe bedre (Rom 8,18-30). Hva sier det om Guds interesse for skaperverket?

Hva hjelper oss mens vi lengter etter noe bedre? Se Rom 8,26-27 og 8,31-39

18. mai

Å LÅSE OPP HJERTER

Av F. Edgar Nunes

En sabbat nylig kom to syriske flyktninger til gudstjenesten i Kingston Seventh-day Adventist Church i den kanadiske provinsen Ontario. Som kirkens pastor blir jeg alltid glad når jeg får besøk, men å få ta imot en mor og en datter som tilhører en annen verdensreligion, var et uventet privilegium. Hvordan fikk de høre om oss? Hvem inviterte dem til gudstjenesten vår?

Det viste seg at lenge før de satte sin fot i kirken vår, hadde de syriske flyktningene blitt venner med et av kirkens medlemmer, Shirley.

Shirley har et stort hjerte for fremmede, spesielt flyktninger, og hun møter folk med et varmt smil som får alle barrierer til å forsvinne. Hun elsker å hjelpe på alle måter hun kan, og folk blir rørt av hennes vennlighet og medfølelse. De tar gjerne imot invitasjonene hennes til familiemiddager og sommerpiknik. Den syriske moren og datteren Eman og Heba takket ja til Shirleys invitasjon til å komme til kirken på sabbaten.

Etter gudstjenesten besøkte vi dem utenfor kirkerommet. Eman og Heba virket glade for å snakke, og de tok gjerne imot tilbudet mitt om å be for dem. Etterpå spurte jeg om de var interessert i et eksemplar av Johannesevangeliet på arabisk, trykt av det kanadiske bibelselskapet.

«Jeg blir ikke fornærmet hvis du sier nei», sa jeg.

Moren tok imot boken.

«Vi tror at Jesus er en profet, så vi vil lese boken», sa hun.

Noen dager senere ringte Shirley og spurte om jeg snakket «sudansk».

«Jeg har en annen familie fra Afrika som jeg gjerne vil at du skal besøke», sa hun.

Shirleys ekte kjærlighet og varme mot fremmede åpner stadig nye hjerter. Eksemplet hennes inspirerer oss til å følge Kristi metode. «Det er bare Kristi metode som vil gi sann suksess når det gjelder å nå ut til folk. Frelseren omgikk menneskene som en som ville dem vel. Han viste sin sympati for dem, tok seg av deres behov og vant deres tillit. Så ba han dem: 'Følg meg'» (*Ministry of Healing*, s. 143).

Shirley blander seg med mennesker, lytter, tjener og viser uegennyttig kjærlighet og aksept, og bryter dermed ned de mest formidable barrierer. Vi kan også gå fra hjerte til hjerte slik Shirley gjør hver dag.

Jesus sa: «Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre» (Joh 13,35). Den kjærligheten som avslører at vi er hans disipler, er den samme kraften som åpner fremmede menneskers hjerter og får dem til å vurdere å bli hans disipler.

Denne misjonshistorien illustrerer misjonsmål nr. 2: «Å styrke og diversifisere adventistenes arbeid i storbyer, i 10/40-vinduet, blant unådde og undernådde folkegrupper og blant ikke-kristne religioner». For mer informasjon, gå til nettsiden: IWillGo2020.org.

Lys fra helligdommen

Bakgrunnsstoff:

2 Mos 25,8.9.40; Hebr 8,1–6; 3 Mos 16,21.29–34; 3 Mos 23,26–32; Hebr 9,23–28; Dan 7,9.10; Matt 25,1–13; Åp 11,19.

Minnevers:

Hovedsaken i det vi taler om her, er dette: En slik øversteprest er det vi har, og han har satt seg på høyre side av Majestetens trone i himmelen. Der gjør han tjeneste i helligdommen, den sanne telthelligdommen, som er reist av Herren selv og ikke av mennesker. (Hebr 8,1.2).

Kort tid etter skuffelsen 22. oktober 1844 innså noen av millerittene at profetien om de 2300 dagene ikke handlet om Jesu gjenkomst, men om Kristi gjerning i helligdommen i himmelen. Renselsen av helligdommen i himmelen var oppfyllelsen av den jordiske renselsen av den jordiske helligdommen. For å forstå denne viktige sannheten bedre, kan vi se på parallellen mellom Daniel 7 og Daniel 8:

Daniel 7	Daniel 8
Babylon	-----
Medo-Persia	Medo-Persia
Hellas	Hellas
Roma	Roma
Dom i himmelen	Renselse av helligdommen

Disse parallellene viser hva renselsen av helligdommen egentlig er, nemlig den store undersøkende dommen som kommer før Kristi gjenkomst.

HELLIGDOMMEN I HIMMELEN

Les 2 Mos 25,8.9.40 og Hebr 8,1–6. Hvilke to helligdommer er beskrevet i disse versene?

Da de første adventistene studerte Skriftene i månedene etter 1844, forsto de at to helligdommer er nevnt i Bibelen – den Moses bygde og den store, opprinnelige i himmelen. Begrepet «helligdom», slik det brukes i Bibelen, viser for det første til tabernaklet som Moses bygde, som et mønster eller et «bilde» på den himmelske, og for det andre til «den sanne telhelligdommen» i himmelen, som den jordiske helligdommen pekte mot (Hebr 8,1–2). Ved Kristi død mistet den forbilledlige tjenesten sin betydning. «Den sanne telhelligdommen» i himmelen er den nye pakts helligdom. Og siden profetien i Dan 8,14 går i oppfyllelse i denne epoken, må den helligdommen den viser til, være den nye pakts helligdom.

«Da de to tusen tre hundre dagene endte i 1844, hadde det i mange hundre år ikke eksistert noen helligdom på jorden. Profetien som sier at det skulle gå to tusen tre hundre kvelder og morgener, så skulle helligdommen igjen få sin rett, eller bli renset, må derfor utvilsomt gjelde helligdommen i himmelen.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 351–352.

Helligdommen i ørkenen var en modell eller et mønster av helligdommen i himmelen. Gudstjenestene i den jordiske helligdommen var en forsmak på Guds frelsesplan. Hver eneste ofring representerte Jesu offer på Golgata (se Joh 1,29). Gjennom Kristi offer er vi fri fra syndens fordømmelse. Tilgivelsen er vår. Vår skyld er borte når vi tar imot Jesu offer på vegne av oss og bekjenner våre synder (1 Joh 1,9). Jesus er ikke bare Lammet som døde for oss, han er også presten som lever for oss.

Hebr 7,25 forklarer: «Derfor kan han også fullt og helt frelse dem som kommer til Gud ved ham, fordi han alltid lever og går i forbønn for dem.» Han fjerner syndens skyld og frelser oss fra syndens makt (Rom 8,1–4; 2 Kor 5,21). Jesus gjør tjeneste for oss i helligdommen i himmelen. Som resultat av hans forbønn er syndens grep om vårt liv brutt. Vi er ikke lenger trellbundet eller slaver av vår syndige natur. I Kristus er vi frie: fri fra syndens fordømmelse og fri fra syndens kontroll. Når vi holder fast ved Kristus i tro, har vi frelsesvisshet.

Hva betyr det for deg at du vet at Jesus er i himmelen og gjør tjeneste på vegne av deg, det vil si at han er der som mellommann for deg? Hvorfor trenger du en mellommann? Hvorfor er denne sannheten godt nytt?

I DET ALLER HELLIGSTE

Les 3 Mos 16,21.29–34; 3 Mos 23,26–32; og Hebr 9,23–28. Hvorfor var soningsdagen så viktig i det gamle Israel?

Prestene gjorde tjeneste hver dag hele året, men på soningsdagen, som på hebraisk kalles jom kippur, vendte hele Israel blikket mot helligdommen. 3 Mos 16 og 23 gir klare instruksjoner for soningsdagen. All vanlig aktivitet opphørte. Alle fastet. Mens øverstepresten gikk inn i Guds nærvær for dem i Det aller helligste, gransket folket hjertene sine. De søkte Gud i ydmykhet og med en oppriktig bekjennelse.

Alle som ikke «ydmyket seg» på soningsdagen, skulle «støtes ut» og ikke lenger være en del av Guds utvalgte folk (3 Mos 23,27.29). På soningsdagen førte øverstepresten blodet fra Herrens geitebukk inn i helligdommen, og etter å ha stenket det på nådestolen, strøk han blodet på hornene på gullalteret og på alteret, slik at hele helligdommen ble fullstendig rensket. Når øverstepresten hadde «fullført soningen», la han hendene på den levende bukken og bekjente Israels synder. Deretter ble bukken ført ut i ørkenen for å bli skilt fra leiren for alltid (3 Mos 16,20–22).

Blodet ble ført inn i helligdommen under den daglige tjenesten, som et tegn på at synden var registrert (Jer 17,1) og at Gud tok ansvar for at den ble fjernet. På forsoningsdagen ble den ført ut av helligdommen og lagt på hodet til sydebukken Asasel, som representerte Satan og viste at han hadde det endelige ansvaret for syndens problem.

Denne bukken ble ført langt ut i ørkenen, slik at Gud ved avslutningen av forsoningsdagen hadde en ren helligdom og et rent folk. I den himmelske helligdommen gjør Kristus tjeneste for oss, først i Det hellige, og nå, i Det aller helligste siden 1844, ved slutten av de 2300 dagene.

Vi vil komme gjennom denne store dommen på grunn av vår stedfortreder Jesus. Som Ellen G. White sa, er vi «hans rettferdighet som vi ikke hadde noen del i.» – *Alfa og Omega*, bind 4, side 16. Som følge av denne rettferdigheten, som er tilregnet oss, ydmyker vi oss, vi vender oss bort fra synden. Det betyr at vi ikke har funnet oss til rette med det onde, og at vi heller ikke unnskylder eller klamrer oss til synder vi er glade i, men vokser i nåden og lever et hellig liv.

Hvilken betydning har soningsdagen for vårt liv i dag? Hvorfor bør den ha betydning for hvordan vi lever?

DOMMEN HAR KOMMET

Sammenlign Dan 7,9.10 med Åp 14,6.7. Hva er likheten mellom disse to tekstene?

Dommen er et fremtredende tema i hele Bibelen. «For Gud skal dømme hver gjerning, holde dom over alt som er skjult, enten det er godt eller ondt» (Fork 12,14). Jesus henviste tilhørerne sine til en fremtidig dommens tid. For «hvert unyttig ord som menneskene sier, skal de svare for på dommens dag» (Matt 12,36). Paulus tilføyer at Gud skal «få fram i lyset det som er skjult i mørket, og avsløre hjertets tanker» (1 Kor 4,5). Engelen sa til Johannes at «nå er timen kommet da han [Gud] skal holde dom» (Åp 14,7).

Les Åp 22,10–12. Hva blir menneskehetens skjebne når Jesus kommer tilbake? Hvilken klar uttalelse får Johannes?

Siden Kristus kommer med sin endelige belønning, må det være en dom før det, for å avgjøre hvem som skal få hvilken belønning når han kommer. Når Kristus kommer tilbake, blir det ingen ny sjanse. Alle mennesker har fått nok kunnskap til å ta en endelig og ugjenkallelig beslutning for eller mot Kristus.

Les Matt 25,1–13. Hvorfor forholder Jesus seg så forskjellig til disse to gruppene av troende?

«Først når denne undersøkelsen er slutt, når alle som ned gjennom tidene har bekjent seg til å være Kristi etterfølgere, har fått sin sak undersøkt og avgjort, vil prøvetiden være slutt og nådens dør bli stengt. Denne korte kunngjøringen: ‘De som var ferdige, gikk sammen med ham inn til bryllupet; og døren ble stengt,’ fører oss ned til slutten av Kristi tjeneste, til den tiden da frelsesverket er fullført.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 359–360.

Vi behøver ikke å frykte dommen. I Kristus har vi fått tilgivelse, frihet fra skyld, kraft til å leve et gudfryktig liv og den endelige seieren.

DE GODE NYHETENE OM DET ALLER HELLIGSTE

Les Hebr 4,14–16 og Hebr 10,19–22. Hvilken forsikring og guddommelig innbydelse får hver og en av oss i disse versene?

Hebreerbrevets poeng er «hold fast», «kom frimodig», «gi aldri opp» og fokuser troen på Jesus, vår store øversteprest. I Jesus har vi alt vi trenger. I tro kan vi gå inn i helligdommen i himmelen på en «ny og levende vei» som Jesus har åpnet for oss.

Når vi ser inn i forgården, ser vi blod på hornene på alteret. I Det hellige ser vi blod på gullhornene på røkelsesalteret. Vi ser blodet på forhenget foran nådestolen. Jesu blod bereder veien for hvert eneste skritt. Dette gir oss håp, for vi kan bare gjenforenes med Gud når Jesus tilgir oss og utsletter vår synd. Guds barmhjertighet er uendelig, men det er også hans rettferdighet. Og rettferdigheten kan ikke godta Kristi offer som soning for våre overtredelser med mindre Jesus først garanterer at han tilgir våre synder og deretter sletter dem.

Les Åp 11,19. Hvorfor er dette synet viktig i sammenheng med den store konflikten? Hvordan viser det sammenhengen mellom loven og evangeliet?

Her i det blendende lyset og den strålende herligheten i Guds nærvær i universets tronsal, ved foten av Guds trone, finner vi Guds lov i paktens ark. Her i Det aller helligste åpenbares Guds rettferdighet og barmhjertighet. Ingen jordisk makt kan endre Guds lov, bl.a. fordi den er nedfelt i paktens ark i himmelen. I Hebr 8,10 står det: «Men dette er paktens jeg vil slutte med Israels hus i dager som kommer, sier Herren: Jeg vil legge mine love i deres sinn og skrive dem i deres hjerte. Jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk.» Når vi i tro trer inn i himmelens helligdom, får vi tilgivelse for våre gamle synder og kraft til å leve et liv i lydighet i Kristus, som døde for oss og skriver loven i hjertet vårt. Jesus frelser oss «fullt og helt» (Hebr 7,25) – fra syndens straff og fra dens makt.

Hvorfor er Jesu forbønn så utrolig godt nytt? Hva slags håp ville vi ha hatt uten evangeliet når vi står overfor loven som rettesnor eller standard for rettferdighet?

JESUS, VÅR TALSMANN I DOMMEN

Les Hebr 10,9–14. Hvilken forskjell avslører dette avsnittet mellom prestens tjeneste i den jordiske helligdommen og Jesu tjeneste i helligdommen i himmelen?

Kristus døde én gang for alle på korset som et fullkomment offer for synd. Hans prestetjeneste i helligdommen i himmelen helliggjør oss. Nå som han har gått inn i Det aller helligste, er han vår talsmann i dommen (se 1 Joh 2,1). Nå «er også Kristus ofret én gang for å bære syndene for de mange, og siden skal han for annen gang komme til syne, ikke for syndens skyld, men for å frelse dem som venter på ham» (Hebr 9,28). Med sitt offer og sin midlertjeneste har han tatt et oppgjør med synden. Nå kommer han igjen for dem som «med kjærlighet har ventet på at han skal komme» (2 Tim 4,8).

Les Hebr 6,19.20. Hvorfor innbyr han oss til å følge ham, og hva oppdager vi når vi følger ham?

«Den gjerning Kristus utfører som menneskenes talsmann i helligdommen i himmelen, har like stor betydning for frelsesplanen som hans død på korset. Hans død var begynnelsen til den gjerning han etter oppstandelsen for opp til himmelen for å fullføre. I tro må vi gå gjennom forhenget, ‘dit Jesus gikk inn og åpnet veien for oss’. Der reflekteres lyset fra korset. Der kan vi få en klarere innsikt i frelsens hemmelighet. Menneskets frelse har kostet himmelen uendelig meget. Offeret svarer til de strengeste krav i Guds lov. Jesus har åpnet veien til Faderens trone, og på grunn av hans midlertjeneste kan alle som søker ham i tro, legge frem sine oppriktige ønsker for Gud.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 408–409.

Frelsesplanen er en komplett plan for å løse den store konflikten og redde vår verden fra Satans grep. Jesu liv åpenbarte Guds kjærlighet for en verden i nød og et univers som ser på. Hans død avslørte syndens avskyelighet og skaffet frelse for hele menneskeheten. Hans forbønn i helligdommen i himmelen gir forsoningens velsignelser til alle som i tro rekker ut hånden for å ta imot dem.

Hvordan henger Kristi død på korset sammen med hans forbønn i den himmelske helligdommen, og hvorfor er dommen så viktig for frelsesplanen?

TIL ETTERTANKE:

Legg merke til hvordan Jesu gjerning for oss i dommen og vår rolle beskrives: «Jesus unnskylder ikke deres synder, men viser til deres anger og tro. Han krever tilgivelse for dem, idet han løfter de sårede hendene opp for Faderen og englene og sier: Jeg vet hvem de er. Jeg har tegnet dem i mine hender! ‘Offer for Gud er en knust ånd. Et hjerte som er brutt og knust, ringeakter du ikke, Gud.’ Til ham som anklager hans folk, sier han: ‘Måtte Herren vise deg til rette, Satan! Ja, måtte Herren som har utvalgt Jerusalem, vise deg til rette!’» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 404–405.

«Den kjensgjerning at Guds anerkjente folk blir fremstilt som noen som står for Gud i skitne klær, bør lede alle som bekjenner hans navn, til ydmykhet og hjerteransakelse. De som i sannhet renser sine sjeler ved å lyde sannheten, vil ha ytterst små tanker om seg selv. Jo nøyere de da betrakter Kristi plettfrie karakter, desto sterkere vil deres ønske bli om å bli forvandlet etter hans bilde, og desto mindre renhet og hellighet vil de se hos seg selv. Jo mer de ser på Kristi plettfrie karakter, desto sterkere vil ønsket bli om å bli formet etter hans bilde, og jo mindre renhet eller hellighet vil de se i seg selv. Men mens vi bør innse vår egen syndige tilstand, må vi stole på Kristus som vår rettferdighet, vår helliggjørelse og vår forløsning. Vi kan ikke svare på Satans anklager mot oss. Kristus alene kan legge fram et virkningsfullt forsvar til beste for oss. Han forstår å bringe anklageren til taushet med argumenter som ikke grunner seg på vår fortjeneste, men på hans.» – Ellen G. White: *Testimonies for the Church*, bind 5, s. 471, 472.

«Vi lever nå i tiden for den store soningsdagen. Mens øverstepresten i den gammeltestamentlige offertjenesten gjorde soning for Israel, måtte alle gå i seg selv, bekjenne sin synd og ydmyke seg for Herren, for at de ikke skulle bli utryddet. Slik må alle som gjerne vil at deres navn skal bli stående i livets bok, ydmyke seg for Gud i den korte tiden som er tilbake av nådetiden, angre sin synd og vende om.» – *Alfa og Omega*, bind 7, side 409.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvilke følelser vekkes ved tanken på at Jesus løfter sine sårede hender for oss overfor Far? Hvorfor er dette vårt eneste håp i dommen?
2. Vi lever på forsoningens dag. Forsoning er Guds verk for å frelse fortapte syndere. Hvorfor skulle da en dag som er viet til Guds gjerning for å frelse syndere, være godt nytt?
3. Legg merke til hva Ellen G. White skrev: «Det er bare Kristus som kan føre en effektiv sak for oss. Han er i stand til å bringe anklageren til taushet med argumenter som ikke bygger på våre fortjenester, men på hans.» – *Advent Review and Sabbath Herald*, 2. januar 1908. Hvordan kan du gjøre dette håpet til ditt eget?

BIBELSAMTALE 8

Sabbaten 25. mai 2024

Min representant i maktens korridorer

Tekstene:

- Heb 4,14–16
- Heb 8,1–6
- Heb 9,11–28

OVERSIKT

Når du ikke selv kan være til stede, er det smart å la noen representere deg. Grunnen er selvfølgelig at det er en sak der dine synspunkter og meninger er viktige å formidle, selv om du ikke er fysisk til stede.

På samme måte som kirker i dag er et fysisk sted hvor tilbedelse av Gud finner sted, var tabernaklet og tempelet i gammeltestamentlig tid et fysisk sted der tilbedelse av Gud fant sted. Israels naboer hadde templer og tilbedelsessteder, men Israels helligdom var spesiell i den forstand at både de fysiske omgivelsene og det som foregikk, var styrt av Gud selv. All symbolikken i tempelgudstjenesten ble en måte å fortelle folk om hvordan Gud frelser, hva han vil og hvor stor kjærlighet Gud har til menneskene.

Hvilken verdi har den gamle symbolikken?

For mange er Bibelen en vanskelig bok å forstå. Billedspråket, fortellingene og språkbruken er ofte svært fjernt fra vår hverdag. Omtale av helligdom, tempel, yppersteprest, offer, pakter og andre spennende ting krever ofte en forklaring hvis de skal gi mening for oss i dag. En religiøst innstilt person på Jesu tid forstod disse bildene mye bedre. Hvilken verdi har omtalen av helligdommen for oss i dag? Paulus forsøkte å formidle noe uforståelig til sin samtid og til mennesker som hadde vokst opp i en annen kultur. Når Paulus snakker om tro, frelse, synd og Guds rike, var hans utfordring kanskje like stor som vår utfordring når vi kommuniserer med mennesker i den vestlige verden i dag. Hvilken betydning kan disse symbolene og bildene ha for mennesker i dag? Hva kan vi lære av disse bildene?

Hvor er helligdommen og hva skjer?

Når Hebreerbrevet snakker om jødernes tempel og sammenligner det med et tempel i himmelen, hvor er fokuset hans? Hva er Guds helligdom, og hvor er den? Hva foregår i denne helligdommen? Det faktum at Bibelen bruker så mye plass på å snakke om helligdommen, tyder på at det er et viktig tema. Hva kan jeg lære om Gud gjennom helligdommen? Hvilke praktiske konsekvenser kan dette få for mitt liv og min tro? Hvis det å tjene i en helligdom ikke gir mening for oss i vår kultur, hvordan kan vi da forstå hva Gud ønsker å fortelle oss? Kan det være at vi har en representant som også er vår forsvarer i en rettssal? Hva betyr det for deg å ha noen som forstår deg fullt ut, vil ditt beste og står på din side? Er det slik Gud er? Hvorfor (ikke)?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ Hebr 4,14–16 | Vakker og vanskelig

Denne vakre teksten forteller at når vi møter prøvelser og lidelse og kanskje til og med forfølgelse, så har vi en av våre egne i maktens korridorer som vet hva lidelse og forsakelse er. Men denne teksten har også skapt uendelig mye splid og diskusjon av folk som tolker den mer generelt. For hva betyr egentlig «prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd.» Jesus ble aldri fristet til å se porno på PC'en. Han opplevde aldri smerten ved å se sitt barn lide av en forferdelig skade eller sykdom. Han ble aldri fristet til å ha en opprivende diskusjon med ektefellen. Og Kjente han samme dragning som oss mot å gjøre ting som skader og sårer? Eller betyr «uten synd» at han ble prøvet, men uten å kjenne på denne ødelagtheten inni seg.

To analogier kan kanskje hjelpe oss?

- 1) Tenk på noe du IKKE føler dragning mot. For mange vil det å være utro med en av samme kjønn ikke utgjøre en sannsynlig fristelse. Eller å ta heroin eller stjele småting i butikken. Svært mange går rundt og kjenner ingen dragning mot dette. Om de blir fristet, er det lett å si nei. Kan det være slik Jesus hadde det med synd? Han ble fristet, men opplevde ingen indre dragning mot det?
- 2) Om du holder på drukne i elva, vil du da helst ha en redningsmann som kaver omkring i samme strømmen, eller en som står med ett ben trygt plantet på land. Kommer du til å si: Nei, du kan ikke hjelpe meg for du har ikke falt i elva ennå? Hele poenget er at han KAN hjelpe deg fordi han ikke er tatt av den samme strømmen. Det at Jesus er renere og sterkere enn oss, betyr ikke at han ikke kan hjelpe oss, men det motsatte.

Føler du deg nå fristet til å argumentere heftig for at du har rett i disse spørsmålene, eller føler du en dragning mot å lytte respektfullt og oppriktig nysgjerrig til hva de andre tenker om dette, for både å lære og for å bli bedre kjent med dem?

➔ Hebr 8,1-6 | Gode forbindelser

På Det nye testamentets tid, skjedde alle viktige ting ved hjelp av nettverk. Man måtte kjenne noen som kjente noen som kunne tale ens sak for de mektige. En venn eller ene betrodd slave av den man ville ha tak i, kunne formidle kontakt. Om man selv var venner med sønnen til den mektige, var naturligvis veien vid åpen. Det var slik samfunnet fungerte. Jo større makt personen hadde, jo vanskeligere var det å få tilgang, og desto viktigere å kjenne en døråpner. Men vi har altså ifølge Hebreerbrevet vår egen storebror ved Guds høyre hånd (Hebr 2,11-14). Vi har de beste forbindelser noen kan ønske seg. En som har vært en av oss, har nå direkte tilgang. Dette var et mektig mentalt bilde. Johannes går kanskje enda lenger i Joh 16,26-28).

Hvilke bilder av Gud/Jesus hjelper deg til et tillitsfullt bønneliv?

➔ Hebr 9,11-28 | Merkelig tekst

Tanken om at noe i himmelen må renses blir av mange bibelkommentarer sett på som så underlig, at de ikke en gang gidder prøve å forklare det. Men tanken kommer fra Det gamle testamente, der Gud bor midt iblant sitt folk – i telhellighdommen. Synder som ikke ble sonet, fjern-forurenset selve hovedkvarteret for hele folket. Himmelen var i gammeltestamentlig tankegang ikke langt borte, men en annen dimensjon. Like nær oss som luften vi puster. At Gud identifiserer seg så nært med «prosjekt jorden» at vår dårlige forvaltning av livet og planeten også forurenser hans navn og rykte og selve det guddommelige hovedkvarteret, er et enormt vitnesbyrd om Guds kjærlighet og nærhet til oss. Da Jesus gav livet sitt, beseiret synd og død og for opp til himmelen som representant for en ny menneskehet og en ny tidsalder ble hele prosjektet Jorden renses for anklagene om at Gud ikke gjorde nok for å løse syndeproblemet.

ETTERTANKE

Hva tenker du var den lengste veien for Jesus: Fra himmelen til krybben, eller fra krybben til Golgata?

Ifølge Hebreerbrevet ble Jesus menneske for alltid. Han er fremdeles menneskenes representant i himmelen. Hva gjør det med ditt gudsbilde?

25. mai

PÅ FLUKT FRA KIRKEN, DEL 1

Av Andrew McChesney

Kirken var det siste stedet Aneliya ønsket å gå. Hun vokste opp i en familie som fulgte en Ikke-kristen verdensreligion, og i over 40 år hadde hun besøkt sitt eget gudshus i forbindelse med høytider og dyrefringer. Derfor kom det som et sjokk da ektemannen og den 20 år gamle sønnen Rosen ble tilbudt en bibel av en fremmed på gaten.

«Ta denne og bli med på møtet vårt i kveld», sa den fremmede. Han sa at det også ville være forfriskninger.

Hjemme hos Aneliya ble invitasjonen møtt med motvilje. «Hva skal vi gjøre der?» sa hun. «Jeg vil ikke dra dit. Jeg tilhører en annen religion».

Men Rosen ville gjerne gå i kirken.

«Kom», sa han. «Vi skal spise og høre på noen ting».

Alle fem medlemmene i flyktningfamilien dro til møtet i den europeiske byen. De hilste på kirkens medlemmer, drakk te og spiste kake sammen med dem. Under kirkeprogrammet hørte Aneliya folk snakke om Jesus, men hun forsto ikke ordene.

«Hva snakker de om?» lurte hun på. Det var en normal reaksjon for en med hennes trosbakgrunn når hun først ble eksponert for Bibelen.

Rosen ble imidlertid fascinert av møtet. Etterpå begynte han å studere Bibelen sammen med Paul, den fremmede som hadde tilbudt ham Bibelen på gaten. Det tok ikke lang tid før Rosen ba moren om å bli med til kirken for å døpe ham.

Kirken var det siste stedet Aneliya ønsket å gå. «Jeg skjønner ikke hva en dåp er», sa hun. «Jeg vil ikke gå dit». Rosen ble døpt uten henne.

Så ble Aneliya og familien kastet ut av leiligheten de leide. De hadde penger til husleie, men fant ikke noe sted å bo. Kirkens medlemmer deltok i letingen, men uten resultat. Menighetsmedlemmene inviterte familien til å bo midlertidig i klasserommet til barnas sabbatsskole.

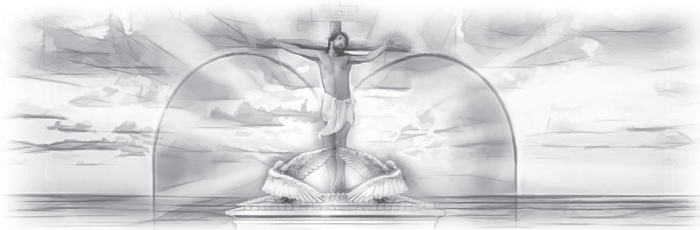
Kirken var det siste stedet Aneliya ønsket å gå. Men hun hadde ikke noe valg. Hun og familien bodde i kirken i syv måneder. I løpet av den tiden besøkte Paul familien og leste fra Bibelen. Aneliya lurte på hvorfor han leste i Bibelen. Hun var overbevist om at bare religionens hellige skrifter inneholdt sannheten. Hun lurte på: «Hvordan kan denne Bibelen hjelpe meg med å få en leilighet? Hvorfor finner vi ikke en leilighet?»

På sabbatene inviterte Paul familien til å delta på gudstjenester. Aneliya flyktet. Da hun så at gudstjenesten begynte, løp hun ut døren. Men den 22 år gamle sønnen hennes, Sergei, ble rørt av det han hørte. Han lot seg døpe.

Etter at familien hadde funnet et nytt hjem, begynte begge Aneliyas sønner å trygle henne om å tenke på Jesus.

Takk for din støtte til Adventistmisjonen, hvis globale misjonssentre hjelper til med å lære opp mennesker til å dele de gode nyhetene om frelse med verdifulle mennesker fra andre verdensreligioner. Du finner mer informasjon på globalmissioncenters.org. Historien avsluttes neste uke.

Grunnlaget for Guds styre

Bakgrunnsstoff:

Åp 14,6–12; Fork 12,13.14; Ordsp 28,9; Dan 7,25.

Minnevers:

Dragen ble rasende på kvinnen og dro av sted for å føre krig mot de andre i hennes ætt, mot dem som følger Guds bud og holder fast på vitnesbyrdet om Jesus. (Åp 12,17).

Gjennom bibelstudier oppdaget adventistene betydningen av loven i Det aller helligste i den himmelske helligdommen. I sentrum av Guds lov oppdaget de også betydningen av sabbaten, det fjerde budet. Mer enn noe annet identifiserer dette budet Gud som vår Skaper, grunnlaget for all sann tilbedelse – et tema som vil være spesielt relevant i den siste tiden av jordens historie (se Åp 14,6–12).

Satans mål har fra første stund vært å hindre tilbedelsen av Gud ved å undergrave Guds lov. Han vet at å bryte ett punkt gjør en «skyldig i å bryte dem alle» (Jak 2,10), og derfor oppmuntrer han folk til å overtre Guds lov. Satan hater sabbaten fordi den minner om Skaperen og hvordan han skal tilbes. Men den er også nedfelt i Guds lov i Det aller helligste i den himmelske helligdommen. Siden det er loven som sier hva som er synd, må Guds lov, inkludert sabbatsbudet, gjelde så lenge mennesker ønsker å være trofaste mot Gud.

Målet med dette studiet er å vise sammenhengen mellom helligdommen, Guds lov, sabbaten og den forestående krisen omkring dyrets merke. Vi vil også se på hva sabbaten betyr for en generasjon i endetiden.

HELLIGDOMMEN OG LOVEN

Les Åp 11,19.2; 2 Mos 25,16; 2 Mos 31,18 og Åp 12,17. Hva viser disse versene at befant seg i paktens ark i Det aller helligste i helligdommen?

Soningsdagen var en dommens dag. Hele Israel var pålagt å ta del i denne begivenheten ved å omvende seg, ransake sin sjel og avstå fra alt arbeid (se 3 Mos 23,29–31). Bare på denne dagen skulle ypperstepresten gå inn i Det aller helligste og gjøre soning for synd. Der, i det innerste rommet i helligdommen, sto paktens ark. I arken lå Guds lov med de ti bud, skrevet på steintavler. Arkens gulldeksel ble kalt nådestolen, der blod ble stenket for å rense helligdommen for synd. Guds nærvær viste seg i stråleglansen over nådestolen. Alle ofringene åpenbarte Guds barmhjertighet mot syndige mennesker, men soningsdagen viser at synden huskes frem til dommens dag (Hebr 10,3). Faktisk ville synden bli fullstendig utslettet århundrer senere gjennom Krisit blod. Det er ved troen på hans blod vi kan bli renset fra synd. (1 Pet 1,18.19). Der, i Guds nærvær, forenes nåde og rettferdighet på en vakker måte.

Da apostelen Johannes så inn i den himmelske helligdommen, så han «Guds tempel ... åpnet» og «paktskisten» viste seg (Åp 11,19). «I Det aller helligste i himmelen oppbevares Guds lov, den loven som Gud selv forkynte under tordendrønn på Sinai, og som han skrev med sin egen finger på steintavlene.

Guds lov i den himmelske helligdom er selve originalen, og budene som Gud skrev på steintavlene og som er gjengitt i Mosebøkene, var en nøyaktig kopi. De som oppfattet dette viktige forhold, ble klar over at Guds lov er hellig og uforanderlig.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 363.

Da de første adventistene studerte Bibelens lære om helligdommen, innså de betydningen av Guds lov og sabbaten i sentrum av Guds lov. De tenkte at hvis Guds lov var avbildet i paktens ark i helligdommen i himmelen, kunne den umulig være avskaffet på korset.

Tenk på sabbaten, som kommer til oss i en fart av 1600 kilometer i timen hver eneste uke. Hva burde det si oss om skapelseslærens betydning? Hvilken annen lære har en så sterk og regelmessig tilbakevendende påminnelse?

GUDS LOVS UFORANDERLIGHET

Les Matt 5,17.18; Sal 111,7.8; Fork 12,13.14; 1 Joh 5,3; og Ordsp 28,9. Hva sier disse bibelstedene om den kristnes forhold til loven?

Syvendedagsadventistene følger i de protestantiske reformatorenes fotspor, de som forsvarte Guds lovs hellighet. Legg merke til denne sterke uttalelsen fra John Wesley: «Den rituelle eller seremonielle loven som Moses overleverte israelittene, og som inneholdt alle påbud og forordninger knyttet til de gamle ofringene og templetjenesten, kom Herren for å ødelegge, oppløse og fullstendig avskaffe. ... Men moralloven, som er nedfelt i de ti bud og håndhevet av profetene, tok han ikke bort. Han kom ikke for å oppheve noen del av den. Dette er en lov som aldri kan brytes, og som 'står fast som et trofast vitne i himmelen' ... Enhver del av denne loven må bestå for hele menneskeheten og til alle tider, for den er ikke avhengig av tid eller sted eller andre omstendigheter som kan forandres, men av Guds og menneskets natur og deres uforanderlige forhold til hverandre.» – Upon Our Lord's Sermon on the Mount, Discourse V, *John Wesley's Sermons: An Anthology* (Nashville, TN: Abingdon Press, 1991), s. 208, 209.

Sammenlign 2 Mos 34,5–7 med Rom 7,11.12; Sal 19,8–12; Sal 89,15; og Sal 119,142.172. Hva sies om forholdet mellom Guds lov og Guds karakter?

Satan hater Guds lov fordi den er en avskrift av hans karakter, grunnlaget for hans trone og menneskehetens moralske grunnlag. «Hvis helligdommen på jorden var et bilde av helligdommen i himmelen, kunne ingen unngå å se at loven i paktkisten på jorden var en tro kopi av loven i paktkisten i himmelen. A godta sannheten om den himmelske helligdom måtte medføre at man aksepterte kravene i Guds lov og dermed sabbatens gyldighet ifølge det fjerde bud. Dette forklarer den bitre og beslutsomme motstand mot den systematiske tolkning av Bibelen som klarla Kristi tjeneste i den himmelske helligdom.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 364.

Hvilke grunner oppgir folk ofte for å si at vi ikke lenger behøver å holde de ti bud? Hva tror du egentlig ligger bak?

SABBATEN OG LOVEN

Les Åp 14,6.7; Åp 4,11; 1 Mos 2,1–3; og 2 Mos 20,8–11. Hvilken sammenheng er det mellom skapelsen, sabbaten og Guds lov?

Skaperverket viser hvor verdifulle vi er i Guds øyne. Vi er ikke alene i universet, og vi er heller ikke en genetisk tilfeldighet. Det vanlige vitenskapelige bildet av livets opprinnelse, som har blitt plukket opp av nyhetsmediene og populærkulturen, gir med andre ord et syn på vår opprinnelse som er uforenlig med Bibelens beretning.

Vi er her fordi Jesus skapte oss. Og han er verdig vår tilbedelse, ikke bare fordi han skapte oss, men også fordi han frikjøpte oss. Skapelsen og gjenløsningen er kjernen i all sann tilbedelse. Derfor er sabbaten viktig for å forstå frelsesplanen. Sabbaten forteller om Skaperens omsorg og Frelserens kjærlighet.

Ved slutten av skapelsesuken hvilte Gud i skjønnheten og majesteten i den verdenen han hadde skapt. Han hvilte også som et eksempel for oss. Sabbaten er en ukentlig pause for å prise den som skapte oss. Når vi tilber på sabbaten, åpner vi hjertet for å ta imot den velsignelsen han har lagt inn i kun denne dagen, og ikke i noen annen dag.

Sabbaten peker mot en Skaper som elsket oss så høyt at han ikke forlot oss da vi kom på avveie fra det han ville med oss. Sabbaten er et evig symbol på vår hvile i ham. Den er et spesielt tegn på lojalitet mot Skaperen (Esek 20,12.20). Den er et symbol på hvile, ikke på gjerninger, på nåde, ikke på lovishet, på trygghet, ikke på fordømmelse, på avhengighet av Gud for å bli frelst, ikke av oss selv. Sann sabbats-hvile er nådens hvile i Guds kjærlige armer, han som skapte oss, han som forløste oss, og han som kommer igjen for å hente oss.

Budskapet i Åp 14, Guds endetidsbudskap til verden, oppfordrer folk til å hvile i hans kjærlighet og omsorg hver sabbat. Det kaller oss til å huske han som skapte oss og gi ham ære. Å holde sabbat er også et bindeledd mellom Edens fullkommenhet og herligheten i den nye himmel og den nye jord som skal komme. Den minner oss om at Edens herlighet en dag skal gjenopprettes.

De fleste syvendedags-adventister har blitt beskyldt for å være loviske, og denne beskyldningen er vanligvis knyttet til vår overholdelse av sabbaten. Snakk om sabbaten som et symbol på frelse og rettferdighet ved tro. Hvorfor kan det å adlyde Guds bud om å hvile få folk til å tro at vi prøver å arbeide oss til himmelen?

DYRETS MERKE

Les Åp 12,12.17 og Åp 13,7. Hvordan viser disse tekstene Satans vrede? Hvorfor er djevelen så sint på Guds folk i endetiden?

Åp 12 skisserer den kosmiske konflikten mellom Kristus og Satan gjennom tidene. Den kulminerer med Satans siste angrep på Guds folk. Åp 13 viser oss dragens to allierte: dyret fra havet og dyret fra jorden. Disse to maktene går sammen med ham i krigen mot Guds folk.

Les Åp 13,4.8.12.15 og Åp 14,7.9–11. (Se også Åp 15,4; 16,2; 19,20; 20,4; 22,9.) Hvilket viktig tema går igjen i alle disse versene?

Legg merke til kontrasten. Enten tilber folk Skaperen, eller så tilber de noe annet. Skaperen er verdig tilbedelse (Åp 5,9). Konflikten mellom Kristus og Satan begynte i himmelen og handlet om tilbedelse: «Jeg vil stige opp på haugen av skyer og gjøre meg lik Den høyeste.» (Jes 14,14). Satan ville ha den tilbedelsen som bare tilhører Skaperen. Ifølge Åp 13 lykkes han med dette ved hjelp av dyret fra jorden (Åp 13,4).

En sammenligning med Dan 7 viser at dette landdyret er det samme som det lille hornet som forsøker «å forandre tider og lover» og utøver myndighet i 1260 profetiske «dager», det vil si i 1260 år (Dan 7,25; jf. Åp 13,5; se Studium 6). Den eneste delen av Guds ti bud som handler om tid, er det fjerde bud. Denne kirken har forsøkt å endre gudstjenestedagen fra lørdag, den syvende dagen, til søndag, den første dagen i uken.

Når en jordisk makt prøver å endre gudstjenestedagen som Gud selv har gitt som et tegn på sin autoritet (2 Mos 31,13; Esek 20,12.20), er det et forsøk på å tilrane seg Guds autoritet på et grunnleggende nivå. Det er altså dette punktet den endelige konflikten om sann og falsk gudsdyrkelse dreier seg om.

Derfor identifiserer Åpenbaringen det folket som er trofast mot Gud, som «de som holder seg til Guds bud» (Åp 12,17; Åp 14,12). Dette inkluderer syvendedags-sabbaten, ikke søndag. De som nekter å følge de tre englenes siste kall om å tilbe Gud på hans hellige dag (Jes 58,13) og tilber dyret på hans falske sabbat, søndag, vil ta imot dyrets merke (se Studium 11).

DE TRE ENGLEBUDSKAPENE

I Åpenbaringen 14,7 roper den første engelen med høy røst: «Frykt Gud og gi ham æren! For nå er timen kommet da han skal holde dom. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, hav og kilder!». Himmelen ber oss vise Skaperen vår høyeste troskap og inderlige tilbedelse i lys av den forestående dommen.

Den andre engelen sier: «Falt, falt er Babylon den store, hun som har skjenket alle folkeslag med vredens vin fra sitt horeri.» (Åp 14,8). Babylon står for et frafallent religiøst system som har forkastet den første engelens budskap til fordel for et falskt tilbedelsessystem. Derfor advarer Åp 14,9–11 mot å tilbe «dyret og bildet av det». Her presenteres to motstridende valg – tilbedelse av Skaperen eller tilbedelse av dyret. Hvert eneste menneske kommer til å ta sin endelige, ugjenkallelige beslutning om hvem som har dets fulle troskap – Jesus eller Satan.

Les Åp 14,12. Hva er de to kjennetegnene på dem som nekter å tilbe dyret? Hvorfor er begge disse kjennetegnene viktige?

Gud vil ha et endetidsfolk som er tro mot ham i møte med historiens største motstand og voldsomste forfølgelse. Med Kristi rettferdighet som gave vil de leve et liv i nåde og lydighet. Tilbedelse av Skaperen står i direkte motsetning til tilbedelse av dyret og viser seg i overholdelse av Guds bud. Den endelige konflikten om troskap mot Kristus eller troskap mot dyrets makt dreier seg om tilbedelse, og i sentrum for denne store striden mellom godt og ondt står sabbaten.

Frelserens trofaste etterfølgere vil ikke bare ha troen «på Jesus», de vil også ha «Jesu tro». Jesu tro er en tro som er så dyp, så tillitsfull og forpliktende at alle helvetes demoner og alle verdens prøvelser ikke kan rukke ved den. Det er en tro som stoler når den ikke kan se, tror når den ikke kan forklare hvorfor, og håper når den ikke kan forstå. Denne «Jesu tro» er en gave vi mottar i tro. Den vil bære oss gjennom krisen som ligger foran. Når den endelige krisen bryter ut og vi står overfor økonomisk boikott, forfølgelse, fengsel og død, vil Jesu tro bære oss gjennom jordens siste timer frem til Jesus kommer tilbake.

[Ifølge lekseforfatteren har den siste «rest» en tro som kan likestilles med Jesu tro og de skal være like rene som ham. Dette bygger han på forestillingen om at ordene i Åp 14,12 bør leses som «Jesu tro» og ikke bare «troen på Jesus». Dermed kan han skrive i lekse 13: «Deres høyeste ønske er å gjøre ham til lags i alle ting, slik at de ved Den hellige ånds gjerning vil bli like rene som han er ren.» O.a.]

Hvordan forbereder Gud din tro i dag på det som kommer i fremtiden?

TIL ETTERTANKE:

«I mangel av bibelsk støtte for sitt syn var det mange som utrettelig og uten selv å vite det brukte de samme talemåter som Kristus og apostlene ble møtt med: 'Hvordan kan det være at fremtredende religiøse ledere ikke forstår dette med sabbaten? Bare noen få tror det samme som dere. Det er utenkelig at dere har rett og at alle de lærde i verden tar feil.'

For å tilbakevise slike påstander behøvde de bare å sitere Bibelen og minne om hvordan Herren gjennom tidene hadde ledet sitt folk.

Men kristne i tidligere tider holdt søndag i den tro at det var den bibelske sabbat. Den dag i dag finnes det oppriktige kristne i alle kirkesamfunn, også i den katolske leir, som ærlig tror at søndag er den hviledagen Gud har innstiftet. Herren aksepterer deres oppriktighet og gode vilje. Men når helligholdelsen av søndag blir gjennomført ved lov, og verden blir opplyst om plikten til å holde den sanne sabbat, vil de som overtrer Guds bud for å lyde et påbud som bare er basert på romerkirkens autoritet, sette pavemakten over Gud. De hyller romerkirken og den makten som håndhever det som Rom har påbudt. De tilber 'dyret' og dets 'bilde'.

Når menneskene forkaster den dagen som Gud har sagt er tegnet på hans autoritet, og i stedet helligholder den dagen som romerkirken har valgt som et tegn på sin suverenitet, aksepterer de tegnet på lydighet mot romerkirken, nemlig «dyrets merke». Først når dette er blitt tydelig fremholdt, og folk er stilt på valg mellom Guds bud og menneskebud, vil de som fortsetter å overtre Guds bud, ta 'dyrets merke'.» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 7, side 382, 376.

Spørsmål til drøftelse:

1. Verden endrer seg fort og dramatisk. Hvorfor må vi være årvåkne slik at vi ikke er uforberedt når den siste dagen kommer?
2. Hvordan stemmer en forståelse av dommen og Guds lov overens med det faktum at vi er frelst av nåde alene?
3. Hvordan kan du vitne for dem som ikke forstår betydningen av den sanne sabbaten og oppriktig holder søndag, den første dagen i uken?
4. Hvilke farer ligger i foreningen av kirke og statsmakt? Hvordan skal vi som kristne forholde oss til myndighetene?

BIBELSAMTALE 9

Sabbaten 1. juni 2024

Grunnlaget for Guds rike

Tekstene:

- Åp 12,7–18
- Åp 13,1–18
- Rom 2

OVERSIKT

Det kan være vanskelig å forholde seg til alt det onde som skjer i verden, samtidig som kirken forkynner en kjærlig og god Gud. Når man mister noen man er glad i i sykdom og død, eller selv opplever kamp og motgang, kan det være vanskelig å gjenkjenne Guds kjærlighet og rike.

Hvordan kan vi forene den bibelske forestillingen om en krig i himmelen, en djevelsk plan for verden, menneskelig lidelse og en kjærlig Gud som har kontroll?

Når det gode og Guds rike synes å være langt borte, hvordan kan jeg da leve i troen på at Gud bryr seg om meg?

Åpenbaringsboken inneholder mange bilder av kampen mellom Gud og djevelens rike. Hvordan kan jeg forholde meg til dette og samtidig føle meg trygg?

En vanlig tro

«Loven og profetene» er et begrep vi finner hos Jesus. Det gjenspeiler holdningen Jesu samtid hadde til sine religiøse normer. Å være «lovkyndig» var ettertraktet, og de som kjente Guds vilje på denne måten, ble både respektert og lyttet til.

Hvorfor har vi lover og regler? Hvordan påvirker det folks atferd når vi fjerner lover og regler? Hvordan påvirker det folks tro å ha lover, regler og tradisjoner? Og hva kan være fallgruvene når dette blir for fastlåst? Hvem definerer disse lovene, og hva er konsekvensene av å bryte dem? Hvordan spiller regler og lover inn i kampen mellom det gode og det onde i Johannes' åpenbaring?

Er de ti bud Guds rikes grunnlov?

Hvis vi mennesker bare fulgte de ti bud slik de står, på samme måte som vi følger fartsgrensen, ville vi da alle bli frelst? Er Gud bundet av de ti bud som eneste grunnlag for sitt styre? Hvorfor synes mange å forklare religion i juridiske termer? Hvorfor er det så mye snakk om «enten/eller» i religiøse kretser? Når vi leser hvordan Jesus forholdt seg til religiøse normer og lover, der han også definerte Guds lov på en mer variert måte enn sine samtidige, hvordan kan vi da bedre forstå rekkevidden av Guds lover? Hvordan skal vi som mennesker forholde oss til dette? Hvordan finner vi skjønnheten i Guds lover og prinsipper, og hva har lover og regler med min frelse å gjøre? Kan grunnlaget for Guds rike uttrykkes i prinsipper som strekker seg utover de ti bud?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ Åp 12,7-18 | På det seirende laget

Johannes åpenbaring, Bibelens siste bok, tilhører en litterær sjanger som kalles apokalypse. Ordet apokalypse kommer fra det greske ordet apokalypsis som betyr «åpenbaring, avdekking».

Det er kristne som har blandende følelser for Åpenbaringen. I sin innledning til Åpenbaringen skrev Martin Luther i 1522 at han anså boken for å være verken apostolisk eller profetisk.

I Johannes åpenbaring viser Jesus til Johannes, og oss, det som skal skje, og Han gir en velsignelse til enhver som leser boken (Åp 1,1-3).

I Åp 12,7–18 fortelles det om en krig i himmelen mellom Mikael og engler hans – og dragen og dragens engler. Krigen i himmelen blir vunnet, og krigen fortsetter på jorden.

Sammenlign 1 Mos 3,15 og Åp 12,9-12. Hvem er dragen? Hvordan kan budskapet fra 1. Mosebok gi håp når vi leser Åp 12?

Krigen i himmelen fortsatte på jorden. Hvordan fikk kvinnen (Guds folk) hjelp under dragens forfølgelse?

Guds folk beskrives som «dem som følger Guds bud og fast på vitnesbyrdet om Jesus» (12,17). Hvorfor tror du disse to kjennetegnene trekkes fram som en beskrivelse av Guds folk?

➔ Åp 13 | Utholdenhet, tro og visdom

Åpenbaringsboken ble sendt til menighetene i Lilleasia. De opplevde forfølgelse, undertrykkelse, tvang og fangenskap. Det virker som om de to maktene i Åp 13 får lov til å herje uhindret.

Hva oppfordrer Johannes sine lesere gjennom alle tider til å gjøre?

➔ Rom 2 | Kunnskap og sannhet

Romerbrevet kan være krevende å lese. Paulus argumenterer fram og tilbake om lov, frelse og helliggjørelse. Når man leser Romerbrevet er det behov for ettertanke og konsentrasjon.

Hva sier Paulus i Rom 2 om loven? Kan man bli frelst ved å holde loven?

TIL ETTERTANKE

Åpenbaringen 12,7-18 forteller om krig og angrep. I Åp 13 virker det som de to maktene får herje uhindret. I Åp 12 fortelles det om seier. Hva er grunnlaget for seieren?

Å lese Bibelen i sammenheng er et godt lesetips. Les Åp 14. Hvordan kan de som går igjennom vanskelighetene beskrevet i Åp 13 få utholdenhet, tro og visdom.

Hvordan kan Åp 14 gi utholdenhet, tro og visdom oss når vi blir redd og bekymret for det som skjer i eget liv eller i storsamfunnet rundt oss?

1. juni

PÅ FLUKT FRA KIRKEN, DEL 2

Av Andrew McChesney

Etter at to unge flyktninger hadde gitt sitt hjerte til Jesus i en europeisk by, begynte de å trygle moren sin om å tenke på Jesus.

«Mor, vil du ikke bli frelst?» spurte 20 år gamle Rosen. Moren hans, Aneliya, eksploderte som en vulkan. «Jeg kommer aldri til å forlate religionen min!» ropte hun og slo i bordet. «Jeg vil beholde religionen min til jeg dør!»

Hennes 22 år gamle sønn, Sergei, fortalte om hvordan Jesus ble korsfestet for menneskenes synder og gjenoppstod på den tredje dagen.

«Det er umulig at han gjenoppstod», sa Aneliya.

«Hvis du tror på Jesus og dør, vil du også gjenoppstå», sa Sergei.

En dag leste han Johannes 3,36 for moren: «Den som tror på Sønnen, har evig liv. Den som er ulydig mot Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede er og blir over ham.» (NKJV). «Vi dør», sa han til moren, «men når Jesus kommer tilbake, skal vi stå opp fra gravene».

«Min sønn, hvordan skal vi stå opp fra gravene?» spurte hun.

«Vi kommer til å leve igjen, sa han.

Det var et stort spørsmål for Aneliya. Det var det største spørsmålet hun tenkte på. Hvordan var det mulig å gjenoppstå og leve evig?

Mens hun lyttet til sønnene sine, begynte bibelvers som tidligere hadde forvirret henne, å gi mening. Hun begynte å forstå hva Paul, mannen som først hadde invitert familien til kirken, hadde lest for dem fra Bibelen, og hva hun hadde hørt om Jesus under sitt første kirkebesøk. Gleden fylte hjertet hennes. Senere forsto Aneliya at Den hellige ånd hadde kommet inn i hjertet hennes. Snart anerkjente Aneliya Jesus som sin Frelser. Da hun gjorde det, ble hun fylt av et ønske om å tilbringe tid sammen med ham og delta på gudstjenester i kirken.

Så ble den 15 år gamle datteren hennes døpt. Aneliya hadde hoppet over dåpen til de to sønnene sine, men hun gikk til jentas dåp. Etterpå gratulerte hun jenta. «Mor, nå er det din tur», sa jenta.

Sergej underviste moren i Bibelen, og hun studerte også Bibelen på egen hånd. Det vokste frem en tørste i hjertet hennes etter å leve for Kristus. Så kom dagen da hun som 47-åring overga sitt hjerte til Jesus i dåpen. «Det var med stor glede», sier hun i et intervju. «Jeg kan ikke beskrive gleden min. Det var første gang på 47 år at jeg opplevde en slik glede. Jeg trodde og tok imot Jesus Kristus».

I dag er Aneliya 48 år og misjonær for folket sitt. Mannen hennes har tatt imot Bibelen, og til og med foreldrene hans i hjemlandet holder sabbaten. Aneliya holder også bibelstudier i lokalsamfunnet.

«Før hadde jeg lyst til å flykte fra kirken, men nå har jeg fått et ønske om å løpe til kirken», sier hun. «Den hellige ånd førte meg til Gud».

Takk for din støtte til Adventistmisjonen, hvis globale misjonssentre bidrar til å lære opp mennesker til å dele de gode nyhetene om frelse med verdifulle mennesker fra andre verdensreligioner. Du finner mer informasjon på globalmissioncenters.org.

Spiritismen avslørt

Bakgrunnsstoff:

Matt 10,28; Fork 9,5; Jes 8,19.20; Joh 11,11–14.21–25; Åp 16,13.14; Matt 24,23–27; 2 Tess 2,9–12.

Minnevers:

For når befalingen lyder, når erkeengelen roper og Guds basun høres, da skal Herren selv stige ned fra himmelen, og de døde i Kristus skal stå opp først. Deretter skal vi som er igjen og ennå lever, bli rykket bort sammen med dem i skyene for å møte Herren i luften. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid. (1 Tess 4,16.17).

For flere tiår siden kom det frem historier om nær-døden-opplevelser (NDO), der mennesker som døde og så ble vekket til live igjen, fortalte utrolige historier om hva de hadde sett og hørt mens de var «døde». Millioner av mennesker tror nå at slike fortellinger er bevis på at de døde egentlig ikke er døde. Denne troen på spiritismen er et av Satans mest utbredte og effektive bedrag.

Spiritismen begynte faktisk allerede i Edens hage med slangens løgn til Adam og Eva: «Dere skal slett ikke dø!» (1 Mos 3,4). Denne tanken lå også til grunn for en av 1800-tallets største religiøse bevegelser, søstrene Fox' påstand, som senere ble innrømmet å være falsk, om at de kunne motta svar på sine spørsmål fra de dodes ånder.

Målet med dette studiet er å vise at vårt eneste vern mot Satans villfarelser i den siste tid er et personlig forhold til Kristus og en fast forankring i Bibelens lære. Dette inkluderer Bibelens lære om døden, uansett hva våre øyne, ører og hjerter prøver å fortelle oss.

SPIRITISMENS DØDELIGE KONSEKVENSER

Påstanden om at døden egentlig bare er inngangen til en ny fase i livet, bygger på forestillingen om sjelens naturlige udødelighet. Denne hedenske ideen infiltrerte kirken tidlig, da den beveget seg bort fra sitt bibelske fundament i et forsøk på å gjøre troen forståelig for den romerske verden: «Teorien om sjelens udødelighet var en av de falske læresetninger som romerkirken lånte fra hedenskapet og innførte i kristendommen» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 8, side 58.

«Vær ikke redde for dem som dreper kroppen, men ikke kan drepe sjelen. Frykt heller ham som kan ødelegge både sjel og kropp i helvete» (Matt 10,28). Hva kan dette verset si oss om sjelens påståtte udødelighet?

Herren forbød sitt folk å drive med okkultisme av noe slag. De skulle ikke tolerere noen som «spør gjenferd eller spådomsånder til råds eller søker hjelp hos de døde» (5 Mos 18,11). Slike skulle steines til døde (3 Mos 20,27). Straffen var streng, men den skulle beskytte Israel mot tilbedelse av falske guder.

Heksekunst er demonisk. Det lokker mennesker inn i falsk tilbedelse og utgir seg for å være et ekte gudsforhold, men det kan aldri oppfylle hjertets dypeste behov. Spiritisme er kjernen i Satans plan om å kapre verden. Men ved sin nåde og kraft setter Jesus fanger fri fra de ondskapens lenker som binder dem.

Les Fork 9,5; Job 7,7–9; og Jes 8,19,20. Hva sier disse tekstene om døden og kontakt med de døde?

Selv om troen på at de døde kommer rett til himmelen når de dør, er ubibelsk, har den, i likhet med søndagshelligholdelsen, eksistert lenge og er så rotfestet at det er vanskelig for folk å gi slipp på den. Folk tar noen få tekster ut av sin sammenheng for å rettferdiggjøre troen. Men denne falske læren gir dem ingen beskyttelse mot de villfarelsene Satan kan føre dem inn i, spesielt i den siste krisen.

Hvilke erfaringer har du gjort deg når du har forsøkt å forklare de dødes tilstand for andre kristne? Hva, om noe, har du opplevd som effektivt?

DØDEN I GT

Les Sal 6,5; Sal 115,17; 1 Kong 2,10; 1 Kong 11,43 og 1 Kong 14,20. Hva sier disse versene om de dødes tilstand?

GT lærer ikke at sjelen er udødelig. Det lærer heller ikke at de troende etter døden flyr opp til himmelens salighet for all evighet, eller at de vantro stiger ned til helvete etter døden og brenner der i all evighet. Det lærer at døden er en søvn. Kongeboken bruker uttrykket «de gikk til hvile (sov) hos sine fedre» for å beskrive patriarkenes død. I Salmene kalles det en «søvn» (Sal 13,4; se også Sal 90,5). Om døden sier Job at han ikke våkner av søvnen (Job 14,12). Salmisten tilføyer: «Men frikjent skal jeg få se ditt ansikt. Når jeg våkner, skal jeg mettes ved synet av deg.» (Sal 17,15).

Forestillingen om de døde som kroppsløse ånder som svever rundt og kommuniserer med de levende, er ikke bibelsk, men hedensk.

Hvis vi ikke forstår sannheten om døden, er vi åpne for Satans bedrag. «Mange vil bli konfrontert med djevløse ånder som gir seg ut for å være avdøde slektninger eller venner, og som kommer med den mest besnærende vranglære. Disse fremmede vesener vil prøve å påvirke våre ømmeste følelser og vil gjøre mirakler til støtte for det de sier. Vi må være beredt til å møte dem med Bibelens utsagn om at de døde vet slett ingen ting, og at de som viser seg på den måten, er djevløse ånder» – Ellen G. White: *Alfa og Omega*, bind 8, side 67.

Les Dan 12,2 og Job 19,25.26. Hva legger disse versene til om de dødes tilstand?

Døden er en hvile i søvn frem til oppstandelsen. Det finnes ingen kroppsløse ånder som svever rundt og kommuniserer med de levende. Hedningene trodde på en ånde-verden, men israelittene forstod døden som en søvn frem til oppstandelsens morgen. Selv om vi sørger over de døde, bør vi tenke slik om dem som dør i Kristus: De lukker øynene i døden, og samme hvor lang tid det tar før Jesus kommer tilbake, er det neste de vet at det er Jesu gjenkomst. Den første tanken de kan få ved oppstandelsen, er Wow! Jesus kom virkelig snart tilbake!

DØDEN I NT

Les Joh 11,11–14.21–25; 2 Tim 1,10; 1 Kor 15,51–54; og 1 Tess 4,15–17. Hvordan beskriver NTs forfattere døden sammenlignet med beskrivelsen i GT?

Hele Bibelen omtaler døden som en søvn. Minst 53 ganger sidestilles ordet «søvn» med døden i Bibelen. Bibelens forfattere er enige om at det ikke er noen bevisst uuddelig sjel som forlater kroppen rett etter døden.

NT tilføyer en ekstra dimensjon som allerede er antydnet i GT: oppstandelsen ved Kristi gjenkomst.

Evangeliene understreker at det evige liv er i Kristus alene. Alle helvetes demoner kan ikke frarøve de troende vissheten om evig liv. Kristus beseiret døden på korset. Graven kan ikke lenger holde på sine ofre. Kristi oppstandelse er garantien for at alle troende vil gjenoppstå fra graven når han kommer tilbake.

Se på disse ordene fra Paulus: «For hvis døde ikke står opp, er jo heller ikke Kristus stått opp. Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. Da er også de fortapt som har sovnet inn i Kristus.» (1 Kor 15,16–18). Hvordan skal man forstå dette hvis de døde allerede er i himmelens salighet når de dør? Hva mener Paulus med at de er «fortapt» hvis de faktisk allerede er i himmelen?

Hele poenget hos Paulus er at Kristi oppstandelse er grunnlaget for vår oppstandelse og at uten oppstandelsen «er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder», og de døde blir i jorden og er fortapt.

Disse versene stemmer overens med andre bibeltekster om det håpet vi har i oppstandelsen ved Jesu gjenkomst, når vi får «en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere» (1 Pet 1,4). Men hvis de døde alt er i himmelen, hvorfor snakker Peter da om en arv som er «gjemt i himmelen»? Det er tydelig at de troende i NT så frem til Kristi komme og de dodes oppstandelse, og dette håpet inspirerte dem til trofasthet i livets prøvelser.

Hvorfor er oppstandelsen så stort et håp for kristentroen? Hva om vi hadde hatt korset, men ingen oppstandelse? Hvilket håp hadde vi da hatt? Hvorfor er da oppstandelsen en så viktig del av vår tro?

SPIRITISME I DEN SISTE TID: DEL 1

Les Matt 24,5.11.24; 2 Tess 2,7–9; Åp 13,13.14; og Åp 16,13.14. Hvilke bedrag vil folk bli utsatt for i den siste tid?

Djevelen kommer til å bruke «tegn og under» og spektakulære mirakler for å lure folkemassene rett før Jesu komme. Ángel Rodríguez kommer med denne treffende kommentaren til de demoniske åndenes forførende kraft: «Deres overtalelsesevne ligger ikke i innholdet i budskapet deres, men i kraften i overnaturlige manifestasjoner som kalles ‘tegn’ eller ‘mirakler’. De utfører/gjør (*poieō*) tegn og appellerer dermed til menneskets følelser snarere enn til dets dømmekraft og rasjonelle evner. Det at disse tegnene utføres av demoner, viser at den samlende kraften i de tre demonenes [dragen, dyret og den falske profeten] budskap er av spiritistisk art – Gud er ikke deres kilde eller opphav. Etter hvert som den kosmiske konflikten nærmer seg sin avslutning, vil demonisk makt tre inn på menneskets historiske arena på en helt ny måte. Spiritismen, som bygger på den ikke-bibelske læren om sjelens udødelighet, vil nærmest ta verden til fange.» – «The Closing of the Cosmic Conflict: The Role of the Three Angels’ Messages», upublisert manuskript, s. 6.

Hvorfor er det farlig å stole på følelsene? Hvilken rolle spiller de i vår troserfaring, på godt og vondt? Hvordan kan Satan omgå tankevirksomheten vår og appellere til følelsene?

«Satan har lenge forberedt seg på sitt siste forsøk på å forføre verden. ... Litt etter litt har han beredt veien for sitt mesterverk av et bedrag ved å utvikle spiritismen. Han har ennå ikke fullbyrdet sine planer, men det vil skje i løpet av den siste rest av tid. ... Med unntak av dem som blir bevart ved Guds kraft og troen på hans Ord, vil hele verden bli feid med i dette bedraget. Menneskene er i ferd med å bli lullet inn i en dødelig trygghet, og de vil bare bli vekket når Guds vrede utgytes.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 561, 562. Vår eneste trygghet er Jesus og hans ord. Det er ikke vanskelig å forstå at millioner, ja milliarder som ikke forstår de dødes tilstand, kan bli revet med av vrangforestillingen om at de døde lever videre etter døden.

Hva er noen av de vanligste villfarelsene som de som forstår at de døde sover, er beskyttet mot?

SPIRITISME I DEN SISTE TID: DEL 2

Vårt håp om frelse er forankret i Kristus. Hans blodige hender ber oss ta imot offeret han har gitt til en uendelig pris. Snart kommer Kristus tilbake for å hente sine. Titus 2,13 kaller Kristi gjenkomst det «salige håp».

Satan vil knuse håpet. Han vil utføre mirakler, tegn og under, alt som kan føre folk bort fra Bibelens sannhet og frelsen i Kristus.

«Her må de hellige ha utholdenhet, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus» (Åp 14,12). I den siste kampen vil Satan gjøre alt han kan for å hindre at vi enten holder «Guds bud» eller har «troen på Jesus», eller begge deler. Derfor må vi være forsiktige med alt som kan få oss til å vende oss bort fra et av disse to kjennetegnene på den siste menighet, selv om det ledsages av tegn, under og mirakler.

Les Matt 24,23–27; 2 Kor 11,13,14; og 2 Tess 2,9–12. Hva sier disse avsnittene om Satans makt til å bedra og hvordan han arbeider?

I siste øyeblikk vil Satan sette i verk sitt siste bedrag: «Snart vil det åpenbare seg fryktinngytende syn av overnaturlig karakter på himmelen, som et tegn på demonenes mirakuløse makt. Djevelånder vil gå ut til jordens konger og til hele verden for å fange dem i bedrag og få dem til å forene seg med Satan i hans siste kamp mot himmelens styre. Med hjelp av disse aktørene vil både herskere og undersåtter bli ført bak lyset. Det vil stå frem personer som utgir seg for å være Kristus selv og gjør krav på den tittel og tilbedelse som tilhører verdens gjennløser. De vil utføre utrolige helbredelsesmirakler og påberope seg åpenbaringer fra himmelen *som motsier Skriftens vitnesbyrd*.

«Som kronen på verket i det store bedragets drama vil Satan selv spille Kristus. Kirken har lenge bekjent seg til Frelserens komme som fullbyrdelsen av sitt håp. Nå vil den store bedrageren få det til å se ut som om Kristus har kommet. På forskjellige steder på jorden vil Satan vise seg blant menneskene som et majestetisk vesen i blendende glans og ligne beskrivelsen av Guds Sønn som Johannes gir i Åpenbaringen. Åp 1,13–15.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 624 (uthevelse tilføydd).

Hvorfor er det så viktig å forstå sannheten om hvordan Kristus kommer tilbake og de døde tilstand for ikke å bli villedet?

TIL ETTERTANKE:

Boken *The Case for Heaven* av Lee Strobel bygger på ideen om at de døde fører en form for bevisst eksistens, og «nær-døden-opplevelser» (NDO) brukes som en del av «beviset». Ett eksempel: «En annen jente, som hadde en NDO under en hjerteoperasjon, sa at hun møtte broren sin i livet etter døden – noe som overrasket henne fordi hun ikke hadde noen bror. Da hun senere ble frisk og fortalte det til faren sin, fortalte han henne for første gang at hun faktisk hadde en bror, men at han hadde dødd før hun ble født.» – Lee Strobel, *The Case for Heaven* (Grand Rapids, MI: Zondervan Books, 2021), s. 69. Strobel sliter imidlertid med å forene tanken om et liv rett etter døden med Bibelens klare lære om at kristne ikke får sin endelige belønning før Kristus kommer tilbake.

Vi har blitt advart: «Mange vil bli konfrontert med djevelske ånder som gir seg ut for å være kjære slektninger eller venner og forkynner de farligste vranglærer. De vil appellere til våre ømmeste sympatier og utføre mirakler for å underbygge sine påstander. Vi må være forberedt på å stå imot dem med Bibelens sannhet om at de døde ikke vet noen ting, og at de som viser seg på denne måten, er djevelens ånder.

Rett foran oss ligger 'den tiden av prøvelser som skal komme over hele verden for å prøve dem som bor på jorden.' Åp 3,10. Alle som ikke har troen fast forankret i Guds ord, vil bli forført og beseiret. Satan arbeider med all urettferdighetens bedrag for å få kontroll over menneskene, og hans bedrag vil hele tiden øke i omfang. Men han kan bare oppnå sitt mål hvis mennesker frivillig gir etter for hans fristelser. De som oppriktig søker å lære sannheten å kjenne og streber etter å rense sjelen ved lydighet, og dermed gjør det de kan for å forberede seg på konflikten, vil finne et trygt forsvar i sannhetens Gud. 'Fordi du har tatt vare på mitt ord om å holde ut, vil jeg bevare deg' (vers 10) er Frelserens løfte. Han vil heller sende hver eneste engel ut av himmelen for å beskytte sitt folk enn å la en eneste sjel som stoler på ham, bli overvunnet av Satan.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 560.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvilke finurlige spiritistiske knep kan Satan bruke for å påvirke sinnet? Hvilken rolle spiller massemedia?
2. Hvordan vil du fortelle om din tro til en venn som nettopp har mistet en av sine kjære og tror at vedkommende er i himmelen? Hva er det passende å si, og hva er ikke passende?

BIBELSAMTALE 10

Sabbaten 8. juni 2024

Åndenes makt

Tekstene:

- 1 Mos 3,1–15
- 5 Mos 18,9–13
- Åp 16,12–16
- 2 Tess 2, 1–12

OVERSIKT

Film og TV viser ofte programmer om livet etter døden, spøkelser, boliger med plagsomme ånder, jakt på overnaturlige krefter, eller kontakt med de døde ånder. Kanskje er det overnaturlige spennende fordi det handler om en verden vi tror finnes, men ikke kan se. Men hvis du tror at de døde lever videre som ånder og spøkelser, kan det være en tro på en åndelig verden som Bibelen advarer mot.

Hvilken kraft eller verden ligger bak magi, det å snakke med de døde, se inn i fremtiden eller delta i tilsynelatende uskyldige selskapsleker der ånder tilkalles? Bibelen selv snakker om fremtiden og en åndelig verden, så hva er det Bibelen advarer mot?

Hvordan skal vi forholde oss til den paranormale verden og samtidig vise forståelse for dem som ikke leser Bibelen? Hvordan kan vi fortelle andre hva Bibelen advarer mot på en forståelig måte? Spiller det noen rolle?

Spøkelseshus

Hadde det ikke vært fint å få kontakt med din avdøde bestemor eller bestefar? Kanskje har de noe viktig å fortelle oss? Mange søker til det overnaturlige for å finne svar på livets vanskelige spørsmål. Det kan være alt fra hjemsøkte hus til å påkalle avdødes ånder via et medium. Hvordan kan dette påvirke mennesker, og hvor lett er det å bli lurt? Er det bare en fare for troende kristne å ha med åndeverdenen å gjøre?

Eksisterer denne åndeverdenen virkelig? Kan man fremkalle de døde ånder? Hvorfor (ikke)? Hvem i Bibelen har sagt: «Dere skal visselig ikke dø»? Hva er forskjellen på tanken om at bestemor sitter i himmelen og ser ned på oss, og det å snakke med henne via et medium?

Immunisering

Hvilken rolle spiller det hva du tror skjer med de døde? Kan man bli immun mot spiritisme hvis man ikke tror at de døde lever videre? Hva er farlig med åndeverdenen som Bibelen advarer mot? På hvilke måter kan åndeverdenen få makt over oss? Kjenner du noen som har hatt med spiritisme å gjøre? Finnes det grader av spiritisme? Er det mer galt å oppsøke en avdød person gjennom et medium enn å lese et horoskop i et blad? Hvorfor (ikke)?

Hvis Gud har lovet å beskytte oss i endetiden, er vi da immune og kan ikke villedes i det hele tatt? Hvis Satan kommer som en lysets engel og forsøker å villedes de troende, hvilken fare er det da ved å tro at «vi gjennomskuer det»? Hvordan kan vi best beskytte oss mot bedrag fra både den virkelige og den overnaturlige verden, og hvordan kan det vi sier gi mening for andre mennesker?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➤ 1 Mos 3,1–15 | Slangen i paradiset

Slangen ankommer på scenen, omkranset av mystikk. En helt bokstavelig lesning hjelper oss ikke her. Skal vi tro at en så viktig historie virkelig er opptatt av hvor slanger egentlig kommer fra og hvordan de ble til krypende vesener? Altså det bokstavelige dyret? Det stemmer ikke en gang – naturens slanger spiser ikke støv (vers 14). Støv er en referanse til døden (se vers 19 også). Dette vesen blir en representant for dødens makt og dødsriket. Hans fristelser er dødelige. Mellom linjene hører vi om et opphøyet vesen, som blir (og skal bli) styrtet ned til dødsriket (Jesaja 14,12).

➤ 5 Mos 18,9–13 | Stol ikke på det okkulte

Mye av det samme, som israelittene her ble advart imot å gjøre bruk av, finnes også i dag. Vi har våre tegntydere, dem som mener å kunne uttale seg om fremtiden basert på ulike fenomener, enten det er planetenes plasseringer (astrologi) eller annen input fra åndelige makter (for eksempel når «clairvoyante» folk kanaliserer). Også i dag forsøker mennesker å oppnå kontakt med de døde av ulike årsaker (lettelse av savn, søking etter råd og lykke). Okkulte metoder handler om å manipulere og oppnå kontroll gjennom magiske teknikker. Men blir man opptatt av å prøve å styre skjebnen sin, så betyr det til slutt lite for én om man lever gudfryktig og nestekjærlig – som er det avgjørende i Guds rike. I stedet underkaster man seg krefter, som ikke vil én det gode. Guds råd til Israel (og til oss) er å hellere høre på profetene han sender (18,15).

➤ Åp 16,12–16 | Urene frosker

I en av Åpenbaringsbokens mange metaforiske vinkler på endetiden og opptakten til dommens dag, får vi her et blikk på bedraget av «kongene i hele verden» og det som skal lede til det store slaget, hvor Gud naturligvis vil seire (Åp 19,19–21). Den falske treenighet (Åp 13) sender nå ut tre ånder.

De ligner på frosker! Frosker var den andre plagen i Egypt (2 Mos 8,1–4). Frosker er i Bibelen sett på som urene dyr (3 Mos 11,41–47). De er slimete og groteske å se på (vil mange si). Dette er åndenes sanne natur, slik Johannes blir vist dem fra det himmelske perspektiv. Slik vil de naturligvis ikke bli oppfattet av kongene, som av disse åndene vil bli overtalt til å slutte seg til det store angrepet på den Høyestes by.

➔ 2 Tess 2, 1-12 | Han får sin makt fra satan

Paulus advarer om «den lovløse» og «fortapelsens sønn», en person som skal komme før Herrens dag. Hvem kan det mon være? Men i enda høyere grad advarer han om den kraft, som ligger bak og «virker allerede» (vers 7). Kapitlet viser hvordan Paulus ikke bare er opptatt av politiske forhold og det synlige, men har en bevissthet om alt som skjer bak kulissene. Hvilke eksempler ser du på det i teksten? Og hvorfor er det viktig for Paulus at menigheten i Tessalonika er oppmerksom på denne virkelighet?

TIL ETTERTANKE

Selv i Bibelen, en inspirert og innsiktsfull bok, blir ikke den åndelige verden helt kartlagt og nøye beskrevet. Vi har ikke en enkel og lineær beskrivelse av Satans historie. Når en fiende plutselig dukker opp i Eden, så er mangelen på en reell introduksjon iøynefallende. Hva som helt presist foregår i den åndelige verden, blir gjerne beskrevet glimtvis med metaforer og symbolikk.

Likevel er denne usynlige verden like virkelig og like avgjørende som vår egen synlige verden. Hvordan kan vi forholde oss til dens trusler på en sunn og realistisk måte? Hvordan kan man tro på ånder uten å fremstå som gal? Hvordan kan man unngå spekulasjon om hva som foregår bak kulissene, samtidig som man tar på alvor dets store betydning for våre liv? Den åndelige virkelighet har innflytelse på både det enkelte menneskes daglige valg og på de store politiske omveltninger i verden. Hvordan kan vi sikre oss og holde oss til Gud i denne komplekse, dels synlige, dels usynlige virkelighet?

8. juni

UNÅDD BY I NIGERIA

Av Andrew McChesney

Den nigerianske byen Umuacha ligger ved et strategisk viktig veikryss sørøst i Nigeria. Byen kan skryte av et stort marked som daglig tiltrekker seg folk fra nabobyene. Men den manglet en syvendedags adventistkirke.

Fraværet av en adventistkirke var oppsiktsvekkende, for mer enn 70 år tidligere var det blitt etablert adventistkirker i alle de omkringliggende byene. Til og med hovedkvarteret til Adventistkirkens Aba North Conference lå i nærheten. Men Umuacha hadde ingen kirke.

Hvorfor ikke?

Den første kirken åpnet i Umuacha mer enn 80 år tidligere, og den bestemte seg for å være den eneste kirken i byen. Men etter hvert som årene gikk, solgte innbyggerne i byen jorda si til folk utenfra, som i sin tur bygde sine egne kirker. Den eldste kirken aksepterte nykommerne, men alle erklærte at adventistene, som feiret gudstjeneste på en annen dag, aldri ville være velkomne.

Adventistmenighetene i nabobyene slet med å nå ut til Umuacha. Når de forsøkte å organisere evangeliserende møter, var det ingen som ville gi dem et møtested. Håpet ble vekket da menigheten i nabobyen Mba gjennomførte et to ukers evangeliseringsmøte utenfor byen og deretter åpnet en sabbatsskole. Men sabbatsskolen ble stengt etter bare tre måneder. Senere holdt ungdommer fra Mba bibelstudier som førte flere Umuacha-familier til Mba-kirken på sabbatene. Men familiene sluttet å delta da naboene kastet stein på dem.

I 2021 la Aba Nord-konferansen nye planer for evangeliseringsmøter i Umuacha, men slet igjen med å finne et sted. En grunneier gikk med på å arrangere teltmøter, men ombestemte seg brått. Ytterligere forsøk mislyktes både det året og i 2022. Det virket håpløst.

Så gjorde et kirkemedlem, Christian, et nytt forsøk på å finne et sted. Mens han lette, møtte han Chilaka, eieren av en skole.

«Du som løper rundt, hva leter du etter?» spurte skoleeieren.

«Det virker som om jeg leter etter deg», svarte Christian.

Etter en diskusjon tilbød skoleeieren eiendommen til møtene. Christian takket takknemlig ja.

I en måned forkynte adventistpredikantene Guds ord i Umuacha. De fikk selskap av et medisinsk team som tok seg av de syke. Til slutt ble 29 dyrebare sjeler døpt. Så donerte noen en tomt, og en adventistkirke åpnet i Umuacha.

«I dag utvikler kirken seg til Guds ære», sier Caleb Uchenna Onyendi, evangeliseringsleder for Aba North Conference.

Guds timing er perfekt, la han til og viste til 2 Mosebok 9,5, der det står: «Og Herren fastsatte en tid og sa: 'I morgen skal Herren gjøre dette i landet'» (NKJV). Og det var nettopp det Herren gjorde i byen Umuacha.

Den forestående konflikten

Bakgrunnsstoff:

Åp 14,7.9.12; Åp 4,11; Åp 13,1.2; Åp 12,3–5.17; Åp 13,11–18.

Minnevers:

Hellige dem i sannheten, ditt ord er sannhet (Joh 17,17).

Det finnes et relativt nytt medisinsk verktøy som kalles en biochip, omtrent på størrelse med et riskorn, som kan implanteres i en pasient. Biochipen inneholder informasjon om pasientens medisinske historie, som kan innhentes ved å føre en ekstern skanner over området der biochipen er satt inn. Noen kristne ser dette som en del av en konspirasjon for å håndheve dyrets merke. For andre har dyrets merke å gjøre med strekkodene på hermetikkbokser, eller det er et mystisk tall på dollarsedler som angivelig summeres til 666. For noen har det å gjøre med frimurerordenen, Illuminati, svarte FN-helikoptre og FN.

Målet med denne ukens studium er å avsløre den kommende konflikten om tilbedelse. Satan vil utfordre Gud ved å forsøke å undergrave Guds lov. Nærmere bestemt vil sabbaten bli midtpunkt i en global konflikt om gudsdyrkelse. Satan hater sabbaten fordi han hater Skaperen. Han vil bruke makt for å bryte vår lojalitet overfor Kristus. Det vil bli en kollisjon mellom ulike trosretninger om den sanne og den falske gudstjenestedagen. Guds siste appell er en oppfordring til troskap mot Kristus tross forfølgelse, økonomisk boikott, fengsling og dødsdom. Denne ukens studie legger vekt på Jesu kraft til å føre oss gjennom verdens siste konflikt.

ÅPENBARINGENS SISTE KONFLIKT

Åpenbaringens budskap er mer enn kryptiske symboler, merkelige dyr og sære bilder. Det handler om evige sannheter fra en kjærlig Gud til en generasjon i endetiden. Konflikten mellom Kristus og Satan begynte i himmelen og handlet om tilbedelse. Det gjør den også når den når sitt klimaks.

Sammenlign Åp 14,7.9 med Åp 4,11. Hva er Åpenbaringens overordnede tema i denne kosmiske konflikten mellom det gode og det onde?

I hele Åpenbaringen er tilbedelse og skapelse uløselig forbundet. I Åp 14,7 oppfordres vi til å tilbe skaperverkets Herre. I lys av evolusjonslæren, som har tatt verden med storm de siste to århundrene, er sabbaten en evig påminnelse om vår identitet. Den er en stadig påminnelse om at vi er skapte vesener, og at Skaperen er verdig vår troskap og tilbedelse. Dette er en av grunnene til at djevelen hater sabbaten.

Les Åp 12,17 og Åp 14,12. Hvordan finner tilbedelsen av Skaperen sitt endelige uttrykk?

Tilbedelse av Skaperen ved å holde Guds bud står i motsetning til tilbedelse av dyret. Gud vil ha et endetidsfolk som er lojale mot ham tross historiens største motstand og heftigste forfølgelse.

«Mens overholdelse av den falske sabbaten, i samsvar med statens lov, og i strid med det fjerde bud, vil være å vise lojalitet mot en makt som står Gud imot, er overholdelse av den sanne sabbat, i lydighet mot Guds lov, et bevis på lojalitet mot Skaperen.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 605.

I Åp 14,12 står det at disse frelserens trofaste etterfølgere vil ha «troen på Jesus» eller «Jesu tro». Jesu tro er en tro som er så dyp at den har tillit når den ikke kan se. Den holder ut når den ikke kan forstå. Den er en gave fra Jesus som vi mottar i tro og som vil bære oss gjennom den kommende konflikten.

Syvendedags-sabbaten er et så grunnleggende symbol på Gud som Skaper at den går helt tilbake til Edens hage. Derfor er det å prøve å tilrane seg den, slik Roma gjorde (se Dan 7,25), det samme som å prøve å tilrane seg Guds autoritet på det mest grunnleggende plan. Hvordan hjelper denne sannheten oss å forstå hvorfor dette kommer til å bli et så omstridt tema i den siste tid?

KRISEN SOM KOMMER

Profetien om dyrets merke i Åp 13 handler om den heftigste og aller verste fasen i Satans krig mot Gud. Helt siden Jesus døde på korset har fienden visst at han er beseiret, men han er bestemt på å ta så mange som mulig med seg i fallet. Hans første strategi i denne kampanjen er bedrag. Når bedrag ikke virker, tyr han til makt. Han står bak dekretet om at alle som nekter å tilbe dyret eller ta imot dyrets merke, skal drepes.

Religionsforfølgelse er jo ikke noe nytt. Det har forekommet helt siden Kain drepte Abel fordi han fulgte Guds bud. Jesus sa at det til og med ville skje blant troende.

Les Joh 16,2; Matt 10,22; 2 Tim 3,12 og 1 Pet 4,12. Hva opplevde menigheten i NT, og hva har det å si for Kristi menighet i endetiden?

Gjennom hele kirkens historie var forfølgelse vanlig. Det skjedde i det heden-ske Roma, men var spesielt påfallende i middelalderkirkens brutale forfølgelse av bibeltro kristne. Dyrets merke er bare det siste leddet i lenken. Som i tidligere tiders forfølgelser er målet å tvinge alle til å innrette seg etter en bestemt tro og et godkjent religionssystem.

Profetien sier at forfølgelsen vil starte med økonomiske tiltak: Ingen kan kjøpe eller selge med mindre de har merket. Alle som nekter å ta imot merket, blir til slutt dømt til døden (Åp 13,15.17).

Djevelen er alt i gang med å forberede bekjennende kristne på å ta dyrets merke når den endelige prøven kommer, ved å oppmuntre dem til å inngå kompromisser. Når det ser ut som hele verden beundrende følger dyret (Åp 13,3), endrer plutselig scenen seg, og det profetiske kameraet rettes mot Guds folk. Åp 14,12 gir oss dette bildet. «Her må de hellige ha utholdenhet, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus.» Guds folk lever i gudfryktig lydighet. Ved hans nåde står de fast når alt rundt dem skjelver. Mens verden følger dyret, følger de Lammets «hvor han så går» (Åp 14,4). I Kristi kraft seirer de over helvetes makter som står oppstilt mot dem. Som vi så i Studium 9, handler den sentrale konflikten mellom det gode og det onde om tilbedelse. Dyret bruker bedrag, og når det ikke fører frem, bruker det makt og tvang.

Hvor raskt lar du økonomiske hensyn gå ut over din sabbatsfeiring?

HVA ER DYRET? DEL 1

Les Åp 13,1.2. Hvor kommer dette dyret fra, og hvem gir det makt?

I Åpenbaringen identifiseres dragen først og fremst som Satan. I Åp 12,3–5 står det at dragen prøvde å tilintetgjøre «guttebarnet» som senere «ble rykket opp til Gud, til hans trone». Det var djevelen som prøvde å knuse Kristus ved hjelp av det hedenske Roma (se Matt 2,16–18). Guds og menneskets erkefiende arbeider gjennom politiske og religiøse institusjoner.

Om denne dyrets makt heter det: «Dragen ga det sin kraft og sin trone og stor makt» (Åp 13,2). Profetien gikk i oppfyllelse flere hundre år senere, da den romerske keiseren Konstantin flyttet hovedstaden fra Roma til det som senere ble kalt Konstantinopel, i dagens Tyrkia. Dermed oppsto det et maktvakuum på keiserens tidligere trone eller sete, keiserbyen Roma. Slik ga det hedenske Roma dyret sitt sete, eller sin hovedstad.

Isaac Backus sa: «Ved å flytte keiserdømmets sete til Konstantinopel ... banet Konstantin vei for at biskopen i Roma kunne opphøye seg over alle mennesker på jord og over himmelens Gud.» – *The Infinite Importance of the Obedience of Faith, and of Separation from the World*, s. 16 (sitert i Le Roy Edwin Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers*, bind 3, s. 213). Ifølge Thomas Hobbes er «pavedømmet ikke noe annet enn gjenferdet av det avdøde Romerriket og sitter kronet på dets grav.» – *Leviathan* (New York: Oxford University Press, 1996), s. 386. En grundig analyse viser at sjødyret i Åp 13 er en frafallen religiøs makt som reiser seg fra Roma og blir et globalt tilbedelsessystem (Åp 13,3.4). Dette dyret er ikke en person, men en religiøs organisasjon som har erstattet sannheten i Guds ord med menneskers påbud.

Les Åp 13,1.6. Hvilket nøkkeldord brukes for å identifisere dyremakten?

Bibelen definerer blasfemi i Joh 10,33 og Luk 5,21 med to eksempler: (1) en mann som utgir seg for å være eller påstår at han er Gud, og (2) en mann som påstår at han har makt til å tilgi synder. Disse anklagene var grunnløse fordi Jesus faktisk er Gud og derfor har rett til å tilgi synder. Pavedømmet har to doktriner som Bibelen kaller blasfemi: det hevder at prestene har makt til å tilgi synder og at paven har Guds privilegier på jorden.

HVA ER DYRET? DEL 2

I stedet for å tilbe dyret, finner Guds folk sin største glede og høyeste fryd i å tilbe ham. Deres lydighet bunner i kjærligheten til ham. De er trofaste mot ham fordi de vet hvor trofast han er mot dem.

Les Åp 13,5. Skriv dette kjennetegnet på linjen nedenfor.

Husk fra Studium 4 at Gud gir oss en nøkkel til å forstå profetisk tid – én profetisk dag tilsvarer ett bokstavelig år (4 Mos 14,34; Esek 4,6). Hvis vi regner ut tidsperioden på 42 måneder som er nevnt i Åp 13,5 med 30-dagers hebraiske måneder, blir det 1260 profetiske dager eller bokstavelige år.

Pavedømmet hadde stor makt fra 538 e.Kr. til 1798 e.Kr. Men da Napoleons general Berthier tok paven til fange i 1798 e.Kr., tok pavedømmets profetiske periode med overhøyhet slutt, og Åpenbaringens profeti gikk i oppfyllelse: «Den som skal i fangenskap, må gå i fangenskap» (Åp 13,10). Slaget mot pavedømmet var alvorlig, men ikke dødelig. Ifølge Åp 13,12 skulle det dødelige såret leges. Pavedømmets makt skulle igjen merkes over hele verden.

I dag ønsker verdens ledere paven velkommen som ambassadør for kirken i Roma og besøker ham jevnlig i Vatikanet. I en verden preget av stor uro er det duket for at paven kan bli den moralske lederen i verden som kan samle mennesker. I sin tale til over 15 000 mennesker som var samlet på Petersplassen i Roma 6. juni 2012, sa pave Benedikt 16.: «Søndag er Herrens, menneskenes og kvinnenens dag, en dag da alle skal kunne være frie, frie for familien og frie for Gud. Ved å forsvare søndag forsvarer vi menneskets frihet.» – https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/en/audiences/2012/documents/hf_ben-xvi_aud_20120606.html. *The Great Controversy* viser hvor denne bevegelsen en dag vil ende opp: «De som respekterer Bibelens sabbat, vil bli fordømt som fiender av lov og orden, som nedbrytere av samfunnets moralske bånd, som årsak til anarki og korrupsjon, og som årsak til Guds dom over jorden. ... De vil bli beskyldt for å være statsfiendtlige. Fra prekestolen vil prester som fornekte den guddommelige lovs gyldighet, forkynne plikten til å lyde myndighetene slik Gud har bestemt det. I lovgivende forsamlinger og domstoler vil de som holder seg til budene, bli feilaktig fremstilt og fordømt.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 592.

Det er vanskelig å forestille seg at noe slikt kan skje, men se hvor raskt verden kan forandre seg. Hva burde disse endringene si oss om hvor raskt endetidens hendelser kan inntreffe?

DYRET FRA JORDEN

Les Åp 13,11–18. Hvordan skiller dette andre dyret seg fra det første dyret i Åp 13?

Det første dyret steg opp av havet; det andre dyret kommer «opp av jorden» (Åp 13,11). Havet representerer «folk og folkemasser og nasjoner og mennesker med ulike tungemål» (Åp 17,15). Jorden representerer altså et tynt befolket område av verden. Det andre dyret dukker opp mot slutten av den profetiske perioden der det første dyret utøver sin autoritet (Åp 13,5). Det vil si at det står frem rundt år 1798 e.Kr.

USA passer godt inn i denne beskrivelsen. Landet erklærte sin uavhengighet i 1776 e.Kr., vedtok sin grunnlov i 1789 e.Kr. og ble anerkjent som en verdensmakt på slutten av 1800-tallet.

Johannes fortsetter: «Det hadde to horn som et lam, men talte som en drage» (Åp 13,11). Horn symboliserer makt i bibelske profetier. I motsetning til det første dyret har dette dyret ingen kroner på hornene, noe som tyder på at det ikke er et monarki. De to hornene står for de to viktigste styringsprinsippene som er kilden til USAs makt og suksess – politisk og religiøs frihet.

Les Åp 13,11.12. Hvilken forandring ser du i dette dyret, og hvordan taler det?

Denne milde, lamlignende nasjonen taler til slutt som en drage. Den bruker «all den makt det første dyret har» (Åp 13,12) og forlater sine prinsipper om religionsfrihet og «får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret» (Åp 13,12). USA vil gå foran og kreve at alle på jorden tilber det første dyret ved å anerkjenne pavedømmets åndelige og verdslige autoritet. Ifølge denne profetien danner USA et bilde av dyret – en forening av kirke og stat – og det vil kreve at alle tilber dette bildet.

Det fascinerende er at da USA først ble identifisert som dyrets makt, var landet ikke i nærheten av den militære og økonomiske kolossen det skulle bli og er i dag.

Tenk på den politiske uroen i USA i dag. Hvordan kan dette en dag føre til at profetien går i oppfyllelse?

TIL ETTERTANKE:

Tilbedelse av dyret og dets bilde henspiller på Dan 3, der kongen av Babylon befalte Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego å bøye seg for et bilde av gull eller bli kastet i en ildovn. Det gamle Babylon, det moderne Babylon – det handler om tilbedelse. Sann tilbedelse springer ut av et sinn som er opplært av Guds ord, en sjel forvandlet av hans kjærlighet og et hjerte fylt av hans Ånd. Da innretter vi oss ikke etter denne verden, men lever etter Guds vilje, som vi finner i hans Ord. Det er vår eneste trygghet!

«Gud tvinger aldri viljen eller samvittigheten, men Satans vei til kontroll over dem han ikke kan forføre på annet vis, er å tvinge dem med grusomheter. Ved hjelp av frykt eller makt forsøker han å kneble samvittigheten og sikre seg hyllest. For å oppnå dette arbeider han gjennom både religiøse og verdslige myndigheter og får dem til å håndheve menneskelige lover i strid med Guds lov.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 591.

«For å holde ut den prøvelsen de står overfor, må de forstå Guds vilje slik den er åpenbart i hans Ord. De kan bare ære ham når de har en riktig oppfatning av hans karakter, styre og hensikter og handler etter det. Bare de som har styrket sitt sinn med Bibelens sannheter, vil bestå i den siste store konflikten.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 593.

«Men Gud vil ha et folk på jorden som holder fast ved Bibelen og bare Bibelen som målestokk for all lære og grunnlag for alle reformer. Lærde menns meninger, vitenskapens slutninger, trosbekjennelser eller avgjørelser fra kirkelige konsiler er like tallrike og sprikende som kirkene de representerer, flertallets stemme – men ingen av dem bør betraktes som bevis for eller imot noe religiøst trosspørsmål. Før vi godtar en lære eller forskrift, bør vi kreve et klart ‘Så sier Herren’ til støtte for den.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 595.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvordan kan vi leve i forventning om Kristi komme og dele dette håpet uten å bli paniske?
2. Dvel mer ved spørsmålet om tilbedelse. Hva sier vårt hverdagsliv, våre daglige rutiner, om hvem eller hva vi tilber?
3. Hvordan kan vi hjelpe oss selv og andre å møte fremtiden med tillit og ikke med frykt?
4. Hvilken praktisk betydning har forståelsen av de siste dagers hendelser for livet i dag?

BIBELSAMTALE 11

Sabbaten 15. juni 2024

Lojalitet og identitet

Tekstene:

- **Matt 4,1–11**
- **Åp 14,6–7,9–11**
- **Joh 4,16–26**

OVERSIKT

Å bli sviktet av familie eller venner er noe av det vanskeligste man kan oppleve. Mange opplever også å bli sviktet på arbeidsplassen. Vi uttrykker det ofte som «å bli dolket i ryggen». Vi føler oss sviktet når vi har identifisert oss med og vist lojalitet til familie, venner eller arbeidsplassen.

Bak hele den bibelske historien ligger kampen om hvem som eier vår lojalitet og hvem vi identifiserer oss med. Historien om hvordan Jesus ble fristet i ørkenen illustrerer antakeligvis hele Jesu liv i kampen mellom det gode og det onde, mellom Satans fristelse og lojaliteten til sin himmelske far.

I Johannes' åpenbaring omtales endetiden som en tid da menneskers lojalitet og identitet utfordres. Hvordan kan jeg være trygg på at Gud har min lojalitet, og hvordan kan jeg identifisere meg mer med himmelen enn med jorden?

Tilbedelse i endetiden

Bibelen tar for seg begreper som Gud, tilbedelse, ondt og godt, Guds rike og verdensherredømme. Hvis vi omtaler «tilbedelse» som et menneskelig kjernebegrep, forstår de fleste ikke hva vi mener. Bibelens religiøse språk og trosforestillinger ligger svært fjernt fra vår kultur.

Hvordan kan tilbedelse, lojalitet og identitet fremstå som viktige i endetiden selv om man bruker andre ord? Er det mulig å finne andre måter å fortelle bibelhistorien på som gir mening for folk?

Er vi mer opptatt av vår egen verden og religiøse tro enn av andres forståelse av livet og tilværelsen? Hvis jeg mener at andre trenger å bli advart mot det falske, har jeg da et ansvar for å gjøre budskapet mitt relevant og forståelig, eller handler det bare om å levere et budskap uten å ta hensyn til mottakeren?

Hvem eier det beste jeg har?

Vi har alle en lojalitet til dem som står oss nærmest. Vi ønsker også å identifisere oss med dem vi ser opp til og ønsker å dele verdier med.

Hvordan kan den bibelske tanken om å tilbe Gud, himmelens og jordens skaper, bli nærværende for meg i hverdagen? Hvordan ser et slikt trosliv ut i forhold til å være mer selvorientert og ikke tro på noe større utenfor?

**Kan det være at vi ser i feil retning i det vi fokuserer på som kristne?
Hva ønsker Gud av meg, og hvem eier det beste jeg har?**

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➤ **Matt 4,1-11 | Hva som bodde i Jesu hjerte**

Ledet av Den hellige ånd (vers 1), som han nettopp har fått over seg i dåpen (3,16), lar Jesus seg teste i begynnelsen av sin profetiske karriere. Israel ble testet «førte år i ørkenen, fordi han ville ydmyke deg og prøve deg og få vite hva som bodde i ditt hjerte, om du ville holde hans bud eller ikke» (5 Mos 8,2). Jesus går gjennom det samme. Testingen viser oss hva som var i Jesu hjerte, og hvem han ville vise troskap. Hvor Israel hadde feilet; der stod Jesus fast. Han falt ikke i fristelse.

➤ **Åp 14,6-7 | Det evige evangelium om dommen**

Evangelium er «gode nyheter». Når det er sagt, så er det flere ganger i Bibelen at «evangeliet» også viser seg å være «dårlige nyheter» for noen. Ordet om en dom er bare en god nyhet, om det blir dømt til din fordel. I Åpenbaringens Bok hører vi tidlig martyrene spørre: «Herre, du hellige og troverdige, hvor lenge vil du vente før du holder dom og lar straffen for vårt blod komme over dem som bor på jorden?» (Åp 6,10) De som har blitt utsatt for urett og alle andre, som bryr seg om rettferdighet, venter med lengsel på Guds dom. Det er derfor den «evige» gode nyhet å få høre, at Gud (den rette Kongen, verdens Skaper) snart skal dømme og etablere sann rettferdighet.

➤ **Åp 14,9-11 | Røyken fra deres pinsel**

Den tredje engelen roper høyt om de dødelige konsekvensene av å tilbe dyret (13,12) og å ta imot dets merke på panne eller hånd (13,16). Er det mon snakk om «evig pine»? Man bør legge merke til at det her gjenbrukes bilder fra Det gamle testamente, hvor det tydeligvis var snakk om dødsstraff. «Røyken» er fra dommen over Sodoma og Gomorra (se 1 Mos 19,28; symbolikken brukes også i Jes 9,18; 34,10). At de «ikke finner ro» trenger heller ikke bety at det skal vare evig, men kan bety at lidelsen er konstant, inntil prosessen er avsluttet. Det kan tilmed være en beskrivelse av hvordan det er å tilbe og tjene dyret (før dommen).

➔ Joh 4,16-26 | Hvor skal vi tilbe?

Den samaritanske kvinne med den komplekse livshistorien (fem menn og nå én, som ikke er hennes mann) konfronterer Jesus med et teologisk, men også praktisk spørsmål: *Hvor skal vi tilbe? Her, som mitt folk sier, eller der, som ditt folk sier?* (vers 20) Kvinnen var vel neppe en skriftklok autoritet blant samaritanene, men hun visste åpenbart hva de store kontroversene mellom henne og jødene var. Jesus sitt svar er ikke «I Jerusalem, selvfølgelig», selv om han kunne ha sitert Moses: «Men dere skal søke til det stedet HERREN deres Gud velger ut blant alle stammene deres til bolig for sitt navn. Dit skal du gå.» (5 Mos 12,5) Det sanne sted, hvor troende skal tilbe Far, er i stedet «i ånd og sannhet.» (vers 23) En del av Jesus sitt budskap er at tiden nå er inne for slik tilbedelse – en friere tilbedelse, som i virkeligheten kan praktiseres overalt, inklusiv i Samaria og blant hedningene.

TIL ETTERTANKE

Når Moses (og senere forfattere) forteller om Israels førti år i ørkenen, så blir den «djevelen» ikke nevnt med ett ord. Var han i det hele tatt til stede? Kom fristelsene ikke av israelittenes eget begjær og dumheter? Eller er historien om Jesu prøvelser med til å fortelle oss mer om hva som egentlig skjedde i historien om Israel, men som ikke ble fortalt eksplisitt? Hva betyr det for oss at Jesus er en ny og bedre versjon av Israel? Skal vi prøves på samme måte? Kan vi bestå slike prøvelser? Eller kan vi bare hvile i at Kristus har klart disse prøvelsene på våre vegne?

Hvordan er englenes budskaper i Åpenbaringsens Bok 14 uttrykk for det kristne evangeliet? Hva lærer de oss om tilbedelse?

Hva vil det si å *tilbe Gud i ånd og sannhet*? Mange kristne ser fortsatt til Jerusalem og alt som skjer der i moderne tid. Hva tror du Jesus ville sagt til folk, som spurte ham om lignende ting i dag – om Jerusalems viktige betydning og sentralitet i vår tilbedelse? Ville han mon ha svart annerledes enn han svarer den samaritanske kvinne?

15. juni

NEI TIL SVINEKJØTT, JA TIL SABBATEN

Av Andrew McChesney

Sara tenkte på Syvendedags Adventistkirken da hun hjalp moren med å selge svinekjøtt og øl i Mosambik i Sørøst-Afrika.

«Hvorfor går adventister i kirken på lørdager?» lurte hun på.

Som liten jente hadde Sara gått i adventistkirken flere ganger sammen med storebroren, som var adventist. Men så flyttet han til en annen by, og hun gikk tilbake til morens kirke.

Mens hun jobbet med moren, kom minnene om adventistkirken tilbake. Hun tenkte på adventistnaboene som hadde flyttet inn i nabohuset. Sara bestemte seg for å spørre dem hvorfor de gikk i kirken på lørdager.

Naboene tok godt imot Saras spørsmål, og de åpnet Bibelen og leste det fjerde budet i 2. Mosebok 20,8–10. Sara leste: «Husk sabbatsdagen og hold den hellig. Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning, men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid» (NKJV). Hun leste også andre vers om helligheten til den syvende dags sabbat. Hun så at Jesus tilba på den syvende dagen da han levde på jorden. Hun bestemte seg for å holde syvendedags sabbat.

Moren ble rasende da Sara fortalte henne at hun ikke lenger ville selge svinekjøtt og øl på lørdager. Hun forbød Sara å gå i adventistkirken. Sara gikk dit likevel. Hun ville hedre moren sin, slik Gud befaler i det femte budet (2 Mosebok 20,12). Men hun innså også at det var viktigere «å lyde Gud mer enn mennesker» (Apg 5,29).

Spenningen eskalerte ytterligere da Sara sluttet å selge svinekjøtt og øl. Hun forklarte mor at Gud ikke tillater at man spiser urent kjøtt som svinekjøtt (3 Mosebok 11,7), eller drikker alkohol (Ordspråkene 20,1). Dessuten, sa hun, lærer Bibelen at «enten dere spiser eller drikker, eller hva dere enn gjør, så gjør alt til Guds ære» (1 Korinter 10,31), og å selge produkter som ikke er godkjent av Gud, ville ikke være til ære for ham.

Moren kastet Sara ut av huset. Da Sara ikke hadde noe sted å dra, forlot hun byen og flyttet inn hos sin adventistbror, hans kone og deres sønner. Hjertet hennes var tungt. «Er dette prisen for å følge Jesus?» lurte hun på.

Saras bror presenterte situasjonen hennes for lederne i menigheten. Takket være deres innsats fikk mor et møte med en adventistpastor. Hun lyttet nøye til det han sa. Hun var ikke enig med ham i alt. Men ansiktet hennes myknethet etter hvert som de snakket sammen. Hun sa at Sara kunne komme hjem igjen.

I dag deler mor fortsatt ikke Saras overbevisning. Sara ber om at Den hellige ånd skal berøre hjertet hennes. Hun vet at den Gud som har gitt henne en dypere forståelse av sin kjærlighet, kan gjøre det samme med moren.

Takk for sabbatsskolens misjonsoffer som bidrar til å spre de gode nyhetene om Jesu snarlige komme i Afrika og rundt om i verden.

Jordens avsluttende begivenheter

Bakgrunnsstoff:

Joh 8,32; Esek 20,12.20; Åp 7,1.2; Åp 14,1; Joel 2,21–24; Hos 6,3; Jak 5,7.8; Åp 18,1–4.

Minnevers:

Kjøp deg sannhet og selg den ikke, kjøp visdom, formaning og innsikt! (Ordsp 23,23).

Tenk deg at du har en tenåringsdatter som er på vei hjem fra høyskole/universitet på sommerferie. Mens du venter på henne, følger du spent med på værmeldingene. Du blir bekymret når været raskt forverrer seg. Uværsskyer tårner seg opp i horisonten. Det blåser kraftig. Himmelen åpner seg, og regnet pøser ned. Trær blåser over ende. Snart er hovedveien ufremkommelig. Så får du høre at man kan komme gjennom på en sidevei. Bilene kan kjøre rundt noen av de nedblåste trærne. Selv om det er vanskelig å kommunisere, får du sendt en tekstmelding til datteren din med detaljerte opplysninger om hvordan hun kan komme seg trygt hjem.

Mer enn noe annet ønsker Jesus å føre oss gjennom livets stormer og få oss hjem. Ellen G. White skriver: «En storm er på vei, ubarmhjertig i sitt raseri. Er vi forberedt på den?» – *Testimonies for the Church*, bind 8, s. 315. Hensikten med Kristi liv, død, oppstandelse og tjeneste i helligdommen i himmelen er å sørge for at vi kommer hjem. De profetiske budskapene i Daniel og Åpenbaringen er Guds veiledning, spesielt for endetidens folk, slik at vi kan komme gjennom livets stormer og en dag føle Frelserens varme og kjærlige favntak.

Målet med denne ukens studium er å avdekke hva det profetiske ord sier om de avsluttende hendelsene og på nytt oppdage Kristi kraft til å føre oss gjennom jordens siste konflikt og få oss hjem.

TROSKAP MOT GUD OG HANS ORD

Les Ordsp. 23,23; Joh 8,32 og Joh 17,17. Hva er den røde tråden i disse versene?

Til alle tider har den store konflikten vært en kamp mellom sannhet og villfarelse. Satan er en løgner og løgnens far (Joh 8,44). Jesus er opphavet til all sannhet. Han erklærte: «Jeg er veien, sannheten og livet» (Joh 14,6). Sannheten som setter oss fri fra Satans bedrag, finner vi i Guds ord. Bibelen avslører Satans strategi og åpenbarer Guds planer. Skriften er en lykt for våre føtter (Sal 119,105). Salmisten sier: «Dine ord gir lys når de åpner seg, de gir uvitende innsikt» (Sal 119,130). Så tilføyer han: «Summen av ditt ord er sannhet» (Sal 119,160).

Les 2. Pet 1,16–21. Hvilken forsikring får vi når det gjelder profetiene? Hvordan illustrerer han betydningen av Guds profetiske ord?

Vi har ikke fulgt «klokt uttenkte myter». Profetiene i Guds ord lyser opp veien som ligger foran oss. De hjelper oss å skille sannhet fra villfarelse. Uten Bibelen ville vi være overlatt til menneskelige innfall og kunne lett bli ført bak lyset. «Guds folk er henvist til Skriften som et vern mot falske læreres innflytelse og den villedende kraften fra mørkets ånder. Satan bruker alle mulige knep for å hindre mennesker i å lære Bibelen å kjenne, for dens klare utsagn avslører hans bedrag. ... Den siste store villfarelsen vil snart åpenbare seg for oss. Antikrist skal utføre sine forunderlige gjerninger for øynene på oss. Det falske vil ligne så mye på det sanne at det vil være umulig å skjelne mellom dem uten ved hjelp av De hellige skrifter. ... Ingen andre enn de som har styrket sinnet med Bibelens sannheter, vil stå seg gjennom den siste store konflikten. Hver eneste sjel vil bli stilt på en stor prøve: Skal jeg adlyde Gud mer enn mennesker? Avgjørelsens time står allerede for døren. Står vi med føttene plantet på Guds uforanderlige Ords klippe? Er vi rede til å stå fast i forsvaret av Guds bud og Jesu tro?» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 593, 594.

Tenk over spørsmålene i sitatet ovenfor. Hva vil sette oss i stand til å stå imot i den siste krisen? Hva får oss til å la være å studere Guds ord? Hvordan kan det tenkes at vi går på akkord med sannheten for personlig nytelses skyld?

BESEGLET FOR HIMMELEN

I den kommende krisen om tilbedelse vil Guds trofaste folk ikke gi etter for verdslig press (Åp 14,12). De vil være beseglet av Den hellige ånd (Ef 4,30) og kan ikke rokkes. I oldtiden var segl en bekreftelse på at offisielle dokumenter var ekte. De var et særpreget, individuelt kjennetegn. Siden den endelige konflikten dreier seg om gudsdyrkelse og Guds autoritet slik den er åpenbart i hans lov, ville vi forvente at Guds segl er innbakt i hans lov (jf. Jes 8,16).

Les 2 Mos 20,8–11. Hvilke kjennetegn på et segl finnes i sabbatsbudet?

Her har vi tre ting som kjennetegner et ekte segl: (1) Navnet på den som seglet tilhører, «Herren din Gud». (2) Hans tittel, den som «skapte» – Skaperen. (3) Hans territorium, «himmelen og jorden, havet og alt som er i dem». Et segl kalles noen ganger et tegn i Bibelen (Rom 4,11). De to ordene kan brukes om hverandre. Som Guds tegn eller segl i hjertet av Guds lov står sabbaten i sentrum for den endelige konflikten om gudsdyrkelse (Esek 20,12.20; Åp 12,17).

Sammenlign Åp 7,1–3 og Åp 14,1 med Åp 13,16.17. Hvor mottar man Guds segl og dyrets merke? Hvorfor tror du det er en forskjell?

Guds segl settes på pannen. Pannen er et symbol på sinnet og står for et bevisst valg. Dyrets merke mottas enten i pannen eller i hånden og indikerer at mennesker er intellektuelt overbevist og selv velger å akseptere Satans løgner, eller at de tilpasser seg falsk tilbedelse for å unngå å bli drept.

Djevelen hater dem som er lydige mot Gud. Den store konflikten når sitt klimaks når dragen (Satan) fører krig mot den troende resten som «holder seg til Guds bud og troen på Jesus» (Åp 14,12). De står fast på sin troskap mot Kristus.

Hvorfor er trofasthet mot Herren dag for dag nøkkelen til å være forberedt når den endelige krisen kommer?

HVEM TILBER VI?

I de siste dager vil den store striden om tilbedelse utspille seg på dramatisk vis. Tilber vi Skaperen, eller tilber vi dyret og dets bilde? Noen mellomløsning finnes ikke. Den første engelen i Åp 14 oppfordrer menn og kvinner til å «tilbe ham som skapte himmelen og jorden, hav og kilder!» (Åp 14,7). Den tredje engelen underbygger oppfordringen ytterligere ved å avsløre de fatale følgene av å tilbe dyret: De skal «få drikke av Guds vredes vin som er skjenket opp ublandet i hans harmes beger» (Åp 14,10). De som tilber Skaperen, beskrives derimot som de som «holder seg til Guds bud og troen på Jesus» (Åp 14,12).

Skapelsen er grunnlaget for sann tilbedelse (Åp 4,11). Siden Gud skapte alt ved Jesus Kristus, hater Satan Skaperen og har forsøkt å forandre sabbaten, skapelsens minnesmerke, ved hjelp av jordiske makter (Dan 7,25). Den kommende striden om Guds lov dreier seg om autoritet. Hvis Satan kan utrydde sabbatsdyrkelsen, vil han hevde at hans makt er større enn Guds makt. For å oppnå dette vil Satan prøve å overbevise eller tvinge hele verden til å godta en falsk sabbat.

Selv om det kan være vanskelig å se dette skje nå, er verden i dramatisk endring, som vi har nevnt tidligere. Covid-19-krisen viste at verden kan bli et helt annet sted over natten. Selv om vi ikke kjenner detaljene som fører til dyrets merke, er det ikke vanskelig å forestille seg. Verden er svært ustabil, og med den teknologien som finnes i dag, kan det Bibelen advarer mot, skje raskere enn vi kan forestille oss.

Les Åp 13,13–17. Hvilke konkrete straffer blir de utsatt for som ikke tar imot dyrets merke?

De som er trofaste mot Kristus og ikke følger dyret og dets bilde, vil bli straffet økonomisk og truet med døden. Menneskeheten forblir det den alltid har vært: korrump, maktsyk og voldelig. Selv om vi ikke vet nøyaktig hvordan de siste hendelsene vil utspille seg, bør det ikke være vanskelig å forestille seg forfølgelsen i endetiden. Selv om disse ordene hos Johannes er skrevet i en helt annen sammenheng, sier de alt. Om Jesus skriver Johannes at han «trengte ikke at noen skulle vitne om mennesket. Han visste selv hva som bodde i mennesket» (Joh 2,25).

Tenk på menneskehetens fordervelse og den ondskap mennesker er i stand til. Hvorfor viser dette hvor lett de siste hendelsene kan inntreffe? Og, enda viktigere, hva bør denne triste sannheten si oss om å vokte vårt eget hjerte?

TIDLIGREGNET OG SENREGNET

Les Joel 2,21–24 og Apg 2,1–4.41–47. Hvilken forutsigelse ble oppfylt i det første århundret? Hvordan virket den inn?

Utgytelsen av Den hellige ånd på pinsedag var et mektig startskudd for den kristne kirke. 3000 ble omvendt på én dag. Apostlenes gjerninger forteller om mirakel etter mirakel av Guds forvandlende nåde: «Men mange av dem som hadde hørt budskapet, kom til tro, og tallet på menn var nå omkring fem tusen» (Apg 4,4). Bare 120 troende samlet seg for å be, men bønner gjorde en stor forskjell. På kort tid fikk menigheten tusenvis av nye troende. «Også en stor flokk av prestene ble lydige mot troen» (Apg 6,7). Da disiplene ble hardt forfulgt i Jerusalem, «dro [de] rundt og forkynte Ordet» (Apg 8,4). Menigheter ble plantet over hele Judea, Samaria og Galilea (se Apg 9,31). Etter omvendelsen forkynte Paulus Kristus i hele Middelhavsområdet. I Tessalonika kom noen jøder som var motstandere av evangeliet med denne forbløffende uttalelsen: «Disse folkene som oppvigler hele verden, nå er de kommet hit også» (Apg 17,6). Ved Den hellige ånds kraft nådde disiplene ut til hele den da kjente verden på ganske kort tid. Joels spådom om tidligregnet gikk i oppfyllelse på pinsedagen, men det siste regnet vil falle med større kraft for å forbedre jordens endelige innhøsting.

Les Sak 4,6; Sak 10,1; Hos 6,3; og Jak 5,7.8. Hvordan skal Guds verk på jorden fullføres ifølge disse versene?

Begrepene «tidlig» og «sent» regn er hentet fra Israels innhøstingssyklus. Tidligregnet falt om høsten for å få såkornet til å spire. Senregnet falt om våren for å modne avlingen. Dette beskriver Den hellige ånds verk i forbindelse med forkynnelsen av evangeliet. «På samme måte som 'det første regnet' ble gitt i form av Den hellige ånds utgytelse ved evangeliets begynnelse for å få den dyrebare såkornet til å spire, vil 'det siste regnet' bli gitt ved dets avslutning for å modne høsten.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 611, 612.

DET HØYE ROPET

Les Åp 18,1–4; Hab 2,14 og Matt 24,14. Hvordan sier disse versene at Guds verk på jorden skal fullføres?

Engelen som kunngjør Babylons fall, har «stor makt». Som englene i Åp 14 står denne engelen for menneskelige budbringere. Engelen åpenbarer Guds herlighet så fullstendig at den lyser opp hele jorden. Det greske ordet for autoritet eller makt i NT er *exousia*. Det brukes ofte om Kristi seier over helvetes makter. Jesus bruker ordet i Matteusevangeliet i forbindelse med utsendelsen av disiplene. I Matt 10,1 gir Jesus disiplene sine makt over helvetes ånder. Han sender dem ut med Guds kraft til å seire i kampen mellom godt og ondt. I Matt 28 sender han dem igjen ut med «all makt i himmelen og på jorden» for at de skal gå og gjøre «alle folkeslag til disipler» (Matt 28,18.19).

Fylt av Den hellige ånds kraft og med autoritet fra den levende Kristus, som i sitt liv og sin død seiret over helvetes makter og krefter, opplyste den nytestamentlige menigheten jorden med Guds herlighet. På noen få år forkynte disiplene evangeliet for hele den da kjente verden (Kol 1,23).

I endetiden vil Den hellige ånd bli utøst med en kraft uten sidestykke, og evangeliet vil raskt nå ut til jordens ender. Tusenvis vil bli omvendt på en dag, og Guds nåde og sannhet vil påvirke hele verden. På denne måten vil verden bli advart, og evangeliet og håpet det gir, vil bli spredt over hele verden.

«Evangeliets store gjerning skal ikke avsluttes med mindre manifestasjon av Guds kraft enn det som preget åpningen. De profetiene som gikk i oppfyllelse ved utgytelsen av det første regnet ved evangeliets begynnelse, skal igjen gå i oppfyllelse ved det siste regnet ved dets avslutning. ...

Guds tjenere, med ansiktet opplyst og skinnende av hellig hengivelse, vil ile fra sted til sted og forkynne himmelens budskap. Advarselen vil bli gitt med tusenvis av stemmer over hele jorden. Mirakler vil bli utført, syke vil bli helbredet, og tegn og under vil følge de troende.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 611, 612.

Hva er det som holder tilbake den mektige utgytelsen av Den hellige ånd, senregnet og det høye ropet? Selv om vår rolle som enkeltpersoner er liten, hvilken rolle kan vi spille når det gjelder å være åpne og mottakelige for Den hellige ånds utgytelse?

TIL ETTERTANKE:

Allerede i 1851 identifiserte adventistpionerene det andre dyret i Åp 13,11–17 med USA. Men den gang må det ha vært vanskelig å forstå hvordan USA kunne få hele verden til å tilbe det første dyret (Åp 13,12). Selv på 1880-tallet besto hele den amerikanske marinen bare av 48 gamle skip.

Men etter den kalde krigens slutt kan ingen makt måle seg med USA militært. Og selv om amerikanerne har opplevd fantastiske friheter, er det ikke vanskelig å se for seg at disse frihetene blir tråkket på, eller til og med fullstendig undergravd, etter som tidene blir vanskeligere. Mange mener vi allerede nå ser dette skje.

«Alle som nekter å [overholde den falske sabbaten], vil bli straffet med sivile straffer, og det vil til slutt bli erklært at de fortjener døden. På den annen side krever Guds lov som påbyr Skaperens hviledag, lydighet og truer med vrede mot alle som bryter dens forskrifter.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 604.

«Når stormen nærmer seg, vil en stor gruppe som har bekjent seg til den tredje engels budskap, men som ikke er helliggjort ved lydighet mot sannheten, forlate sin plass og slutte seg til motstanderne. Ved å forene seg med verden og ta del i dens ånd har de kommet til å se saken i nesten samme lys, og når prøven kommer, er de rede til å velge den lette, populære siden. Menn med talent og gode talegaver, som en gang gledet seg over sannheten, bruker kreftene sine til å bedra og villedde sjeler. De blir sine tidligere brødres bitreste fiender. Når sabbatsholdere stilles for retten for å stå til ansvar for sin tro, er disse frafalne Satans mest effektive redskaper når det gjelder å forvrengte og anklage dem, og ved hjelp av falske rapporter og insinuasjoner hisse opp myndighetene mot dem.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 608.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvorfor er en forståelse av de siste dagers hendelser så viktig i den kommende krisen? Hvordan er Skriften et vern mot bedrag?
2. Demokratiske samfunn verden over har vært religionsfrihetens bastioner i århundrer. Hvordan kan dette endre seg ganske raskt?
3. Se på Ellen G. Whites uttalelse ovenfor. Hvilke valg tar du i dag som kan føre til at du befinner deg sammen med disse bekjennende adventistene i morgen?
4. Hvordan forandrer den andre engelens budskap seg under det høye ropet, og hvilke personlige forberedelser kan vi gjøre for å ta imot senregnet og fullføre Guds verk på jorden?

BIBELSAMTALE 12

Sabbaten 22. juni 2024

Jordens siste hendelser

Tekstene:

- **Matt 24, 23-31**
- **Åp 7, 1-17**
- **Joel 3,1-5**

OVERSIKT

Hvis du har vært speider, har du sikkert hørt mottoet: Vær forberedt! Men hvorfor skal man være forberedt? Er det fordi livet byr på utfordringer som vi ikke har kontroll over? Er det for å hjelpe oss selv og andre som har problemer? Hva betyr det egentlig å være forberedt?

Bibelen forteller oss om fremtidige hendelser, og noen av dem er ganske skremmende. Den sier også at vi bør være forberedt på fremtidige hendelser for ikke å bli villedet eller skremt. Men Bibelen forteller oss også at de som tror på Gud og følger ham, vil bli beskyttet av en kjærlig Gud.

Er det lettere å forberede seg hvis man vet hva som kommer til å skje? Hvorfor (ikke)?

Bør vi bekymre oss?

Hvis du visste at landet ditt ville bli involvert i en krig, hva ville du gjort for å forberede deg selv og landet ditt? Hvordan kan vi forberede oss på fremtidige hendelser, spesielt når vi ikke vet hva som kommer til å skje? Bør vi bekymre oss og bli motløse av skremmende spådommer om krig og miljøkatastrofer? Eller skal vi være likegyldige og fortsette å leve livene våre som vanlig? Eller bør vi akseptere at det vil skje endringer vi ikke ønsker, forberede oss fysisk og mentalt og arbeide for å redusere konsekvensene for oss selv og andre? Hvorfor (ikke)? Hvordan kan jeg håndtere frykten min og lære meg å akseptere at verden er som den er? Er det Gud som sender ondskap over verden, eller har han bare forutsett det vi selv forårsaker?

Å være forberedt

Noen ganger hjelper det å vite hva som kommer til å skje om man vil være forberedt, men hvor finner man pålitelig informasjon om fremtiden? Hvem eller hva skal man tro på? Kan du stole på Bibelens beskrivelser av fremtiden? Hvorfor (ikke)?

Hvordan kan du forberede deg mentalt på en utfordrende hendelse? Handler det om å være til stede i øyeblikket? Om verdiene dine i livet? Om klarhet og trygghet?

Bibelen snakker også om at Jesus kommer igjen for å hente alle menneskene som tror på ham, og at han da vil utrydde det onde og skape en ny og god verden. Er du klar til å møte Jesus? Ser du frem til en ny verden uten ondskap? Bør du også forberede deg på positive hendelser? Hvordan gjør vi det?

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➔ Matt 24, 23-31 | Trengselstidens svindlere

Jesus advarer om «falske messiaser» og «falske profeter». Det synes ikke her å være tale om at folk skal komme og gi seg ut for å være ham personlig («hei, det er meg, Jesus»). Det er nærmere snakk om at folk skal gi seg ut for å være den lovede kongen (kristos, «den salvede»), som profetene har snakket om en dag skulle komme. Hvis disse løftene er endelig og fullt oppfylt i Jesus, slik som kristne tror, så vil det naturligvis være ulogisk å se etter andre i den rollen. «Falske profeter» er folk, som gir seg ut for å ha fått budskaper fra Gud, men budskapene er falske og fra andre kilder. Slik løgn og svindel – rettet mot «selv de utvalgte» (vers 24) – vil det altså bli mer av i den perioden av verdenshistorien, som Jesus omtaler som historiens største trengselstid (24,21-22). Dette bedraget vil da skje, før Jesus selv og hans rike blir synlig for alle.

➔ Åp 7, 1-17 | Beskyttende merker

«VENT! Ikke ennå...» Et merke blir i Åpenbaringens Bok delt ut til alle, som tilber dyret. Dette merket beskytter tilsynelatende mot forfølgelse, for eksempel kan man fritt kjøpe og selge, om man har dette merket (Åp 13,17). Men dyrets merke er kun en midlertidig og begrenset beskyttelse. Den har ingen beskyttende makt, når «jordens fire vinder» endelig slippes løs. Da er det et annet merke man må ha: Guds segl. Derfor roper Guds engel i vers 3, at de må vente. Guds folk må beskyttes, før de siste ødeleggelser kommer. For akkurat de «skal ikke lenger sulte eller tørste, solen skal ikke falle på dem, og ingen brennende hete.» (Åp 7,16) Troende mennesker må gjennom en trengsel til slutt, men Gud vil sette sitt segl på dem og beskytte dem. Beskrivelsen i Åpenbaringen 7 minner om tidligere historier, hvor de trofaste blir merket for ikke å bli ramt av en dom (2 Mos 12,13; Ezeiel 9,4-6).

➔ Joel 3,1-5 | Utøsing av Guds ånd

Joel, en av Det gamle testaments sist-skrevne bøker, skildrer en tid, hvor Juda har mistet alt (i forbindelse med eksilet og tiden deretter). «Herrens dag» kom over dem i form av en mektig, skremmende hær fra nord (Joel 2,5). Men det er varslet en ny «Herrens dag», hvor Gud selv vil utfri dem fra trengslene, hvis de helhjertet omvender seg (Joel 2,15–27). Joel beskriver en frelse, som kan ses i landet, når det igjen blir korn og olje, så de frelse kan spise seg mette. Men et annet tegn på frelsen er *utøsing av Guds ånd*. Dette vil føre til profetier og drømmer, en ny nærhet med Gud! Det er samtidig et tegn på at «Herrens dag» kommer, en skremmende dag, som dog denne gang vil ramme fiendene, ikke Guds folk (som i Joel 1,15–16). Da Peter så Guds ånd komme over menigheten på pinsedagen, erklærte han Joels ord om «de siste dager» oppfylt (Apg 2,16-21).

TIL ETTERTANKE

Har du noen gang blitt utsatt for svindel? Har du noen gang blitt lurt av noen som ga seg ut for å være noen de ikke var? Hvilken forskjell ville det gjort for deg, om noen hadde fortalt deg dagen før, at du måtte være oppmerksom på slike svindlere? Og om noen hadde beskrevet for deg deres metoder? Hvordan kan Jesu advarsler være nyttige for oss? Hva hjelper de oss å se etter og være på vakt overfor?

Å ha det rette merket er en beskyttelse i trengselstiden, lærer vi i Åpenbaringens Bok. Noen merker er veldig lette å ta imot. Vi blir tilbudt det fra alle sider, hele tiden. Men det har lite (eller motsatt) effekt, når den store stormen kommer. Hvordan gir det å bygge huset sitt på Jesu ord (Matt 7,24-25) en bedre beskyttelse på lang sikt? Hva er de falske og dårlige alternativene, som vi ofte blir tilbudt i vår tid?

Ødeleggelser og trusler får mye oppmerksomhet, når vi snakker om endetiden. Samtidig er det løfter om ny fremgang for evangeliet (Åp 14) og om utøsing av Guds ånd (Joel 3). Kan endetiden på noen måte være noe å se frem til? Eller er det å strekke seg for langt?

22. juni

Å NÅ UT TIL RUSSISKTALENDE

Av Andrew McChesney

Ukraineren Vadym Krynychny flyttet til Portugal for å installere klimaanlegg. To tiår senere arbeidet han med ukrainske flyktninger som pastor i en russisktalende menighet i Spania.

Hva skjedde?

«Vi begynte med bare noen få medlemmer, men kirken vår har blitt et innflytelsessenter for mange», sier Vadym (44). «Dette er en velsignelse fra Gud».

Etter at Vadym og kona Alina forlot Ukraina, etablerte de et vellykket klimaanleggsfirma i Portugal og fikk portugisisk statsborgerskap.

Men etter 12 år i sitt nye liv opplevde de en brå endring da de ble bedt om å hjelpe en nyankommet familie som ikke snakket portugisisk. Vadym og Alina inviterte den russisktalende familien til å gå i kirken sammen med dem, og familien takket også ja til et tilbud om å studere Bibelen sammen. Tre måneder senere ga familien sitt hjerte til Jesus i dåpen.

Vadym og Alina var henrykte, og de søkte etter flere russisktalende som kunne hjelpe til. I løpet av 18 måneder dannet de en husmenighet på 20 personer. Vadym forkynte hver sabbat, og Alina sto for musikken. «På lørdagskveldene var vi utslitte etter dagens aktiviteter», sier Vadym. «Men vi var fylt av en ubeskrivelig tilfredshet, glede og lykke».

Paret følte at Gud kalte dem til en ny oppgave. Deres eneste ønske var å vinne sjeler for Guds rike. De la ned virksomheten og flyttet til Sagunto Adventist College i nabolandet Spania. Fire år senere ble Vadym uteksaminert med en mastergrad i teologi.

Vadym dannet en gruppe på 20 russisktalende personer som møttes til bibelstudier hver sabbatsettermiddag mens han jobbet som pastorpraktikant i Valencia, en by i nærheten av høyskolen. Besøkende til gruppen ble invitert til kirken. Det tok ikke lang tid før rundt 10 besøkende deltok jevnlig i gudstjenestene, og sabbatsgruppen fortsatte å vokse. «Vi merket at folk hadde et behov for å samles med sin egen språkgruppe», sier Vadym.

Da antallet russisktalende kirkemedlemmer nådde 26, ble det startet en russisktalende menighet i Valencia med støtte fra Adventistkirken i Spania og Den mellomeuropeiske divisjonen, som også omfatter Spania.

«Tanken vår var å tjene alle russisktalende mennesker, uansett om de er russiske statsborgere eller ikke, og føre dem til Jesus», sier Vadym. «Gud har velsignet oss rikelig i vårt oppdrag».

Ditt trettende sabbatsoffer neste sabbat vil bidra til å spre evangeliet i Den euroasiatiske divisjon, der mange russisktalende bor. Takk for at du planlegger en rundhåndet kollekt. Denne misjonshistorien avsluttes neste uke.

Guds kjærlighet seirer

Bakgrunnsstoff:

Åp 22,11.12; Jer 30,5–7; Sal 91,1–11; Jer 25,33; Åp 21,2; Åp 20,11–15.

Minnevers:

Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud. Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som en gang var, er borte.» (Åp 21,3.4).

Vi kan møte fremtiden med håp i hjertet. Selv om vi går utfordrende tider i møte, og uansett hvilke lidelser vi må gjennomgå, hvilke vanskeligheter vi må tåle og hvilke sorger vi opplever, kan vi leve livet i dag med mening, mål og glede hvis vi har håp om at det kommer en bedre tid. Franklin D. Roosevelt var president i USA fra 1933 til 1945, en av de vanskeligste periodene i USAs historie. Han var lam av polio og kunne ikke gå uten hjelpemidler. Han skrev en gang: «Vi har alltid holdt fast ved håpet, troen, overbevisningen om at det finnes et bedre liv, en bedre verden, bak horisonten.» Albert Einstein skrev: «Lær av gårdsdagen, lev i dag, håp på morgendagen.» Den engelske poeten Alfred Lord Tennyson skrev en gang: «Håpet smiler fra terskelen til det kommende året og hvisker 'det blir lykkeligere'».

I det siste studiet dette kvartalet skal vi se på Kristi urokkelige kjærlighet i den mest spennende tiden i universets historie og hans fullstendige og totale triumf i den store konflikten mellom godt og ondt. Bibelens siste bok gir oss håp for i dag, i morgen og i all evighet.

HÅP I EN VANSKELIG TID

Les Åp 22,11.12; Dan 12,1.2; og Jer 30,5–7. Hvilke hendelser inntreffer like før Jesu gjenkomst?

Avslutningen på prøvetiden følges av «en trengselstid som det ikke har vært maken til fra folkeslag oppsto og helt til den tiden». Åp 16 skildrer de syv siste plager som vil bli utøst over den onde verden. Men som med plagene som rammet Egypt, vil Guds folk bli beskyttet mot dem. Legg merke til løftet i Daniels bok: «på den tiden skal ditt folk bli berget, alle som er skrevet opp i boken» (Dan 12,1). Dette må være «livets bok» (se Fil 4,3; Åp 13,8; Åp 20,12.15; Åp 22,19). Hvis vi har vært trofaste mot Jesus, vil vårt navn ikke bli strøket ut av livets bok (Åp 3,5).

Les 1 Joh 3,1–3; Joh 8,29; og Joh 14,30. Hva er den eneste forberedelsen som holder i den kommende trengselstiden?

I trengselstiden har Guds folk et personlig forhold til Jesus som er så dypt at ingenting kan endre det. Deres høyeste ønske er å gjøre ham til lags i alle ting, slik at de ved Den hellige ånds gjerning vil bli like rene som han er ren. Det var ingenting i Kristi hjerte som ga etter for Satans bedrag. Vi kan også gjenspeile denne siden av hans karakter.

Les Sal 27,5; Sal 91,1–11 og Åp 3,10–12. Hvilke oppmuntrende løfter gir Gud oss for nødens tid?

Noen har misforstått det å skulle leve gjennom trengselstiden uten en mellommann. Jesus avslutter tjenesten som mellommann i helligdommen i himmelen når alle har tatt sin endelige beslutning for eller mot ham. Men det betyr ikke at vi er alene i denne tiden og må stole på vår egen kraft. Jesus har forsikret oss om at han alltid vil være med oss (Matt 28,20). Troen har tillit når den ikke kan se, og den tror selv når verden rundt oss raser sammen. I trengselstiden styrkes troen, og lengselen etter evigheten øker slik at vårt eneste ønske er å leve sammen med Jesus for alltid.

HÅP OM JESU SNARE GJENKOMST

Les Joh 14,1–3 og Tit 2,11–14. Hvorfor er disse versene så oppmuntrende i lys av fremtidens utfordringer og den kommende trengselstiden?

Jesu ord: «La ikke hjertet bli grepet av angst», er en forsikring om at han aldri vil forlate oss og at han kommer for å hente oss hjem igjen. Denne verden er ikke vårt hjem. Det kommer en bedre tid. For hvert 25. vers i NT, nevnes Jesu gjenkomst. Når dagene er mørke, og den kirkelige statsmaktens undertrykkende vedtak truer vårt liv, fyller løftet om Kristi gjenkomst hjertet med håp. Dette er det «velsignede håpet» som har inspirert Guds trofaste folk i alle generasjoner.

Les Åp 6,15–17 og Jes 25,8.9. Sammenlign holdningene hos de frelste og de fortapte som går frem av disse versene. Hva forklarer forskjellen mellom de to holdningene?

De ugudelige innser syndens konsekvenser, mens de rettfærdige har tatt imot tilbudet om nåde. Opprør mot Gud fører til frykt, skyldfølelse, fordømmelse og til slutt evig tap. Vårt svar på hans frelsende nåde gir oss tilgivelse, fred og evig glede ved hans gjenkomst.

Les Åp 15,3.4 og Åp 19,7. Hvordan vil de frelste reagere på den store frelsen de har fått gratis i Kristus?

«Kristi kors vil være de gjenløstes vitenskap og sang i all evighet. I den herliggjorte Kristus vil de se Kristus korsfestet. ... Det at Skaperen av alle verdener, han som avgjør alle skjebner, skulle legge av seg sin herlighet og ydmyke seg selv av kjærlighet til menneskene, vil for alltid vekke universets undring og tilbedelse.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 651.

Les Åp 12,17; Åp 17,13.14; og Åp 19,11–16. Legg merke til progresjonen i disse versene. Hva sier den om jordens siste krig og Kristi endelige seier?

ÅRTUSENET PÅ JORDEN

Åp 19 avsluttes med en dramatisk skildring av Jesu gjenkomst og de ugudeliges tilintetgjørelse. Men historien er ikke over. Åp 20 viser oss en periode som varer i 1000 år, det såkalte «tusenårsriket».

Les Åp 20,1–3. Hva blir Satans skjebne når Jesus kommer tilbake?

Bildespråket i Åp 20,1–3 er symbolsk. Satan er ikke bokstavelig talt bundet med en lenke og låst inne i en avgrunn. I 1000 år er han innesperret på vår øde, avfolkede jord, bundet av omstendigheter han selv har skapt. I 2 Pet 2,4 kan vi lese at Satan og englene hans ble holdt tilbake for å bli straffet med «mørkets lenker». Satan vil være bundet til jorden av omstendighetenes lenker, uten noen å friste. I 1000 år skal han få se de ødeleggelsene som opprøret hans har skapt.

Det greske ordet som er oversatt med «avgrunnen», brukes i den greske oversettelsen av GT for å beskrive jorden ved skapelsen. «Jorden var øde og tom, mørke lå over dyppet» (1 Mos 1,2). Der er ordet «dyppet», det greske ordet *abyssos*, «avgrunn». Det beskriver en øde jord. «Avgrunnen» er ikke en underjordisk hule eller et gapende hull et sted ute i universet. Satans synd og ødeleggelse, samt kaoset som går forut for gjenkomsten, har ført jorden tilbake til en mørk, kaotisk masse slik den var ved skapelsens begynnelse.

Les Jer 4,23–26 og Jer 25,33. Hvordan beskriver de bibelske profetene denne scenen?

Profetene understreker her den katastrofale ødeleggelsen ved Kristi gjenkomst, og at ingen skal leve på jorden i denne tusenårsperioden. Satan og de onde englene hans blir igjen for å tenke på den ødeleggelsen opprøret hans har forårsaket. Hele universet innser på nytt at syndens lønn er døden. Gud tar seg av syndens problem slik at det aldri mer vil oppstå (Nah 1,9). Gud gjør dette på tre måter. For det første åpenbarer han sin grenseløse kjærlighet, sitt brennende ønske og sin uoppørlige innsats for å frelse alle mennesker. For det andre åpenbarer han sin rettferdighet og rettskaffenhet. For det tredje lar han universet se det endelige resultatet av synd og opprør.

DOMMEN I DE TUSEN ÅR

Les Åp 20,4–6. Hva gjør de rettferdige i de 1000 årene, og hvorfor er det viktig?

I løpet av tusenårsriket får de rettferdige oppleve Guds rettferdighet og kjærlighet på nært hold når det gjelder hans håndtering av syndens problem. Hvem har vel ikke spørsmål de gjerne vil stille Gud om mange ting? Gjennom årtusenet i himmelen får de frelste anledning til å stille disse spørsmålene. Hvis en av deres kjære eller nære venner ikke er i himmelen, får de frelste muligheten til å forstå Guds beslutninger bedre. På en ny måte, sterkere enn noen gang før, vil de frelste forstå Guds forsøk på å frelse alle som noen gang har levd. De vil innse at alle som går fortaapt, har gått glipp av himmelen fordi de har forkastet Kristus. Først da, etter de 1000 år, feller Gud den endelige dommen – den annen død, som er evig fortapelse – over de fortaapte.

Les Åp 20,7–9. Hvordan avsluttes de 1000 år? Hvilken skjebne får Satan og hans tilhengere?

I 1000 år har Satan ikke hatt noen å friste eller forføre. Han og englene hans har vært alene om å tenke over syndens dødelige konsekvenser. På slutten av årtusenet står de ugudelige døde opp igjen for å få sin endelige belønning (Åp 20,5).

Nå har Satan en stor hær av tilhengere. Selv om han har lidd nederlag på nederlag i den store konflikten, oppmuntres han av synet av den store skaren av fortaapte. Han er ennå ikke klar til å sette punktum for opprøret sitt, og drar ut for å forføre disse «folkene». Han får dem med på et siste forsøk på å styrte Gud og opprette sitt rike. Begrepet «Gog og Magog» brukes for å symbolisere Satan og de ufrelste i alle tider. Satan og hans tilhengere omringer «de helliges leir og den elskede by» (Åp 20,9).

Ved slutten av årtusenet blir ikke bare alle de ugudelige vekket til live, men den hellige byen, det nye Jerusalem, stiger ned til jorden fra himmelen (Åp 21,2). De hellige har levd sammen med Kristus i det nye Jerusalem i hele årtusenet. Nå, på slutten av de 1000 årene, stiger byen ned til jorden sammen med Gud, Jesus, englene og alle de frelste. Alle er til stede under det siste slaget i den store konflikten. Synden skal utryddes en gang for alle.

Hva sier tidspunktet for den endelige dommen om Guds karakter?

TO EVIGHETER

Les 2 Kor 5,10; Rom 14,10.11 og Åp 20,11–15. Hva sier de om hvorfor de ugudelige blir vekket til live igjen?

For at syndens problem skal kunne løses slik at ondskapen aldri oppstår igjen, må alle overbevises om at Gud har vært rettferdig i alt han har gjort. Til syvende og sist skal alle bøye kne og anerkjenne Guds rettferdighet i den store striden, også Satan og hans onde engler, og at det aldri var noen grunn til å gjøre opprør mot Gud. Legg merke til dette utsagnet fra Ellen G. White: «Så snart bøkene åpnes og Jesu øye ser på de ugudelige, blir de klar over hver eneste synd de noen gang har begått. De ser akkurat hvor de har veket av fra renhetens og hellighetens vei, hvor langt stolthet og opprør har ført dem i brudd på Guds lov. De forførende fristelsene som de har oppmuntret til ved å hengi seg til synd, velsignelsene som ble forvrengt, Guds budbringere som ble foraktet, advarslene som ble avvist, nådens bølger som ble slått tilbake av et gjenstridig, ubotferdig hjerte – alt dette fremstår som skrevet med bokstaver av ild ...

Hele den ugudelige verden står anklaget for Guds domstol for høyforræderi mot himmelens styre. De har ingen som kan tale deres sak, de er uten unnskyldning, og den evige dødsdom blir avsagt over dem.» – *The Great Controversy*, s. 666, 668.

Les Åp 20,9; Sal 37,20; og Mal 4,1.2. Hvilken innsikt gir disse tekstene oss om syndens og syndernes endelige ødeleggelse og de rettferdiges lønn?

Den gode nyheten er at Satan og hans onde engler vil bli tilintetgjort i ildsjøen. Synd og syndere vil bli fortært. Ifølge Åp 20,9 skal de fortæres, tilintetgjøres og ikke pines i all evighet. I neste vers brukes uttrykket «i all evighet». Avhengig av sammenhengen betyr ikke ordet «evig» alltid «uendelig», men inntil noe er fullført. (Se 2 Mos 21,6; 1 Sam 1,22.28; Judas 7; og 2 Pet 2,4–6.) For de fortapte er det selve ødeleggelsen, ikke det å ødelegge, som er evig. Gud er ikke den evige torturist.

Til slutt venter én av to evigheter oss alle. De fortapte får dessverre den «lønnen» de har fortjent – den evige død. Hvorfor er da vårt eneste håp om ikke å få det vi fortjener (nemlig døden), at vi stoler på Jesu rettferdighet?

TIL ETTERTANKE:

«Der bølger de vidstrakte slettene opp til vakre åser, og Guds fjell reiser sine høye tinder. På disse fredelige slettene, ved disse levende bekker, skal Guds folk, som så lenge har vært pilegrimer og vandrere, finne et hjem. ...

Der vil udødelige sinn med uendelig glede betrakte skaperkraftens under og den forsonende kjærlighets mysterier. Det vil ikke finnes noen grusom, lumsk fiende som kan friste oss til å glemme Gud. Hver eneste evne vil bli utviklet, hver eneste egenskap vil bli styrket. Det å tilegne seg kunnskap vil ikke trette sinnet eller tappe oss for krefter. Der kan de mest storslagne bedrifter gjennomføres, de høyeste mål nås, de høyeste ambisjoner realiseres, og fremdeles vil det være nye høyder å bestige, nye underverker å beundre, nye sannheter å forstå, nye ting som kan påkalle sinnets, sjelens og legemets krefter.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 675, 677.

«Med usigelig glede får jordens barn del i gleden og visdommen hos vesener som ikke har falt. De får del i skattene av kunnskap og forståelse som de har tilegnet seg gjennom evigheter ved å betrakte Guds verk. Med uhindret syn betrakter de skaperverkets herlighet – soler og stjerner og systemer, alle i sin bestemte rekkefølge som kretser rundt Guddommens trone. På alt, fra det minste til det største, står Skaperens navn skrevet, og i alt åpenbares hans rike makt.» – *The Great Controversy*, s. 677, 678.

«Den store konflikten er slutt. Synd og syndere finnes ikke lenger. Hele universet er rent. En harmonisk og glad puls slår gjennom det enorme skaperverket. Fra ham som har skapt alt, strømmer liv, lys og glede gjennom det uendelige verdensrommet. Fra det minste atom til den største verden forkynner alle ting, levende og livløse, i sin usminkede skjønnhet og fullkomne glede, at Gud er kjærlighet.» – *The Great Controversy*, s. 678.

Spørsmål til drøftelse:

1. Hvorfor tror du Gud har latt synden fortsette så lenge? Samtidig er det ingen mennesker som lider i denne verden lenger enn sin egen eksistens her. Det vil si at ingen lider mer enn sin egen levetid. Hvor kort er et menneskeliv sammenlignet med tusenvis av år med synd? Hvordan kan dette perspektivet hjelpe oss å håndtere ondskapens vanskelige problem?
2. Hvordan passer den tusenårsperioden som kalles tusenårsriket inn i frelsesplanen? Tenk over hva det sier om Guds vesen at den endelige dommen ikke kommer over de fortapte før alle de frelste har fått en sjanse til å se at Gud er rettferdig og kjærlig.

BIBELSAMTALE 13

Sabbaten 29. juni 2024

Kjærligheten vinner

Tekstene:

- Åp 20,1–15
- Åp 21,1–7
- Åp 22,1–5

OVERSIKT

Bibelen forteller oss at jordens historie ende med en dom. Hensikten med dommen er å dømme og utrydde ondskap og død for å skape en ny verden der det bare finnes liv, glede, fred, godhet og kjærlighet. Hva betyr denne historien for deg? Tenker du på fremtiden med glede eller frykt? Og hvorfor?

Bibelen beskriver Gud som en kjærlig Gud som elsker sine skapninger, ønsker å være sammen med dem og vil det beste for dem. Men Gud ga også menneskene fri vilje, sannsynligvis fordi kjærligheten bare kan trives i frihet. Og frihet kan brukes til å velge godt eller ondt, og begge deler har konsekvenser. Hvis Gud ødelegger denne verden og skaper en ny og god verden, er det et uttrykk for Guds kjærlighet? Hva slags verden ønsker du å leve i, og hvilke muligheter tror du kjærligheten har til å overvinne ondskapen i denne verden?

Dømmekraft og kjærlighet

Hvordan kan vi forstå tanken om en kjærlig Gud som dømmer? Bibelen sier at Guds dom er djevelens og ondskapens dom. Den er også frifinnelsen av de menneskene som tror på Gud og ønsker å gjøre det gode. I vårt land ønsker vi også en rettferdig domstol som dømmer de skyldige og frikjenner de uskyldige. Når en forbryter blir dømt og sendt i fengsel, betyr det frihet og trygghet for innbyggerne.

Hva er mest kjærlig: å frikjenne en voldsforbryter eller å dømme ham? Hvorfor det? Er det viktig for oss å vite når denne dommen finner sted? Hvorfor (ikke)? Er du forberedt på å møte en dommer over livet ditt, eller blir du skremt av dette utsagnet?

Drømmen om paradiset

Hvordan ville din ideelle verden se ut? Hvorfor? Hva betyr det for oss å ha noe godt å se frem til og glede oss til?

Bibelen forteller oss at jordens historie ender godt! Ondskapen forsvinner fullstendig. Alle er kjærlige, glade og trygge, og Gud selv bor sammen med oss mennesker. Hva betyr det for deg å tro på dette løftet? Hva drømmer du om å se og gjøre i en slik verden? Tenk å ha uendelige muligheter og uendelig med tid til å leve, lære og elske!

Bibelen omtaler dommen og den nye jorden som kjærlighetens endelige seier over det onde og det store håpet for oss som lever i verden nå.

KOMMENTARER TIL TEKSTENE

➤ Åp 20,1–15 | Dragens endelig skjebne

Vi har allerede møtt «dragen», Guds egen motstander, i flere tekster dette kvartalet (Bl.a. 1 Mos 3 og Åp 12). Denne teksten fortell hvordan det går med han til slutt.

En dag skal han «*bli grepet*» og kastet i avgrunnen og bundet der i tusen år. Er dette bokstavelige år? Er det et symbolsk tall? Tiden er ikke antakeligvis ikke det viktige i denne teksten, men hva som skjer. Hva det forteller om Gud og hans veier.

Dette er en tekst om at Gud holder dragen ansvarlig for sine handlinger. Han får tusen år til å «tenke over saken» før dommen endelig faller. Denne tenkepausen har tydeligvis ingen virkning, for etter de tusen år slippes han løs igjen. Og hva gjør han? Han organiserer et opprør på nytt. Han vedblir i sitt opprør, og til slutt regner det ild over han og hans allierte. Og hvilken ild er dette? Hvem sender den? Tidligere i boken har djevelen selv brukt nettopp ild fra himmelen for å bedra (Åp 13,13). Er dette en måte å fortelle at djevelen blir offer for sitt egen medisin? At han destrueres av sin egen «ild»? At hans rike imploderer og raser sammen over seg selv?

➤ Åp 21,1–7 | Løftet om skapelsens fornyelse

Hva er skapelsens mål, i følge Bibelen? Ingen tekst i Bibelen sier det vakrere enn Åp 21. I vers brukes ordene fra skapelsesfortellingen: «I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden» (1 Mos 1,1). Dette er en talemåte for «verden». Johannes forteller at til slutt skal Skaperen gjøre det på ny. Han skal frambringe en «*ny himmel og en ny jord*» (Åp 21,1). En ny verden som den første. Med trær, blomster, fisker, fugler, solnedganger, kjærlighet, vennskap, samfunn og alt det andre Guds kjærlighet og visdom brakte fram, og som vi skulle få til å blomstre. Den nye verden er som den gamle, bare uten «*døden*» og uten «*sorg eller skrik eller smerte*» (Åp 21,4). Og igjen skal Gud sammen med oss, som han alltid har drømt om siden vi forlot Eden. Til slutt skal kjærligheten vinne! Til slutt skal vi igjen bli en familie.

➔ Åp 22,1-5 | Livets tre er tilbake

Åpenbaringen 22 er nesten som et slags etterord. Alt er gjenskapt. Alt er harmoni igjen. Hva mer er det å si, liksom? Jo, at ut fra Guds trone vil de være en elv som springer ut, med friskt vann. Vann er jo forutsetningen for alt liv, og her strømmes det altså livgivende vann fra en uutømmelig kilde. Antakeligvis er den en referansen til visjonen i Ese 47.

Og i denne scenen finner vi også noe annet som vi ikke har sett siden Eden: Livets tre. Denne gangen skal ikke døden inntreffe igjen. Nå åpnes tilgangen til Livets tre på ny. En gang ble vi bortvist fra det, slik at vi ikke skulle leve evig som syndere (1 Mos 3,22-24).

Og så skal vi, etter alle disse årene borte fra vår Far, «se hans ansikt» (v.4).

Og hva skal vi gjøre gjennom evigheten? Vi mottar på ny vårt kall som i begynnelsen: «*herske som konger*» (v.5) Vi skal, sammen med Gud, «råde over skaperverket», (1 Mos 1,26). Vi skal igjen få verden til å blomstre, som å begynnelsen. Det har alltid vært vår oppgave og hensikt som mennesker.

ETTERTANKE

Hva synes du om tanken om at djevelen til slutt destruerer seg selv?

Hvorfor gir Gud djevelen en siste sjanse?

I følge Åpenbaring er ikke vårt mål «himmelen». Himmelen kommer til oss. Vi skal til «en ny himmel og en ny jord». Hvilken forskjell gjør det?

29. juni

TILFLUKTSSTED FOR RUSSISKTALENDE

Av Andrew McChesney

Den ukrainske pastoren Vadym Krynychny hadde store utfordringer med å finne en bygning til den russisktalende menighet i den spanske byen Valencia. Men med bønn klarte han å leie en sal med plass til 100 personer i sentrum av byen for symbolske 500 euro (6000 kroner) i måneden.

«Det er verdt mye mer», sier Vadym.

Salen var stor nok for den første gruppen på 26 gudstjenestedeltakere, men Vadym satte i gang med oppsøkende virksomhet. Kirken begynte å arrangere sammenkomster med et måltid på søndager. Russisktalende barn ble invitert til spesielle aktiviteter. I tillegg ble det satt i gang aktiviteter i forbindelse med høytider som nyttår og påske. Spesielt populære var konsertene, som fylte kirken til randen og noen ganger krevde leie av en større sal.

Kirken knyttet sterke bånd til det lokale russisktalende samfunnet og ble et senter for russisktalende. Rundt 80 prosent av Spanias anslagsvis 400 000 russisktalende bor i Valencia og langs den nærliggende Middelhavskysten. Av disse 400 000 menneskene er minst 500 adventister.

Men den første personen som ble døpt i den nye kirken, var ikke fra Russland eller en annen tidligere sovjetrepublikk. Kvinnen var født i Iran og hadde vokst opp i en ikke-kristen verdensreligion. Hun snakket flytende russisk etter å ha studert i 12 år i den tidligere sovjetrepublikken Hviterussland eller Belarus, og hun kom til kirken etter at noen inviterte henne inn fra gaten.

Etter 25 dåp og flere tidligere adventistfamilier som på nytt hadde gitt sitt hjerte til Jesus, var det 65 voksne og 40 barn i kirken hver uke da konflikten brøt ut i Ukraina i 2021.

Vadym innså at kirken var godt posisjonert til å hjelpe mennesker på flukt fra konflikten. Kirken brukte raskt sine lokale kontakter til å etablere et flyktningesenter. I løpet av de to første månedene av konflikten besøkte 200 mennesker senteret og fikk husly og mat. Omtrent halvparten av dem var adventister. Siden den gang har mange flere fått hjelp.

«Mange har kommet til oss uten å kjenne noen i Spania», sier Vadym. «Men de kommer til oss fordi vi snakker russisk, og de søker noe kjent».

Han gir Gud æren for at kirken ble satt i stand til å hjelpe flyktningene allerede før konflikten startet. Han sa at han lengtet etter å dele håpet om Jesu snarlige komme med dem og alle russisktalende i Spania. «Vi konsentrerer all vår innsats om å møte behovene til disse menneskene», sa han.

Ditt trettende sabbatsoffer denne sabbaten vil bidra til å spre evangeliet i Den euroasiatiske divisjon, der mange russisktalende bor. Takk for at du planlegger en rundhåndet kollekt.

K-STUD

Kristelig studieforbund

Kristelig studieforbund er et ideelt, demokratisk og offentlig godkjent studieforbund. Våre medlemmer er kristne trossamfunn, ideelle organisasjoner og institusjoner. Enkeltstående, lokale organisasjoner kan være tilsluttet oss gjennom en samarbeidsavtale.

Vår visjon er å skape gode læringsarenaer for troen og livet.

Formålet er A) å fremme og styrke livslang læring i medlemsorganisasjonenes menigheter, organisasjoner og institusjoner og B) å bidra til å gi alle mennesker lik adgang til kunnskap og kompetanse ved å fremme den enkeltes menneskelige og åndelige utvikling og møte behovene i samfunns- og arbeidsliv i henhold til voksenopplæringslovens overordnede mål for studieforbundenes virksomhet.

Virksomheten drives i tråd med voksenopplæringsloven, og finansieres med medlemskontingent og bevilgninger fra Kunnskapsdepartementet. Vi bygger virksomheten på disse verdiene:

- Frivillighet
- Menneskeverd
- Utvikling
- Økumenikk
- Samfunnsansvar

Å fordele tilskudd til opplæring, arrangere Årets kurs for lokale ressurspersoner, gi pedagogisk veiledning, være en pådriver for utvikling av studiemateriell og pedagogiske arbeidsformer og drive interessepolitisk arbeid overfor myndighetene er blant våre kjerneområder.

<http://k-stud.no/>

Adventistkirken er medlem og bibelgrupper kan derfor søke om tilskudd her:

<http://minekurs.studieplaner.no/k-stud/>

SOLNEDGANG FREDAG KVELD I 2024

	DATO	OSLO	KRISTIANSAND	BERGEN	TRONDHEIM	BODØ	HARSTAD	TROMSØ	HAMMERFEST
Januar	5	15.28	15.53	15.45	14.51	13.16	–	–	–
	12	15.41	16.05	15.59	15.08	13.49	12.46	–	–
	19	15.57	16.20	16.15	15.28	14.21	13.39	13.02	–
	26	16.14	16.36	16.33	15.50	14.53	14.20	13.54	13.08
Februar	2	16.32	16.52	16.51	16.12	15.23	14.56	14.35	13.59
	9	16.51	17.09	17.10	16.34	15.52	15.30	15.11	14.40
	16	17.09	17.06	17.29	16.57	16.20	16.01	15.45	15.17
	23	17.27	17.45	17.48	17.18	16.47	16.31	16.16	15.51
Mars	1	17.45	17.59	18.06	17.39	17.13	16.59	16.46	16.23
	8	18.03	18.15	18.24	18.00	17.38	17.26	17.15	16.54
	15	18.20	18.31	18.41	18.20	18.03	17.53	17.43	17.23
	22	18.37	18.47	18.59	18.40	18.27	18.20	18.11	17.53
April	29	18.54	19.03	19.16	19.00	18.52	18.46	18.39	18.23
	5	20.11*	20.18*	20.34*	20.20*	20.16*	20.13*	20.07*	19.53*
	12	20.28	20.34	20.51	20.41	20.42	20.41	20.37	20.25
	19	20.45	20.50	21.09	21.02	21.08	21.11	21.08	20.59
Mai	26	21.03	21.06	21.27	21.23	21.35	21.42	21.42	21.36
	3	21.20	21.22	21.44	21.44	22.04	22.15	22.19	22.20
	10	21.37	21.37	22.02	22.06	22.35	22.54	23.05	23.23
	17	21.53	21.52	22.19	22.27	23.10	23.45	00.11	–
Juni	24	22.09	22.05	22.35	22.48	23.51	–	–	–
	31	22.22	22.17	22.49	23.07	–	–	–	–
	7	22.33	22.27	23.00	23.23	–	–	–	–
	14	22.40	22.33	23.08	23.33	–	–	–	–
Juli	21	22.43	22.36	23.11	23.38	–	–	–	–
	28	22.42	22.35	23.09	23.34	–	–	–	–
	5	22.36	22.31	23.03	23.25	–	–	–	–
	12	22.27	22.23	22.53	23.10	–	–	–	–
August	19	22.15	22.12	22.40	22.52	23.48	–	–	–
	26	22.00	21.58	22.25	22.32	23.10	23.39	00.22	–
	2	21.43	21.43	22.07	22.10	22.37	22.54	23.02	23.12
	9	21.24	21.27	21.49	21.48	22.06	22.16	22.18	22.17
September	16	21.05	21.09	21.29	21.24	21.36	21.41	21.40	21.34
	23	20.45	20.50	21.09	21.01	21.06	21.08	21.05	22.55
	30	20.25	20.31	20.47	20.37	20.37	20.36	20.31	20.19
	6	20.04	20.11	20.26	20.13	20.08	20.05	19.58	19.44
Oktober	13	19.33	19.43	19.55	19.38	19.27	19.20	19.12	18.55
	20	19.21	19.31	19.43	19.24	19.10	19.03	18.54	18.36
	27	19.00	19.12	19.21	19.00	18.42	18.33	18.22	18.03
	4	18.39	18.52	19.00	18.36	18.14	18.02	17.51	17.29
November	11	18.18	18.32	18.39	18.12	17.46	17.32	17.19	16.56
	18	17.58	18.14	18.18	17.49	17.17	17.01	16.47	16.22
	25	17.39	17.55	17.58	17.26	16.49	16.31	16.14	15.47
	1	16.20*	16.38*	16.39*	16.04*	15.21*	14.59*	14.41*	14.10*
Desember	8	16.03	16.22	16.22	15.43	14.54	14.27	14.06	13.30
	15	15.47	16.08	16.05	15.23	14.26	13.54	13.28	12.44
	22	15.33	15.56	15.51	15.05	13.58	13.17	12.41	–
	29	15.22	15.46	15.40	14.49	13.31	12.31	–	–
	6	15.14	15.40	15.32	14.38	13.04	–	–	–
	13	15.11	15.37	15.28	14.31	12.39	–	–	–
	20	15.11	15.38	15.28	14.31	12.24	–	–	–
	27	15.17	15.43	15.34	14.37	12.40	–	–	–

Solnedgangstabellen er basert på følgende nettside:

<https://www.timeanddate.no/astronomi/sol/norge/>

*Tabellen tar hensyn til sommertid mellom 31. mars og 27. oktober

BIBELSTUDIEMATERIELL FOR BARN OG TENÅRINGER

Vi minner om at det er mye fint bibelstudiemateriell tilgjengelig for barn og tenåringer.

GraceLink-materialet finnes i følgende aldersgrupper på norsk, både som elevhefte og lærerhefte:

Minsten, 0–2 år

I 2024 brukes årgang A

Smårollingene, 3–5 år

I 2024 brukes årgang A

Miniorene, 6–9 år

I 2024 brukes årgang A

Power Points, 10–13 år

I 2024 brukes årgang A

Real Time Faith, 14–16 år

I 2024 brukes årgang B

Lærerheftet er på engelsk.

Ta kontakt med
Norsk Bokforlag
for bestilling på
ordre@norskbokforlag.no
eller til ordrekontoret
på tlf. 32161560.

BIBELSTUDIER FREMOVER

3. kvartal 2024

Tema: Markus-evangeliet

1. studium: Begynnelsen på evangeliet

Nøkketekst: Mar 1,14-15

Andre bibeltekster: Apg 13,1–5.13; 15,36–39; Mar 1,1–15; Jes 40,3; Dan 9,24–27

2. studium: En dag i Jesu virke

Nøkketekst: Mar 1,17

Andre bibeltekster: Mar 1,16–45; Joh 1,29–42; Mar 5,41; Luke 6,12; 3 Mos 13.

4. kvartal 2024

Tema: Johannes

1. kvartal 2025

Tema: kjærlighet og rettferdighet i Bibelen

2. kvartal 2025

Tema: Allusjoner, bilder, symboler: hvordan studere bibelske profetier

Endringer kan forekomme.

TIPS OG RESSURSER TIL BIBELSAMTALENE

Takk, for at du har påtatt deg den viktige oppgaven som gruppeleder/tilrettelegger for bibelstudier i din menighet!

Bibelstudieheftet du holder i hånden er laget av Adventistkirkens sabbatsskoleavdeling i Generalkonferansen. Som et supplement til dette har adventistkirkene i Skandinavia laget et nytt materiell som du kan finne på www.sabbatsskolen.no. Dette nye materialet er en respons på tilbakemeldinger og en stor spørreundersøkelse som ble gjort i 2019.

Det supplerende materialet følger temaet for dette bibelstudieheftet, men har en litt annen form. Det er færre og lengre bibeltekster/bibelhenvísninger, mange spørsmål til bibeltekstene og noen kommentarer. Materialet er fleksibelt det kan brukes i kombinasjon med bibelstudieheftet eller alene. Om de som møter i bibelstudiegruppa har brukt bibelstudieheftet eller det supplerende materialet i sine forberedelser vil de kjenne seg igjen i samtalen og kunne delta. Det nye materialet kan også brukes av leder for bibelstudiegruppa som en forberedelseshjelp. I mars/april vil sabbatsskoledeltakere inviteres til å si sin mening om dette nye supplerende materialet.

Her er prinsippene som ligger til grunn for utarbeidelse av det nye materialet:

- Når vi møtes til bibelsamtale leser vi bibeltekstene sammen.
- Alle skal i utgangspunktet kunne lede en bibelsamtale. Det supplerende materialet til hver uke er på to sider.
- Det vil alltid være flere bibeltekster å velge mellom, det er derfor opp til gruppen å velge hva man skal fokusere på.
- Det er ingen forutsetning for å delta i bibelsamtalen at man har lest bibeltekstene og materialet på forhånd, men det er en fordel. Spesielt for den som skal være gruppeleder.
- Formuleringer, spørsmål og refleksjoner har en personlig vinkel, slik at det blir personlig og ikke akademisk. Ønsket er at det som skjer i bibelsamtalen skal være en hjertesak.

Bibelstudieheftene på andre språk

Hvis du er interessert i å finne bibelstudieheftet på et annet språk eller finne hjelpemateriell for gruppeledere kan du finne det på dette nettstedet (det er ikke en offisiell «adventistsside», men de som driver den har samlet mange ressurser på ett sted): www.ssnet.org

MISJONSFORTELLINGENE SOM FILM, MISSION SPOTLIGHT

Hvert kvartal er alle misjonsfortellingene tilgjengelige som film, med norsk tale. Du finner fortellingene til dette kvartalet her:

<http://www.hopechannel.no/on-demand/episoder/ml/mission-spotlight-1q23/>

Bibelstudiet som video/podcast

Hope Channel i Norge produserer hvert kvartal en video/podcast til bibelstudiet for hver uke. Du finner videoen på www.hopechannel.no

Hvis du har noen gode ideer til sabbatsskoleavdelingen, hører jeg gjerne fra deg. Jeg bidrar også gjerne til en inspirasjonssamling om sabbatsskolen/bibelstudiene i din kirke. Hvis din menighet kunne tenke seg å være vertskap for en kursdag for flere menigheter, kan jeg eventuelt bidra med å skaffe en eller flere egnede kursholdere. Ta kontakt med meg på e-post eller telefon.

Hilsen fra Vidar Hovden, leder for sabbatsskoleavdelingen

E-post: vidar.hovden@adventist.no

Tlf. 412 22 118

DEN EUROASIATISKE DIVISJON

Notater

[illegible]

Notater

[illegible]

Innhold

1 6. APRIL	Krigen bak alle kriger	8
2 13. APRIL	Hovedsaken: Kjærlighet eller egoisme?	20
3 20. APRIL	Lyset skinner i mørket	32
4 27. APRIL	Stå for sannheten	44
5 4. MAI	Tro mot alle odds	56
6 11. MAI	De to vitnene	68
7 18. MAI	Motivert av håp	80
8 25. MAI	Lys fra helligdommen	92
9 1. JUNI	Grunnlaget for Guds styre	104
10 8. JUNI	Spiritismen avslørt	116
11 15. JUNI	Den forestående konflikt	128
12 22. JUNI	Jordens avsluttende begivenheter	140
13 29. JUNI	Guds kjærlighet seirer	152
	Solnedgangstabell	165